

Edebiyat Defteri

cemal eroğlu **-Ŗiirleri-**

OluŖturulma Tarihi:
8 Aralık 2021 arŖamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

Işıldayan Bot

Hava soğuk
Kış kıyametti;
Ve Tepe köyün
Bakkalı tekti,
Okula giderken önünden geçip
Rengârenk çikletleri görecekti.

Dizlerine kadar çekmişti,
Nakışlı yün çoraplarını.
Çok zor giyiyordu kara lastikten
Yırtık ayakkabılarını.

Bir koşuda indi
Sarı lacivert beresiyle.
Ağzı burnu akmış,
Dudakları çatlamıştı
Gül pembesiyle.

Bir baktı,
Bakkalın önü kalabalıktı.
Bir sürü araba
Hepsi parlak, hepsi kara...
Ve yaklaştı yanlarına.
Ona dönüp birisi
Ve içlerinden en irisi,
Yani tombul göbeklisi:
“Gel bakalım” dedi küçük kıza.

Korkmuştu
Kara elbiseli,
Kara fötrlü adamlardan.
Sonra bekçi Cuma da yaklaşınca
Kızaran pembe yanaklarıyla
O da vardı yanlarına.

İri adam bir şeyler söyledi,
Araçlardan birini gösterdi.
Koştı hemen kara elbiseli.
O da diğerine,
Diğeri diğerine...
Tezden bagaj açılacak,
İçinde bir kutu çıkacak
Ferman gibi yani.

Kutuyu açarken göbekli,
Güneydeki sel felaketi
Yardım gibi bir şeyler anlatırken
Uzattı elindekini çocuğa.
Bu; bir ışıldayan bottu
Yanakları gibi pembe
Küçücük elleriyle tuttu.

Adam halen konuşuyordu:
“Bu memlekette, yalınayaklara ayakkabı
Aşsızlara aş...”
Vesaire, vesaire...

Bu benim mi diyebildi küçük kız
Yırtık ayakkabılarını atıp kenara,
Işıldayan botları taktı ayağına.
Ve bir koşuda vardı

O çok sevdiği okuluna.

Hava çok kıştı,
Ders başlamıştı,
Kapıyı vurup girdi içeri.
“Yerine geç” dedi
Coğrafya Öğretmeni.
Ve kara tahta da
Asılı bir harita,
Devam etti anlatmaya;
“Bu bölge yazları sıcak ve kurak
Kışları sert ve soğuk
Akarsuları...”

Minik kızın botlarında
Yıldızlar parılıyordu.
Henüz fark etmemişti arkadaşları
Keşke diye düşündü içinden
Kardeşi Ahmet’e de verselerdi
Sınıftakilere de.
Herkesin botları olsaydı sıcacık...

Adamlar kara elbiseli,
Siyah arabalı,
Kara gözlüklü, karanlık adamlardı.
Sadece gömleklerinde beyaz vardı.
Olsun...
Artık onun botları vardı;
Işıldayan botları.

Öğretmen kara tahtada
Elindeki çubukla
Gösterirken bir ırmağı
Küçük kıza gözü takıldı.
“Anlat bakalım kızım” dedi.
Küçük kız botlarını gösterdi;
Su çekmiyor öğretmenim
Bak ışıllı ışıllı ışıldıyor.

Aaa! Dedi arkadaşları.
Yeniden kızardı pembe yanakları,
Ve yetiştirdi imdadına okul zili.
Koştular ışıldayan botları ile...
Bugün minik ayakları
Hep sıcak olacaktı
Sımsıcak ayakları...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99078/isildayan-bot.html>

Kana'da Çocuk Olmak

Kana'da Çocuk Olmak

Bugün düşümde,
Bush'u gördüm.
Rice ile birlikte.
Evliler miymiş mi ne.

Hayırdır dedim mi?
Hatırlamıyorum.
İkiz çocukları var,
Biri siyah biri beyaz.

Böyle başkan falan da değillermiş.
Sıradan bir aileymiş.
Demişler ki bu yaz,
İşten güçten yorulduk,
Gezelim, görelim biraz.

Çocuklar haritadan bir yer beğenmiş,
Sanırım Filistin'miş.
Atlamışlar uçağa,
Varmışlar taaa! Kana' ya.

Kana' da bir koşturma,
Kalabalığa karışmışlar.
Başlamışlar koşmaya.

Arkada kan var demiş birisi,
Barut, duman, is.
Bilmem ki nerelere gideriz.

Onlar da korkmuşlar, çocukları da.
Tam kaçacakken önlerinde bir bomba.
Ve ardından korkunç bir patlama.

İkizlerden biri felaket,
Diğerinin yüzü yanık.
Rice çocukların başında,
Kafası yarık.

Bush toz toprak içinde.
Burnun da kan.
Bir şarapnel parçası incelemekte.

Rice Rice! Diye seslendi;
Bak bu parça tanıdık!
Tam geçmiş olsun diyecektim,
Bir telaşla uyandık...

Düşte de olsa izah edemem,
Gördüğüm manzarayı.
Bush' a bile dilemem,
Kana' da çocuk olmayı...

YOLCULUK 2008- Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99464/kana-da-cocuk-olmak.html>

Kalleş Sevgili

Henüz 17 sinde
Tanıştım senle.
Sana sarıldım
Bütün bedenimle.
Gün oldu arkadaşlık ettin kadehime.
Gün oldu ortak oldun kederime.
Öyle sevdim ki seni
Esirin oldum.
Sen hep fırsat kolladın,
Arkamdan vurdun.
Yaş geldi elliye
Merdivende zorlandım.
Herkes seni söyledi
Ben sana kondurmadım.
Oysa şimdi anladım
Senin zehirli dumanın
Dolaşırken kılcal damarlarımda,
İçten kemirdin beni
Seni kalleş sigara.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99912/kalles-sevgili.html>

SAVAŞIN TARAFIARI

Bakmayın onların yaşına boyuna.
Küçükte olsalar,
Elleri, bacakları var.
Bir bakarsın saldırırlar,
Oyuncak tabancalarıyla...

Arabaları , topları var,
Hem de plastik.
Bak anasının memesini emen de var.
Yani her türlü hazırlık tamam.
Teknik, lojistik...

Azgın canavarın, şımarık çocuğu,
Kana' da hedef alıp, onca çocuğu,
Kana' ya kan akıttı da,
Bilumum insanlık(!) örgütleri,
Öylece baktılar...

Öyle ya çocuklar da silahlıydı.
Topları bile vardı,
Plastikten de olsa.

Ve çocuklar emzikleri boynunda,
Kimi anasının koynunda,
Yani hazırlardı savaşa.
Hem teknik, hem lojistik...

Bunun adı savaştı.
Savaşta taraflar vardı.
Bir yan; hem azgın, hem silahlı.
Bir yan da ki; çocuklardı...

Ve bombalar düştü tonlarca,
Küçük bedenlerine.
Çocuklar param parça,
Kana kan revan içinde...

Ve patlayan plastik toplarıyla,
Meydan okudular ölüme.
Onların bu dik duruşları,
Yani feryatları, korkuları, kaçışları,
Korkutuyor, azgın canavarı...

Ve canavar korktukça;
Parçalanan plastik memelerden,
Kan emdiler, emmekteler...

İnsanlık(!) örgütleri mi?
Hani şu tankların arkasına saklanan,
Süslü, içi boş nutukları atanlar mı?
Sadece seyretmekteler, seyretmekteler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100109/savasin-taraflari.html>

EN KÜÇÜK YOLCU

Saat gece yarısı.
Henüz gün ışıamamıştı.
Yolu düşmüştü bir kez,
Yerin göğün arasına,
En küçük yolcunun...

Önce bir çığlık attı,
Çıkarken, annesinin karnından.
Sonra gözünü açtı,
Her yan kara, her yan duman.

Duyduğu ilk ses,
Korkunç bir gürültüydü.
Peş peşe toplar patladı,
Kutlama yapılıyor sandı, önce
Ben dünyaya geldim diye...

Duymuştu misafirperverliğini de,
Bu kadarını ummamıştı.
Tepkileri şaşkın,
Ağlamayı bırakmıştı...

Sonra korkunç bir ses daha.
Küçücük dudaklarında,
İlk ve son tattığı,
Üzerine kapanan, annesinden akan kandı.
Bir-iki nefesten sonra, daha soluk alamadı...

Dünya gözü ile bakamamıştı sabaha,
Ömür denilen şey, kelebekten de kısa.
Fakat rengârenk değildi duman,
Çiçeklere hiç konmamıştı.
Belki de yaşamak, böyle sanmıştı...

CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100388/en-kucuk-yolcu.html>

GÜLÜM OL! BÜLBÜLÜM OL!

Ömür dediğin
Bir ırmak;
Kâh yavaş akar,
Kâh coşarak.

Nasıl akarsa aksın
Irmak deryaya,
Ömür toprağa karışacak.
Karışacak karışmasına da
Arkasında ne bırakacak.

Bu ırmak
Bir gülü beslesin isterim.
Gül bülbülü...
Ve aşk olsun aralarında
En ölümsüzünden.

Damarlarında güzellikler,
Yapraklarında hoşgörü.
Ve çiçeğinde dostluk kokusu gülün.

Ötüşünde barış şarkısı,
Yüreğinde sevgi atışı,
Kanatlarında özgürlük olsun bülbülün.

Ömür dediğin
Kısa bir yol.
Bu yol bir gün tükenecek dostum.
Gel benim gülüm ol! Bülbülüm ol!

CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100489/gulum-ol-bulbulum-ol.html>

EN SAKİN GÜNÜM...

EN SAKİN GÜNÜM...

Hava çok sıcaktı,
Çıksam kavuracaktı.
Uzandım...

Bugün sıcak savaş yoktu,
Bomba da patlamamıştı
Metro tüneline.
İntihar eylemcisi de gözükmedi gündemde.

Ve kana bulanmamıştı,
Maden işçilerinin gösterisi.
Analar kan ağlamamıştı,
Kayıp çocukları için.

Deprem de olmamıştı,
Yani okullar yıkılmamıştı,
Yapılırken malzemesi çalınan.

Ve trafikte de saygısızlık yoktu,
Gecekondularda yıkılmıyordu dozerle.
İşsizlikten kendini yakan da olmamıştı,
Başbakanlık önünde.

Beton yığınları yüzünden,
Ağaçlar da kesilmemişti nedense.
Hormonlu ve ilaç kalıntılı,
Sebze de almadım pazardan.

Rant için yakılan ormandan,
Kaçan hayvanları da görmedim.
Ve Mafya kırıntılarına da rastlamadım
Düşümde ki caddede...

Yani ben;
Kulaklarımı tıkadım,
Gözlerimi kapadım.
Gazete okumadım,
TV açmadım.
Koskoca bir günü,
Ölü gibi yaşadım, ya da yaşamadım...

Çünkü hava sıcaktı,
Çıksam kavuracaktı,
Uzanmasam gün boyunca düşüme,
Kim bilir? Neler olacaktı.
Neler olacaktı...

Cemal EROĞLU[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100851/en-sakin-gunum.html>

KUSUR ORANI

Cesedi yakışıklı olsun diye
Göz göre göre
Meydan okuyanlar ölüme
Makineye güvenen
Korkaklardır gözümde.

Metal parçaları arasında
Ölüm vukuu bulunca,
Dönmek isteyecekler de yalvarırcasına
Geri gelemeyecekler.

Arkada gözyaşları, belki yetimler
Ve bir yığın kayıp,
Bir yığın keder.

Yine sorgulanacak suçlu bulunur;
Adı kader!
Doğum yeri vesaire, vesaire,
Hadi canım sen de!

Marifet saygıdadır, yaşama,
Birazcık özendir,
Ve sevgidir cümle canlıya.
Hangi yetki ile havale edilir bilinmez ki,
Kusurları Tanrı' ya...

CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101055/kusur-orani.html>

HAM HUM!

Elimi tutsan,
Elini tutsam,
Birlikte yürüsek,
Karanlığın üstüne,

Aydınlatırsak;
Kara koyunların çobanını.
Ve okutsak,
Damızlık sanılan kız çocuklarını.

Yoğursak, harmanlasak,
Umutları.
Gereksinim duymasak,
Alıntı yapmasak,
Bıraksak sen ben kavgasını.

Paylaşsak,
İyi ve kötü günleri.
Ne güzel olurdu,
Ne güzel değil mi?

Güzel, güzel ama,
Yanıt malum,
Boğazlar meselesi.
Olmasaydı şu illet ham hum!

CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102521/ham-hum.html>

İNSANLAR HEP İNSAN OLSA

Kimi uzun kimi kısa,
Yollar vardır hep hayatta.
Yolun ucu sevgi ise,
Aşılır engel de olsa.

Sevgi, barış, kardeş derler.
Hepsi bir sofradan yerler.
Yaratana bir sorsana,
Bütün insanlar kardeşler.

Kimi kara, kimi beyaz,
Bazen kıştır, bazen de yaz,
Her biri bir ayrı güzel,
İster oku, istersen yaz.

Birlikte gidilir yoldan,
Kimi sağdan kimi soldan,
Herkesin yüreği vardır,
Farkları bu makinadan.

Gökten bir kez sevgi yağsa,
Yağıp yüreklere dolsa,
Dünya ne güzel olurdu,
İnsanlar hep insan olsa.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102785/insanlar-hep-insan-olsa.html>

İNSANLIK

Yiğitlik,
Yürümekle belli olur
Üstüne üstüne haksızlığın.

Mertlik:
Dönmemektir arkası.

Hoş görü:
İnadına sevmektir
Tüm yaratılanları.

Dürüstlük çalmamaktır,
Alın terini.

Dostluk:
Tek bırakmamak yarını.

Her işin başı:
İnsanlık, yani,
İn-san-lık.

CEMAL EROĞLU

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103045/insanlik.html>

Eller-Gözler-Diller (KONUŞAN ORGANLAR)

I-

Eller vardır;
El gibi durur.
Soğuktur.

Eller vardır sıcak,
Birbirine kavuşacak.

Eller vardır;
Çalar;
Canı, malı.
Yani uygun bulursa ortamı.

Kimi eller ise,
Sazı, udu, kemanı.

Ve eller vardır
Sanırsın pamuk.
Yumuşak.

Kimi eller pamuk toplar:
Nasırlı, yarık ve çatlak.

El vardır,
El üstünde tutulur.
El ele tutulunca
Dostluk kurulur.

II-

Gözler vardır
Kaşın altında.
Çok şey anlatır
Bir bakışta.

Gözün elası,
Sevda belası.
Gözün karası,
Gönül yarası.

Kimisi yeşildir,
Kimisi mavi.
Göz dediğin göz
Bakıp görmeli.

Gözün dili vardır
Göz bebeğinde.
Kimisi hüzünlenir
Göz değdiğinde.

Göz vardır boş bakar
Kimisi dolu.
Göz vardır yürek yakar
Dayanamaz elin oğlu.

III-

Dil vardır,
Nazik olur, incitmez.
Dil vardır, iğne batırır,
Pek hoş görülmez.

Kimi diller tatlıdır.
Yılanı deliğinden çıkartır

Dil vardır anlatır sade.
Dil güzeldir,
Güzel olan dilberde.
Dilin kemiği yoktur.
Bazen de şair olur.
Abartır da abartır.

Dil vardır,
Dilim dilim kesilen.
Diller vardır,
Tatlı diye yenilen.

Derler ki düşme dile,
Düşenin dostu olmaz.
"Eline diline beline"
Sahip ol, zarar gelmez...

CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103537/eller-gozler-diller-konusan-organlar.html>

Sevgiler Gerçek Olsun Yeter ki

.....
.....

Bütün insanlar,
Bebek olarak doğdular.
Bütün bebekler,
Ağladılar acıktıklarında.

Ve bütün bebekler,
Anasının memesiyle
Beslenirken,
Şiddeti sevmедiler...

Bebekler yalan söylemezler.
Bebekler şiddeti sevmezler
Bebekler açlığı da istemezler...

Sevgiler gerçek olsun yeter ki;
Transfer ücreti kadar para bile doyururdu
Açlıkla boğuşan, bütün bebekleri...

CEMAL EROĞLU-ŞUBAT/2008-YOLCULUK-Sevgiler Gerçek Olsun Yeterki şiirimden bir bölüm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103646/sevgiler-gercek-olsun-yeter-ki.html>

ÇOCUKLAR ÇOCUK KALSALAR

Adı Lucia,
Yaşı on üç.
Hobileri resim yapmak,
Kitap okumak.

En sevdiği şey:
Üzümlü kek.
Nefret ettikleri:
Savaş, çevre kirliliği...

Adı Hülya,
Yaşı on bir.
Hobileri,
Folklor, müzik ve benzeri.

En sevdiği şey:
Kurabiye.
Nefret ettikleri:
Savaş ve çevre kirliliği...

Zehra' da öyle.
Ursula' da, Diana' da.
Sanki doğmuşlar hepsi bir arada.

Ah şu çocuklar!
Hep çocuk kalsalar.
Kalsalar da ne çevre kirlense,
Ne de olsa savaşlar...

CEMAL EROĞLU-YOLCULUK-ŞUBAT/2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103932/cocuklar-cocuk-kalsalar.html>

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük uçmaktır gökyüzüne.
Ya da dalmak denizlere.
Ya da saz çalmak gönlünce.

Özgürlük bağırmaktır kayalıklara,
Duymaktır sesinin yankısını.
Özgürlük okumaktır,
Arzuladığın kitabı...

Özgürlük yazmaktır,
Yaşanarı, ütopyayı, düşünceyi.
Özgürlük sevmektir sevgiliyi.
Koklamak gülü, çiğdemi, kardeleni.

Ama yapmak değildir her aklına geleni.
Mesela hız yapmak değildir özgürlük,
Kalabalık caddede.

Ya da silah sıkmak değildir,
Mazlumların üstüne.

Görmemek değildir sömürüyü.
Susmak değildir haksızlığa.
Yeri gelince başkaldırmaktır özgürlük,
Mustafa Kemal gibi...

Özgürlük insanca yaşamın ta kendisi,
Özgürlük insanlık tarihinin,
En çok bedel ödediği, pahalı bir meyvesi...

CEMAL EROĞLU- ŞUBAT 2008/ YOLCULUK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104124/ozgurluk.html>

GİDEN ÖMÜRDEN

Hep gel deriz
Biliriz, bilmeyiz, neyi çağırıldığımızı.
Haftalar, aylar, yıllar...
Yürünen yollardır geçmişimiz,
Geçmişine bakmadan.

Her çağrılan gün gelir,
Özlenen gün de tükenir.
Gidene bakmayız ki
Gidenler ömürdendir.

Şu günü atlatsam bir,
Bu günü atlatsam bir,
Ömür de geçer bir bir.
Atlatırız da geçen günleri,
Yutar mı hiç Azrail!

Giden ömürden de gitse
Gel diye çağırıldık günleri nedense.
Belki sarılmak içindi sevgiliye
Belki de kavuşmak özgürlüğe...

CEMAL EROĞLU- OCAK/2008 İŞILDAYAN BOT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104263/giden-omurden.html>

DEPREMİN ARKASI

Düşlerinin en güzel yerinde,
Gençleri ve bebeleriyle
Öldüler.
Ölülerin yüzleri
Tozdu, topraktı.

Kimileri betonların altından çıkarılacaktı.
Birisi, çok şükür diyordu
Tek bacağını kaybettiğine.
Kaderdi!
Kaderleri üç torba çimento,
Beş on kilo demirdendi
Çalınanlar.

Depremın arkası
Ucuz bir yaşam.
Ve beleşten mezarlıklar;
Öldürülen şehirlerde
Yedi katlı apartmanın dibinde.

CEMAL EROĞLU-OCAK/2008 İŞILDAYAN BOT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104464/depremin-arkasi.html>

UMUDA YOLCULUK

Belki Şu an akşam ama,
Umudum vardır sabaha.
Karanlıklar tükenecek,
Gelemeyecek bir daha.

Boşuna mı bu yolculuk,
Hepimiz perişan olduk.
Dökülenler olur ama
Yine de yola koyulduk.

Yollar çetin yolculuk zor.
Bağır yanık yürekler kor.
Herkesin bir sevdası var,
Benim sevdam sensin bir sor.

Yollar uzayıp ta gider,
Diken varsa vardır güller.
Sen elini uzat bana,
Ne derse desinler eller.

Yeter ki elin elimde,
Yük çok olsa da belimde,
Ben bülbülün olurum,
Sen olursun gülümde.

Gül dikensiz olur mu hiç,
Ben alırım gülümden güç,
Her yan karanlıksa eğer,
Ne benimdir ne senin suç.

İŞte bak tan ağarıyor,
Sabah seni çağırıyor,
Yol tükendi tükenecek,
Sonu aydınlık oluyor...

CEMAL EROĞLU- YOLCULUK isimli Şiir kitabından bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104570/umuda-yolculuk.html>

ÇIĞLIK

Çığlık atarak geldi dünyaya
Henüz üç aylıktı daha.
Tanımadı gökyüzünün mavisini,
Mavi boncuklu emziği dışında.

Yeşili de tanımadı,
Çünkü ağaçlar karaydı.
Bombardımandan arta kalan...

Bir kara gördü,
Bir gri duman,
Bir de varsa yoksa kan.
Kanın kırmızısı...

Henüz adım atmaktaydı ömrüne
Aldırmazdı haftanın günlerine.
Günlerden Pazartesi.
Ne yazık ki Filistin'di Ülkesi...

Tam ninni söylemeye başlamıştı ki annesi,
Korkunç bir bomba sesi.
Her yan toz, duman.

Açmak istedi koca gözlerini, açamadı.
Ve nasıl geldiyse çığlık atarak,
Öylece gitti.
Renklerini bile tanımadığı dünyadan...

CEMAL EROĞLU- YOLCULUK' tan bir şiir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104740/ciglik.html>

HAKSIZ SAVAŞ

Güvercinler ığlık atar,
Zeytin dalı ağlamaklı.
Deniz petrole bulanmış,
Nasıl yaşasın Iraklı.

Bu savaşta haklılık yok,
Biri sefil diğeri tok.
Barış mimarı kesilen,
Aydınlardan çıkmıyor tık.

Amaç özgürlükler dendi,
Kadın ocuk hedeflendi.
En vahşisi iőkencenin,
Bu savaşta denendi.

Dünyanın bir delisi var.
Diğerleri akılı kıtlar.
Burunları koku almaz,
Her yan petrol çıkar kokar.

CEMAL EROğLU- YOLCULUK'tan bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104865/haksiz-savas.html>

KENDİMİ SOYUTLADIM

Merhaba bir dalı mor,
Bir dalı beyaz çiçek açan leylak,
Mor menekşem, kırmızı lalem, erguvanım,
Pembe, beyaz, sarı, güllerim,
Goncalarım,
Sizi gördükçe yarimi hatırlarım...

Merhaba sırtını duvara yaslayan sarı çam,
Merhaba güzel kokulu köknarım.
Sen yapraklarını dökmeyen ey! kara taflan
Ahu dudum,
Sizi gördükçe bade içesim gelir,
Aheste aheste,
yudum yudum ...

Merhaba beyaz çiçekli can eriği,
Merhaba hale, güz şeftalisi,
Yanakları allı, yaz elmam
Siz olmadan sol yanım tutmaz,
Sizsiz yapamam, sizsiz yapamam...

Fındık dalındaki minik serçeler,
Merhaba kadı lokmasınının, korkulu rüyası saksığan,
Kelebekler,
Asma dalındaki ebem böceği,
Asalak ve ürkek kedilerim,
Benim uysal ve sadık dinleyicilerim...
Kara dutum, böğürtlenim, çiğdemim,
Dert ortaklarım benim...

Yine çok gürültülüydü şehir,
Yine acı çekenler vardı kalabalık içinde,
Yine egzoz kokuyordu hava,
Kaldırımlar çöp, kir.
Yorulduğum artık bunları anlatmaktan,
Ve size geldim, size geldim...

Bu gün karar vermiştim kara haber yazmamaya,
Irak olmak istedim tüm olumsuzluklardan,
Yine Irak dedim bilmeden, uzak olmağı kastım,
Üzülmesin diye dostlarım,
Koskoca bir günden
Kendimi soyutladım
Bu gün de size geldim güzellerim,
Sizden bahsettim, sizden bahsettim,
Sizden bahsettim...

CEMAL EROĞLU- TOPRAK VE KAR' dan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105090/kendimi-soyutladim.html>

HAYVAN HAKLARI

Çok rastladık haberlerde,
Ağaçta mahsur kalan kediye.
Ya da üzülmeyen mi katliam yapılan
Sokak köpeklerine...

Tüm hayvanlar, eşit doğardı,
Onların da saygı görme, hakları vardı.
Kötü ve zalimce davranılamazdı.
Ölüsüne de saygı şarttı.

Elbette hayvanlar yaşamalıydı.
Yaşatılmıydı da özgürce.
Medya da sahip çıkmalıydı,
Çıkarlar da günlerce.
Amerikalı kediye...

Bağdat'ın geceleri alev alev.
Ay kararıyor.
Her gün canlar alınıyor.
Çocuklar, kadınlar, yaşlılar.
Hayvanlar da onlarla birlikte yanmaktalar.

Lübnan yıkılıyor sinsice.
Her taraf toz duman.
Cesetler çıkarılıyor,
Enkaz altından.
Kedileriyle, güvercinleriyle...

Gazze' de çocuklar vuruluyor.
Ağzında memesiyle.
Kimi zaman yanında köpeği,
Dedesini, ninesiyle.
Ölümlerle tanışıyorlar birlikte...

Medya da ufak bir köşede,
Yer bulanlar şanslı.
Ölü şansı...

Hadi anladım da düdük çalmanın sırrını,
Yani parası olan...
Anlamak zor, anlatmak ta;
Nasıl bahsedebiliriz,
Filistinli kedinin eşit doğmadığından...

Ve hayvan hakları savunucuları,
Yer almazken sahnede.
Daha ne kediler ölecek,
Kim bilir Bağdat' ta Lübnan' da Filistin'de...

Belki alıştık çocuk ölümlerine.
Umursamaz olduk bu tür haberleri,
Normalmiş gibi.
Ya öldürülen, onca kuşlar,
İnek, köpek, kedi...

Bunlarda yer olsa gündemde,
İnsan hakları rafta ya,
İş düşer hayvan hakları savunucularına.
Önemsiz görülse de kediden,
Belki çocuklar da kurtulur öldürülmekten...

CEMAL EROĞLU- YOLCULUK'tan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105613/hayvan-haklari.html>

TERÖRİSTLER!

Ne elindeki çatlak,
Ne gözaltındaki halka,
Ne de terle toprak karışımı kokan bedeni,
Tüketemedi Ahmet'i, tüketemezdi.

Nerden bilecekti.
Bir lokma ekmek için,
Çalışıp on dört saat,
Ve bugün de işsiz kalmamanın sevinciyle,
Tam çocuklarına kavuşacakken,
Sonradan görme,
Yani yontulmamış birinin,
Dört tekeri altında kalacağını.

Sonra;
Dört dakika geçmeden
Henüz akşam çayını bile içmeden,
Karısı ve çocuklarıyla,
Ezilen yüreğinin cansızlaşacağını...

Canavarmış, trafik canavarı,
Ne canavarı be!
Trafik teröristleri, katlettiler adamı.
Yaşama saygısızlıktır,
Tek cümleyle bunun adı...

CEMAL EROĞLU - İŞİLDAYAN BOT'tan bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105815/teroristler.html>

EYLÜL ESİNTİLERİ

Sen henüz doğmamıştın Başak,
Zeynep kundakta,
Canan iki-üç yaşında.

O zaman başka türlüydü
Eylül esintileri.
Dökülen yapraklar sararmamıştı şimdi ki gibi.

Her yer karanlıktı.
Önce insanlar ayrılacaktı,
Sonra kavgalar başlayacaktı.

Öyle de oldu:
Görmüyordu kimse kimseyi
Ve duymuyordu kulakları
Götürürken kan gövdeyi.

Ve kendilerini yetkili kılanlar,
Duruma el koydular.
Karanlık daha da koyulaştı,
İnsanlar çaresiz,
Eylül sorgusuz ve yargısızdı.

O zaman başka türlüydü
Eylül esintileri.
Dökülen yapraklar sararmamıştı şimdi ki gibi.
Her yan is duman, her yan zindandı, zindan...

CEMAL EROĞLU- İŞILDAYAN BOT' tan bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105927/eylul-esintileri.html>

DİLEK

Sihirli lambamdan bir cin çıksa,
Bana tek bir şans bıraksa,
Dünyanın bütün silah fabrikalarını,
Kapatsın isterim.

Dünyadaki bütün ineklerin sahibi olsam,
Tüm sütleri çocuklara veririm.

Sihirli değneğim olsa,
Bütün savaşları bitiririm...

Bilirim, bunlar olmayacak.
Bütün insanlığa barış,
Dilemek geliyor elimden ancak...

CEMAL EROĞLU- YOLCULUK' tan kapak şiiri

MANİ

Manilerin manası var.
Her canlının anası var.
Kimi için evi geniş,
Kimisine dünyalar dar...

YOLCULUK' tan bir mani...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106116/dilek.html>

YAKILANLARIN ARDINDAN

Ben ve onlar
Birlikte yaşadık.
Neleri paylaştık neleri:
Sevinçleri, üzüntüleri.
Torosları gezdik İnce Memet'le.
Ve beş kıta ilerdeki
Mısır hışırtılarını dinledik
Gazap üzümleriyle.
Babam ayırdı bizi,
Benim babam.

Benim babam yiğit adamdı,
Gözünü budaktan sakınmazdı.
Sadece
Bir eylül karanlığında
İçini bir korku sardı.

Kendisi için değildi bu korku
Evlat korkusu.
Ben incinsem
Onun canı yanacaktı.
Yakmaya da hep karşı çıkardı,
Yanarak ölmesin isterdi kimseyi.

Oda öyle düşündü:
Önce bir çukur eştı,
Kocaman bir çukur.

Ve onları inceledi tek tek.
Okumayı askerde sökütmüştü, heceleyerek.
Sonra gerisi de yasak olur belki diyerek
Çuvallara doldurdu,
Çuvalları çukura,
Üzerine ot, üzerine toprak...

Sonra aklına geldi birden
Ya bir gören olduysa?
Ya gören ihbarcıysa?
Yakılmalıydı,
İzleri kalmamalıydı.

Bir muhtar çakmağı, bir teneke mazot,
Cayır cayır yanıyordu;
Nazım, George Politzer
Yaşar Kemal, Fakir Baykurt.

Ve onların alevleri ışık saçmaya çabaladıkça,
Eylülün dumanıyla,isiyle gömüldüler karanlığa.
Onlar ki her biri bir dünyaları içeren dostlardı.
"En iyi dost"
Kime ne zararları vardı,
Tozlu raflara yük olmaktan başka
Onlar da anlamadı...

Yok, babam ayırmadı bizi,
Benim babam.
Ayıramazdı.
Babam yiğit adamdı.

Nesimi' ler okumuştı, Fuzuliler...

Zulme başkaldıran Eba Müslim'i de,
Nutuk'u da severdi benim babam.

İlkokula gittiğimde,
Ben okurdum, o dinlerdi.
Değişleri ezberlerdi.
Yakılan kitapları da bana, babam sevdirdi.

Kitaba uymazmış derler darbeler,
Yukarıdan gelirmiş emirler.
"Kim ki okur yazarsa, atın zindanlara,
Kalem kılıçtan keskin olmamalıdır asla"
Diye ferman çıkardılar.

Fermanı çıkaranlar namlulardı.
Namlular sadece kurşun atardı.
Kurşunlar kör:
Hangi eve, hangi kitaba,
Hangi canlıya gelir bilinmez.

Bilinen yaprakların döküldüğüydü,
Eylülün yolunu şaşırmış rüzgarıyla.
Ne yana savuracağı belli olmazdı.
Rüzgâra dulda olmak istedi sadece,
Benim babam yiğit adamdı...

CEMAL EROĞLU- İŞILDAYAN BOT' tan bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106272/yakilanlarin-ardindan.html>

NE YAZAR!

Kasım kasım orda kasılan adam
Sen kasıldıkça ben utanıyom
Sevgin yok, saygın yok, görgün yok ise
Başlarım be senin adamlığından

Bir makam bulmakla adam olunmaz
İnsan tavuk değil tüyü yolunmaz
Zaman ne getirir şimdi bilinmez
Ders almaz mısın padişahından

Hazinen genişmiş, içi pis paran
Sarayların varmış, uçan araban
Bir tek bunlar yetmez adam olmaya
Yudumlamadıysan aşk şarabından

Hamamlar saunalar az gelir sana
Dışın temiz olsa dönmen adama
Hak yersin hem de çiğnersin hukuk
Bak yüzün tükürük, bir kasılsana...

IŞILDAYAN BOT' tan bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106419/ne-yazar.html>

DOĞA DİLİ

Bülbül gülle konuşurken
Tanık oldum inanırsan
Bülbül güle şakırdadı
Kızardı gül yanağından

Barış için zeytin dalı
Uğurdur yonca yaprağı
Kardelenden ilham aldık
Çiçekte bulduk sevdayı

Mor menekşede asalet
Papatyadan tuttum niyet
Başka yerde aramayın
Doğadadır medeniyet

Veyselin nevrüz çiğdemi
Erken açtırır bademi
Aşıklara çiçek sunar
Kasesinde taşır demi

Ne ararsan doğada var
Sana sağlık şifa sunar
Betonu az yere gitsen
Her tarafı kekik kokar

Biraz ilerde su sesi
Su doğanın neşesi
Takıldım böğürtlene
Çok hoş olur meyvesi

Tepeyi aştıkça ışıklar
Yıldız gibi parlıyor
Şu şehre yaklaştıkça
Renkleri çoğalıyor

Doğa gerek kent gerek
Doğayı incitmeyerek
Soğuk beton şık görülür
Bahçesine gül dikerek...

CEMAL EROĞLU- İŞILDAYAN BOT' tan bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106533/doga-dili.html>

SAVAŞA İNAT

Savaşın çocukları,
Masum ve ürkekti.
Yaralı çocuk,
Anasız, babasız, kardeşsiz ve tekti.

Bir şarapnel parçasının
Bu kadar yakacağını nerden bilecekti...
Ya yüreğinin acısı,
Nasıl da dinecekti?

Savaşta bitecek,
Bir gün küçüğüm.
Ama seni kim sahiplenecekti.

Seni ve aileni yıllarca ezen mi?
Yoksa aileni katleden
Seni bu hale düşüren mi?
Yani özgürlük kılıflı canavar...

Sen bu savaşı, hiç unutma çocuğum.
Savaşa karşı bitmesin kinin.

Ve onlara verme bir daha fırsat.
Sevgi de kalk,
Barış de yat.

Öyle sev ki tüm insanları,
Siyah beyaz ayırmadan.
Savaş çığırkanlarına inat.
Haksız savaşa inat...

CEMAL EROĞLU- YOLCULUK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106694/savasa-inat.html>

ÇOBAN VE DEĞNEĞİN HİKÂYESİ

Günlerce aramıştı.
Fındık ağacının düzgün dalını,
Yontmuştu, okşayarak her santimini,
Çok sevmişti değneğini.

Kıyamazdı vurmaya,
İncitmek istemezdi.
Ne sopayı ne kimseyi
Hani canı olsa idi
Paylaşacaktı azık torbasındaki
Bazlamayı, çökeleği...

Birlikte gezerlerdi,
Birlikte koşarlardı, sığırların ardından.
Ne dağlar aştılar,
Arkadaştılar, sırdaştılar.

Bu dağlarda geçti
Değneğin de çobanın da çocukluğu.
Babaları da çoban,
Yani çoban, çoban oğlu.

Her kayanın kovuğunu
Adı gibi bilirdi.
Her ağacın altındaki otları da,
Mantarın en yoğun noktasını
Ve kuzukulağının en hasını bilirdi.

Bilirdi Veysel'in türküsündeki
Laleyi, nevruzu, çiğdemi.
Severdi kekik kokusunu,
Ekinleri, öküz boncuğunu, gelinciği.

Bir bahar sabahı,
Sap sarı, mayıs çiçekleri arasından
Karşısına, yaratılanlardan en vahşisi çıktı,
Bağırdı dudakları titreyerek.

Vahşi fakat korkaktı.
Tek becerdiği tetiğe basmaktı.
Ve korkunç gürültüler çıkararak
Adım adım yaklaştı.

Çoban değneğini kaptı,
Ahlât ağacını siper yaptı,
Ve karşısına baktı.
Yüzü soğuk bir demir parçası.

Sonra sıcacık değneğine,
Değnek de ona.
Henüz fırsat bulamamışlardı ki vedalaşmaya.
Birlikte düştüler yere .
Bir hiç uğruna,
Uzandılar yan yana.
En çok sevdikleri
Çiğdemlerin koynuna.

24.05.2006

CEMAL EROĞLU - IŞILDAYAN BOT

KAYPAK(Taşlama)

Kaşı kara
Gözü ela
Yaşamış
Şımara şımara
Yaşadığını sanmış
Hayattan fukara

Bir ot
Bir bot
İncecik topuk
Kopuk mu?
Kopuk.

Yanından
Yöresinden
Bi haber
Töresinden,
Anlaşıyor kaypaklığı
Sesinin titremesinden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106991/coban-ve-degnegin-hik-yesi.html>

BARIŞÇIL SOKAKLAR

Bağdat'a barış geldi:
Füzeler, namlular, paletler.
Sokaklarda ölüler.
Bak barış içindeler,
Barış içindeler...

İŐgalin Askerleri,
DireniŐçiler,
İŞbirlikçiler.
Onlardan daha da fazla
Çocuklar öldürölmekteler,
Çocuklar öldürölmekteler...

Kadınlar, yaşlılar,
Yerde yatmaktalar.
Yan yanalar,
Koyun koyuna,
Masum, sessiz ve kardeŐçe...

Oysa savaşın göbeğindeler,
Yine de barış içindeler.
Ölü ve cansız olan bedenler
Bağdat'a barış getirdiler,
Barış getirdiler...

Ölüler,
Barış içindeler,
Kan gövdeyi götürmekte olsa da
Bu barışçıl(!) sokaklarda...

CEMAL EROĞLU - YOLCULUK' tan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107103/bariscil-sokaklar.html>

SEVDA YAĞACAK

Haydarla dinlemiştik o hikâeyi,
Nerede, dedi o kahramanlar.
Genelde eleştirirdim ya,
Bu kez hak verdim Haydar' a.

Hikâyede bir Seğmen.
Seğmen' de bir koca sevda.
Ölümün vız geldiği,
En karası sevdanın...

Bilmez miyiz bu memleketten
Ne sevdalılar geçmiştir,
Sevdalanmak kolay değil,
Yürek işidir, yürek işidir...

Demem o ki; şu an,
Yozlaşmış bu dünyadan,
Kaç sevdalı çıkar.
Ölümüne sevdalı.

Benim bildiklerim, işittiklerim.
Mustafa Kemal gibi...
Gökyüzünde, bulutların üstünde.
Yağacakları günü beklerim.
Yağacakları günü...

CEMAL EROĞLU- YOLCULUK'tan bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107581/sevda-yagacak.html>

23 NİSAN ÇOCUKLUĞU

Yine bahar
Yine nisan
Yine iekler açmış
Ve leylek yuvasında
Ve de ağlalar yemyeşil
Her yerde sevgi var

İşte ocuklar
Bizim ocuklarımız
Dünya ocukları
Belki farklı renkteler
Gökyüzünde ebem kuşağı
Dilleri farklı
Hepsi el eleler, el eleler

Dünya da barış demişti
Yurtta barış Ata'mız
Çocukların sözü de bir özü de
Hepsi barış içinde
Bayramınızı kutlarız

Ha! Çocuklar
Dünyanın bütün çocukları;
Büyüklerinizi örnek almayın
Siz sevgiyle kalın
Barışla kalın, barışla
23 Nisan ocukluğunda...

Cemal Eroğlu - Toprak ve Kar' dan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107866/23-nisan-cocuklugu.html>

BİR TANEM

Bu sabah
Gökyüzünde bulutlar var
Güneş adeta saklanmış
Sen yoksun
Bahçemdeki çiçekler öksüz kalmış
Yüreğimde hasret
Kafam allak bullak
Aptallaşmış
Ne yana baksam gözlerin
Hangi işe sarılsam sen
Sensiz birkaç saat
Nasıl geçecek bir tanem...

c.eroğlu- toprak ve kar'dan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108321/bir-tanem.html>

BİR TANEMLE DERTLEŞİYORUM

Bu gün yine işim iş bir tanem,
Bir sıkıntım yok, her zamanki gibi,
Cebimde param,
Arabam...
Hele yanımda bir de sen varsın,
Tükenmek bilmeyen sevdam.
Mutluluklar saçarsın,
Başka ne isterim hayattan.

Ama bir tanem,
Beynimi kurcalayan şeyler de yok diyemem.
Bu gün kaç çocuk öldürülmüştür haksız savaşa,
Bu gün kaç mayın patlamıştır,
Kaç masum kaybetmiştir, kolunu, bacağı,
Ve hatta canını...

Yine kaç kişi kurlsız davranmıştır trafikte,
Hangi mala, hangi cana kıyılmıştır.
Ve de rant yüzünden gecekondu yıkılan
Kaç ana bayılmıştır, çırpınırken çocuklarının önünde...

Bunları düşünmeden yapamam,
Ve kaçamam içinde yaşadığımız
Toplumun sorunlarından.
Kos koca dünyada, yalnız yapamam bir tanem...

Yalnız yapamam, yoksulluklar gelir aklıma.
Düşünürüm şehrimizin avare sokaklarını,
Afrika çocuklarının sayılan kaburgalarını düşünürüm.
Ve hiçbir şey yapamazsam ağlarım,
Belki göz yaşlarım bir yudum olsun ıslatır diye,
Çatlamış dudaklarını...

Bir mayıs geliyor bir tanem, dayanışma günü,
Emekçiler dayanışmalı bence de
Eğer en yüce değer emekse,
Ve emek hala kutsal görülmekteyse.
Ancak sancılıdır meydanlar
Sanki otuz yıl öncesi, sanki 70 li yıllar.
Diyeceksin ki bir tanem,
Hangi ana acısız, hangi doğum sancısızdır ki...

Benim işim iş bir tanem
Yeni işler de aldım, her biri bilmem kaç paraya.
Ancak alışamadım gemisini yürüten kaptanlığa,
Alışamadım; bana değmeyen yılan bin yıl yaşasın demeye
Yılan bu, hepsi çingiraklı değil ya, yaklaşırken ses çıkarsın
Ne zaman ve de nereye kayacağı belli olmaz...

Bu nedenledir ki bir tanem
Tek tesellim
Avuçlarımda sakladığım ellerin
Yoksa...
Yani, senin o güzel bakışlarında olmasa,
Ne yazar bir tanem ne yazar,
Benim işim iş olsa da...

CEMAL EROĞLU- TOPRAK VE KAR' dan bir parça

Kaynak:

İYİ SEYİRLER

Dışarıda gök gürlüyor.
Şimşekler diğer şimşeklerin peşinde.
Kara bulutlar koşuşturuyor gökyüzünde.
İçerde insanlar film izlemekte,
Pembe dünyaların filmini...
Rüyalara dalmışlar adeta,
Bir prene bakarlar, bir de bindiği beyaz ata.
Prens yakışıklı mı yakışıklı,
At alımlı mı alımlı...
Hizmetçi kız, biraz bakımsız...
Bir- iki kıyafet, biraz bakım, bir de melekler,
Dünya güzeli olup prensi bekler...

Makinist işinin başında,
Çalışkan ve becerikli,
Seyirci pür dikkat, sessiz ve nefes nefese...

Ancak;
Film koptu kopacak,
Karınlar guruldamakta açlıktan.
Pirinç karaborsa, fiyatlar tırmanmakta,
Salondaki pembeler kızıllaşmakta,
Yeşiller sararmakta susuzluktan...

Saatler ilerledikçe sabırlar taşmakta,
Eskimiş çatıdan çamurlar sızmakta,
Perdedeki beyaz atlı prene.
Topuklu ayakkabıları kaymakta güzel kızın çamurdan,
Velhasıl, filmin sonu anlaşılmamakta,
Ve ardından on dakika ara...

Makinistte insanları salonda tutma çabası,
Bu kez bir gerilim filmi;
Silahlar son model ,
Sertleşen roller,
Acımasız işkenceler, ölümler.
Karın guruldamaları ve de gök gürlemesi bastırılmış,
Yüksek volümlü sesler
İzleyici de bir merak, bir sessizlik,
Sadece nefes alıp veriyorlar şimdilik...

Çatıdan akan çamur, ayrı bir heyecan katmakta perdeye,
İşsizlik mi? İstihdam mı?
Ne gam, ne gam...
Hayat pahalılığı mı,
Yok canım(!) üç kuruşluk zam...

Film uzadıkça çamurlar,
Saatler ilerledikçe gerçekler,
Hatıralar, hatırlamalar,
Mırıltılar, hırıltılar, horultular...

Makinist yeni film peşinde,
Senaristler harıl harıl,
Üçüncü film, beşinci film, onuncu...

Dışarıda gök gürlemekte,
Şimşekler diğer şimşeklerin peşinde,
Kara bulutlar koşuşturuyor gökyüzünde,
Arada görülen gök kuşağına bakan yok,
Filmler gözleri yoruyor...

Hayat mı?
Hayat bu, şimdilik böylece akıp geçer,
Kimi kurgular izletir, kimi de izler,
İyi seyirler, iyi seyirler...

cemal eroğlu- toprak ve kar' dan bir parça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108788/iyi-seyirler.html>

HAYAT

Bir gökyüzüne bak
Bir de toprağa
Biri mavi
Diğeri kara
Hayat ise
İkisinin arasında
Bazen uzun
Bazen kısa
Asıl olan
Uzunluğu değil zamanın
Dolu dolu yaşamakta
Adam gibi yani...

toprak ve kar' dan bir parça - Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108977/hayat.html>

Yağmur

Pişman oldun ya, beni ıslattığına.
Pişman olma.
Senden önce de ıslanmışım kaç defa,
Bazen gözyaşları, bazen aşkla.

Üzülme çamur yaptım deyip her yanı.
Senden önce de yeryüzünde,
Ne çamurlar vardı.
Durup dururken ortaya çıkan,
Bulaşıp ta bir türlü çıkmayan çamurlar...

Hem sen saf halinle,
Çamur olamazsın ki istesen de.
Biz biliriz çamur nasıl oluşur.
Sıkma canını yağmur,
Sıkma canını...

Bak can verdiğin kuru toprağa,
Renk verdiğin tozlu yeşil yaprağa.
Yağmadığında da bilirsin,
Çıkarız top yekûn duaya...

Sen de bize dua et yağmur,
Adam olsunlar diye.
Kavga edenimizi görürsen yağ üstümüze,
Ayr kavgayı damlaların ile...

Öyle susadık ki, barışa sevgiye,
Kurudu dudaklarımız.
Sevgi olup yağ,
Barut kokulu ateşlerin üstüne.
Bütün yangınlar sönsün yeryüzünde.
Ve hatta yüreklerdeki...
Sönsün de;
Gözlerimiz insanlık görsün sayende...

Toprak ve Kar'dan bir parça- C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109170/yagmur.html>

BİR BEBEK BİR DİLEK

Ben bebeğim
Ellerim küçücük
Hala ağzım süt kokuyor
On yıl önceki anamın sütü
Yaşıtlarım okumaktalar,
Bense yamaçtayım,
Uzaktan bakarım okul bahçesine,
Hala uçaklardan korkmaktalar,
Saklanmaktalar...

Ben artık aldırış bile etmiyorum gürültülere,
Ve hatta yangınlar da etkilemiyor beni,
Çünkü ben bebeğim hala...

Yaşıtlarım on yaşında .
Komşu kızı birinci olmuş,
Okulundaki şiir yarışmasında.
Ben okul görmedim ama,
Annemin gözleri dolmuş, o şiir okuduğunda...

Ben bebeğim,
Ellerim küçücük,
Ağzım süt kokuyor hala.
Bakmayın bir kolumun kopukluğuna,
Ben topraktayım,
O patlamadan bu yana...

Ben;
Özgürlük tohumuyum toprakta,
Çimlenmek için çırpınan.
Bir fırsatını bulursam,
Yeşereceğim yeniden dünyaya,
Ve hayat vereceğim,
Hiç solmasını istemediğim barış ağacına...

Toprak ve Kar' dan- C. Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109275/bir-bebek-bir-dilek.html>

SÖZ MECLİSTEN İÇERİ...

Çınarın yanında ki selvi söğüttü,
Yemen türküsünden kalan.

Dibinde çayırlar, ebe gümeçleri,
Ve renk renk çiçekleri,
Arıların konuştuğu.

Her bir dokusu özenle yaratılmıştı
Ve her biri ayrı bir şifa...

Kestiler kökünden koca çamları
Üç kuruşluk kar uğruna...

Karınlarını doyurdu olmadı,
Nefes oldu en temizinden,
Yaranamadı...

Ve üstüne beton döktüler.
Az geldi onu da söktüler.
Sonra çok katlı beton...

O da yetmedi şimdi,
Dışardan ithal gökdelenlerle,
Göğü delecekler.
Misal Boğazların üstüne...

IŞILDAYAN BOT- C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109486/soz-meclisten-iceri.html>

SEN DE BELKİ ADAM OLURSUN

Kiminin dilinden düşmez hak, hukuk,
Hakkı sorsan tanımını bilemez
Eline düşmüş ya keserin sapı
Kendine yontar, paylaşım bilmez

Lafa gelir mangalda kül bırakmaz
Dere olsa terse akar düz akmaz
Kul hakkı yer hak demeden hiç bıkmaz
Mide midir işkembe mi bilinmez

Sanma kurtulursun bir gün ecelden,
N'olur arada bir paylaşıversen
Komşun açken nasıl tok uyursun sen
Urba giymek ile adam olunmaz

Hak mı arıyorsun, hukuk mu yoksa,
Uzakta değil yüreğinde bulursun,
Orda da kayıp bulunmaz ise,
Bekle sen de belki adam olursun.

Toprak ve Kar'dan bir parça - Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109739/sen-de-belki-adam-olursun.html>

EMEK/Lİ/YORUM

Bu gün kimse şiir yazdığımı sanmasın,
Çünkü yüreğim bölük pörçük,
Fesat sokmuşlar içime,
Taksim taksim olmuşum.
Tüm şehir ablukaya alınmış,
Şehir vapurları çalışmıyor,
İnsanlar evlerinde hapis,
Taksim tutsak,
Gaz bombaları yağıyor Şişli'de.
Bu gün şiir yazmıyorum, haykırıyorum!..

Bu gün ayaklar başta,
Belki de kıyamet kopmakta durup dururken.
Zaman geriye kaymakta.
Sanki yüzyirmiyıl öncesinin,
Şikago sokakları, inanamıyorum...

Hey özgürlük türküleri nerde kaldınız,
Kolay mı tazyikli suyun altında sizi söylemek,
Yaşasın bir mayıs demek.
Sırf bu nedenle dahi kutsal görülmeliydi emek.
Ancak her şeye kadir olan zaman ,
Sana yar olmamış görüyorum...

Evet geriye kaymış zaman,
Otuzbir yıldan daha da fazla.
Emek nelere gebe,
Kavga var, gül beklenen yerde
Özgürlük hala ayağa kalkmamış,
Kundaktan yeni çıkmış, emeklemekte,
Ben şiir yazmıyorum, emek/li/yorum,

Toprak ve Kar'dan - Cemal EROĞLU

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109967/emek-li-yorum.html>

ÖNERİ

Ağlamaklı,
Biraz obur,
Hantal bir çocukluğu,

Gönlü kör
Pencereler kapalı
Duvarlar açık
Biraz da kaçık gençliği

Kulakları duymaz
Vurdumduymaz
Çok ta aymaz yaşlılığı

Bir kenara koyup
Cıvı cıvı bir çocuk
Sevđi dolu bir genç
Ve hoşgörölü bir yaşlı
Olmaya ne dersin
Ey! İnsanoğlu...

Toprak ve Kar'dan- Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110084/oneri.html>

ŞİİRİMDE GÜLLER AÇAR

Söylenecek sözlerim var
Anlayana azı karar
Anlamayan ne anlasın
Sözden bile hesap sorar

Farklı bakmak benim işim
Bazen gidişim gelişim
Fidanda yoksa gelişim
Bahçivani gübre koyar

Her nabza şerbet veremem
Versem şiire giremem
Haklı olanı yeremem
Taş gelir başımı yarar

Ya iyi ol ya da kötü
Her kötü de kır o notu
Bir tutamam aşla otu
O aş ile karın doyar

Saat geçer yapılır iş
Ağrımazın ne baş ne diş
Karanlık ise bu gidiş
Aydın olan ışık saçar

Gün doğar aydınlanırsa
Mağraya kaçır yarasa
Gülen insanlar çoğalsa
Şiirimde güller açar....

TOPRAK VE KAR' DAN - CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110323/siirimde-guller-acar.html>

EDEBİYAT DEFTERİ

Edebiyat defterinde şair dostları
Tanımdan onur duydum sağolun
Kimi okuduysam sevgi doluydu
Kaleminiz daim olsun varolun

Kiminiz serbest, kiminiz hece
Ne gündüzüm kaldı ne de bir gece
Her şiir bir derya, kimi bilmece
Yüreğiniz kayım olsun varolun

Birini okusam biri kaçıyor
Her biri bir üstad zihin açıyor
Ayakları sağlam, sanma uçuyor
İçinizde uyum olsun varolun

Somut eleştiri, usluplar nazik
Her yorum veriyor şaire tazyik
Paylaşılır torbada var ise azık
Benim de bir suyum olsun varolun

Bu övgüler içten geldi bugünde
Saygılar sundum defterimize
Ben de karalarım hep sayenizde
Denizde bir tuzum olsun varolun

Defter dedik ise koca alaydır
Sanmayın ki şiir yazmak kolaydır
Bu ekranda sayfam oldu olaydır
Teşekkürü yüzüm olsun varolun

Her renkten gül her biri farklı kokar
Hepsi beyaz olsa ne anlamı var
Hoşgörüyle ne güzel farklılıklar
Bu da benim sözüm olsun varolun...

Toprak ve Kar' dan Edebiyat Defterimdeki şair dostlara bugün içimden gelen bir armağanı saygılarımla sunarım...
Sevgi ve barışla kalın. Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110512/edebiyat-defteri.html>

NOKTA

.
...
...../
Nokta
Virgöl
Noktalı virgöl
Bırak şu öfkeyi kin kusmayı
Bırak başkasının aklıyla düşünmeyi
Kullan sana da özenle verileni
Artık surat da asma
Bir de sen gül
İster al
İster alma
Sana bıraktığım bir demet gül
Buna bir elveda da diyebilirsin
Gözüm kapanmadan koşmalıyım
Sen istersen kör olarak git,
Ya da anca gidersin
Ancak hoş olmayabilir gittiğin yer
Uyarayım da ben insanlık adına
Sen ister al
İster alma
Çünkü bu virgöl değil artık, ne de noktalı virgöl,
Tadında bırakıyorum,
Noktalıyorum,
Son nokta...
.....
.....
Toprak ve Kar'dan C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110775/nokta.html>

Halâ

Gönlü kör bir yerde dolanıyorum
Aşkın çocukları uyuyor hala
Karın tokluğuna okur yazarım
Çok fazla tokunu görmedim hala

Biri sevdalanmış, deli divane
Nasıl gidilir ki bilmez divana
Kimi baba olmuş kimisi ana
Olgunlaşmış meyve bulmadım hala

Bir de parçalanmış yürekler gördüm
Bir araya gelsin yapışkan sürdüm
Anlatayım diye çırpındım durdum
Anladın mı diye sormadım hala

Elbette doludur halden anlayan
Çok olsa da seni anlayamayan
Pes etme dostum dayan ha dayan
Geriyeye dönmeyi bilmedim hala

Gün gelecek uykusuna kanacak
Beşikteki bebekler de kalkacak
Düşlerin yerini gerçek alacak
Saz çaldım davula vurmadım hala.

Toprak ve Kar'dan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111092/hal.html>

SAHİ URGANCILAR

Fidanlar kökünden kurusun diye
Urgan geçirip dalın kırdınız
Bak onlar yaşıyor yıllar geçse de
Sahi urgancılar neydi adınız

Üç yürek çataldı sizler yüreksiz
Bağımsızlık dediler sizler nettiniz
İnanıdı Aslandı bir yiğit Deniz
Sahi urgancılar neydi adınız

Yurdu sevmişlerdi kaytarmak varken
Halkım demişlerdi ipe giderken
Kimler emir verdi neydi acelen
Yağlı urgancılar neydi adınız

Emperyalizme bir karşı duruştu
Devrimle çağladı halk ile coştı
Verilen karara dünyalar şaştı
Sahi urgancılar neydi adınız

Yargısız infaza karar vermiştin
Yasa kural artık benim demiştin
Yüklediğin suçu sen işlemiştin
Yağlı urgancılar neydi adınız

Hıdır ellez günü dilekleri var
Saygı duyulası yürekleri var
Kalemler kırılmış verilmiş karar
Sahi urgancılar neydi adınız

Yiğitler kolay mı yetişir sandın
Filolar dayandı onlara kandın
Oysa uyardılar bak sen aldandın
Sahi urgancılar neydi adınız

Sevgi seli denizlere taşıyor
Bugün soframızı kim paylaşıyor
Asıl sizler ölü onlar yaşıyor
Sahi urgancılar neydi adınız

Toprak ve Kar'dan . C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111362/sahi-urgancilar.html>

Kır Çiçekleri - Onur'lu Adam

Beden denilen,
Kemik ve etten,
Ayak ve ellerden,
Kulaklar ve gözlerden oluşmakta ise de
İnsanı insan eden
Onurdu;
İnsanlık onuru.

Babası da bilerek
Adını Onur Koydu.
İlkokulu köyünde okudu.
On yaşında kuzu gütmeyi
On ikisinde ekin biçmeyi öğrendi, tırpanla.
Ortaokulda tanıştı gecekonduyla.
Lise de arkadaş oldu kitaplarla.
Yaz tatili geldiğinde çırağı,
Kilosu kadar çekiç salladı üç kuruşa...

Üniversite de düşünmeye başladı.
Doğduğu yaşadığı yerleri
Anasını, babasını,
İş ve ekmek kavgasını,
Artı değeri, sömürüyü.
Yurdunu çok severdi fakat,
Fikirleri tehlikeli dendi.
Derken eylül geldi, hoş gelmedi.
Ufukta düşünceye kelepçe, duvarlar, mahpushane...

Attılar kalın duvarlar arasına.
O henüz alışmamıştı ama
Duvarlar sanki kırk yıllık dosttu onunla.
Üç kişi yattılar tek kişilik ranzada.
İçeri loş ve karanlıktı;
İçi inançlı ve aydınlık.

İşkenceye, açlığa,
Direndi açlıktan kuruyan bağırsaklarıyla.
Livaneli'den bir türkü idi ağzında
Çiğniyordu açlığını bastıra bastıra.
"Leylim ley de leylim ley!"
Ve üzerine bir yudum Ruhi Su
İnanılmaz doyumdu.

Türküdeki gibi aldırmadı gönlü.
Bu günler de gelir geçerdi.
Yani içerde olmak değildi tek derdi.
Aldırmıyordu mahpusluğuna.
Dışarıdaki duvarlar takılıyordu aklına.

Emek verilmişti duvarlara,
Yüksekti duvarlar,
Duvarların üzerinde
Dikenli tellerden örülmüş ağlar.
Ne böcek var üstünde ne de kuş konar.
İçerde her yaştan ve her türden insan,
Dışarıda bağrına taş basmış analar.
Birçoğu baraka
Arada beton binalar, soğuk ve kara...

Ve binaların arasında ince uzun yollar.
Yolların kenarları, çirkince budanmış

Eğri bğđrđ çamlar.
Köşelerde üzerinde "çöp" yazılı bidonlar.
Ve hiç açlık yokmuş gibi şu kahpe dünyada
İçleri yemek artıkları,
Ekmek artıkları
En nefret ettiği de
Yurtsever damarının büküp çöpe attığı
USA damgalı çatal kaşıkları.

Onur'un kabaran yurtsever damarları diyordu ki:
Bizde metal ve de makineleri yoksa
Şimşirde mi yoktu çatal kaşık yapacak.

Ancak gereken
Bu damarları kontrol altına almaktı,
Zira düşünmek yasaktı.
Belki bir kır çiçeği daha koparılacaktı dalından,
Böyle "tehlikeli düşünceler" den yağlı organla
Belki de asılacaktı
Deniz misali,Aslan misali,İnan misali
Misal, misal, misaller...

Ana sütüyle beslenen,
Etten ve kemikten yapılı beden
Yağlı ipten ya da ölümden değildi ama
Korkusu gürültüye gitmektendi.
Şu eylülün karanlığında...

Karar verdi:
Dağarcığında bırakıp "tehlikeli düşünceleri"
Baharı ve doğayı irdeleyecekti.
Kim bilir tehlikeli fikir de üretmeyecekti.
Denedi;
Toprağa düşecek bir tohumdan
İnce nazlı ve umut veren bir fidan
Ya da bir buğday tanesi
Karanlık toprağı delecek,
Göçe doğru yükselecekti.
Belki ekin biçilecekti fakat;
Bir tohum yüzlercesini verecekti.
Ya da fidan budanacak,
Budandıkça gürleşecekti.
Belki dalları eğilecekti büyümesine inat.
O zaman da daha çok çiçek verecekti.
Ve koca ağaç olacak,
Toprağa kök salacaktı
Kır çiçekleri ise özgürce yaşayacaktı...

Ağaç ve insan,
Ağaçta kök ve gövde,
İnsan da beden.
Ancak ağaçtan farkı vardı;
Düşüncesiydi kökünden sökülmek istenen.

Tarihin bütün kepeçleri denedi,
Bedeninde uygulandı, bilinen bütün işkence yöntemleri,
Onur denilen şey tükenmedi, yenilmedi onursuzluğa.
Etten ve kemikten di beden
İnsanoğlunu yücelten ise Onur'du.
Onur Eylül'ün zifiri karanlığını da atlattı,
Şimdi kocaman adam oldu,
Kır çiçeklerine özlem duyan, Onur'lu adam.

Işıldayan Bot'tan - düzeltilmiş-C.Eroğlu

Kaynak:

DAR KALIPLI

Kalıbı dardı.
İki kelime sıraladı uyaklı,
Kendini şair sandı.

Dediler ki;

Kırk tekne ekmek yiyeceksin,
Bir o kadar da yol gideceksin.

Yedi, tüketti azimle kırk tekne ekmeği,
Üstüne de tam kırk helki su içti.
Helki ? “Helkiler kolunda suya gidiyor...”

Ve de ; ne gıpta ettiği Nazım’a yetişti.
Ne de yol alıp, dağları aştı.

Sadece kilo aldı.
Oldu kalıplı adam,
Göbeğini kaşıyan, dar kalıplı...

Toprak ve Kar'dan C. EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111670/dar-kalipli.html>

Yanık Olur Anaların Yüreği - Madenciler

"Yanık olur anaların yüreği"
Nasıl yanık olmasın ki, Yeniçeltekli...

İki bine on kala,
Bir kış ayında,
Hava kara,
Kömür kara,
Ölüm kara.
Karalar var daha da
Utanç duyduğumuz
İnsan olmak adına.

Bu karalar içinde
Boynunda isli mendil,
Ağzında birinci sigara,
Kaskı başında.
Ve bir tek gözlerinin
Beyaz gözüken akıyla,
Labirent gibi eğri büğrü ocağa
Girilecekti tünelden.

Girişte;
Bir besmele ile birkaç tabela.
Asılmıştı yasal tedbir adına.
Ve karaya bürünmüş adamlar tünele girdiler
Sadece karın tokluğuna.

Ocakta görülen toz duman
Zehirli gaz.
Yani can denilen şey umursanmaz.
İnilir merdivenden basamak, basamak.
Donuktur madenci bakışları.
Adımlar titrek ve korkak.

Hem kara hem acımasızdı Yeni Çeltek.
Güvenliksiz diye,
Madencilerin girdiği yere,
Sokulmamıştı Polonya' dan getirilen köpek.

Yeraltında kara elmas
Madencinin evinden eksik olmamıştır yıllarca;
Ağıt, matem, yas.
Sallanan kazma kürektir,
Dağlanan madencinin anasındaki yufka yürektir.
Her akşam eve gelince bayram ederler.
Bu nedenle madencinin çocukları da ürkektir.

Saat 19.30 yemek molası,
19.31 grizu patlaması.
Cehennemi gördü
Can çıkmayan gözleri.
Tüneller karanlık,
Uzaktan bir ışık sızıyordu içeri.

Raylardan tutunan madenci elleri,
Üç beş adım attılar,
Gidememişlerdi daha ileri.
Düştüler birer ikişer,
En altta madenciler.
Üstte ağıt sesleri.
Yanlarında madenci yetimleri

Küçük-büyük.
Bu yaşta gelen, nasıl bir yük.
Birçoğu çileli geleceğinden,
Habersizdi üstelik.

Giden sadece 68 candı.
Kurtarılan makinelerdi.
Makineler az ve pahalıydı.
Can boldu, can ucuz.
Sömürü korkunç ve doyumsuz.

Ağıtlar bitirildi,
Canlar geri istendi.
Medya devreye girdi,
Yetkililer söz verdi:
"Söz" dediler.
Kömürün karası ile
Yetimlerin yarası sarılacak,
Ve her ölüye bir bedel konulacaktı.
Beyaz balınaya harcananın
Milyonda biri kadar.

İkna olmayınca kazma kürek,
Devreye girermiş, panzerle tüfek.
Ve kalan madenciler:
Yeniden girdiler karanlığa boyun eğerek.

Olay ekranlarda bile kader görüldü.
Asıl olan karın tokluğuna ölümdü.
Madenci karası çıkmadan tenlerinden
Ölüler kara toprağa gömüldü.
Ekmek kavgasındaysa, mağlup olan emekti
Zafer şimdilik sömürünüdü...

"Yanık olur anaların yüreği"
Nasıl yanık olmasın ki, Yeniçeltekli...

Işıldayan Bot' tan - C.Eroğlu
Daha önce yazılar bölümündeki bu satırları, şairlerin beğenisine de sunmak istedim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111821/yanik-olur-analarin-yuregi-madenciler.html>

Taşlama- KÖYE DÖNÜŞ/MÜŞ

Giderim bizim köyün örenlerini
Çimenler kaplamış göremem gayrı
Doğduğum evin yerinde yeller
Rüzgar olsam bile gelemem gayrı

Artık karın doymaz olmuş köyümde
Bir başkaydı güneşimde ayımda
Nüfusu tükenmiş her bir sayımda
Sonu nere gider bilemem gayrı

Şehir dedikleri üst üste evler
Gökdelen dedikleri evden de devler
Her yan parsellenmiş ağalar beyler
Sıyrılıp bir bey de olamam gayrı

Bir koşuşturmadır gider şehirde
İş bulamayana ekmek de nerde
Gözlere gerilmiş çıkardan perde
Stres içindeyim gülemem gayrı

Ne nevrüz yetişir ne de bir çiğdem
Ne dilek ağacı ne de bir badem
Meğer ne kadar haklıymış dedem
Koyunla kuzuyu güdemem gayrı

Malın canın güvenliği daha az
Kalabalık amma selamın almaz
Kim eyi düşünür kimdedir garaz
Gözüne de baksam anlamam gayrı

Beydik köyümüzde tarlalar vardı
Şimdi makinalardan içler karardı
Güneş görmeyince beniz sarardı
Hasta mıyız diye soramam gayrı

Deli gönül derki şehrini sen al
Gergin yüzlerini kaldırıma çal
Git güzel köyüne yerleş orda kal
Tek başıma neydem kalamam gayrı

Şimdi gençler derki ne diyo bu be
Nasıl laflar eder koca şehrimde
Sobe oynamaya bir ağaç bile
Her yan beton olmuş bulamam gayrı

Köye hasret kim bıraktı bizleri
Çağdaşlık dediniz nerde izleri
Zor mu idi kalkındırmak köyleri
Köy enstitüleri kuramam gayrı

Yok mudur ki çağdaş yolun çıkarı
Sokakta boş gezen şu çocukları
Yaşanır yapalım tüm konduları
Belki kent estitüsü bilemem gayrı

Benim işim budur yazar cızarım
Düzen bozuk ise elbet kızarım
Halka değil haşa benim azarım
Daha fazlasını diyemem gayrı

Benim istediğim herkese bir aş
Sokaklar dolmaz ki bulunursa iş

Beylere değil de halkaysa gidiş
Şiir burda biter söylemem gayrı

Toprak ve Kar'dan - Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111924/taslama-koye-donus-mus.html>

SIKI DURUN DOSTLAR – DEFTER/2

Çıktım Şu cihanın yedi derdini
Bir sorayım dedim kem göz baktılar
Aşmak istedim de dağın ardını
Aslana benzettim çakal çıktılar

Sussam susamıyom öğretim böyle
Kul hakkı bilirim yudamam öyle
Aşk yoluna semah dönseydim şöyle
Pir yolunda bile canlar yaktılar

Bin bilsem de bir bilene sorarım
Nerde gerçek görsem orda ararım
Hakta hukuktur benim ısrarım
O da ne ki diye kaçıp ürktüler

Acılar paylaştım sevinçler ile
İstedim insanlar sevip seville
Senin olsun beyaz kızıl kurdele
Gönülden dostlarım yıldız taktılar

Aslında yoktur kimseye sözüm
Bir kez bile olmadı yüksekte gözüm
Hilesiz olsun da karardır azım
Her gün yazdım okumaktan bıktılar

Ama olumsuzluk yakışmaz bana
Dolsan da defterim yazarım sana
Sevgim eksik olmaz tüm dostlarıma
Yorum yapıp bana arka çıktılar

Bense beceremem Şu klavyeyi
Gönül gezmek ister tüm şairleri
Gözlerim seçemez ekrandakileri
Kolum kafam bana dudak büktüler

Sıkı durun karanfiller çıkacak
Dostta olsa çok şiirden bıkacak
Nedir ki bu kadar ser'e takacak
Tarlaya tohumu hep bir ektiler

Toprak ve Kar'dan C. Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112241/siki-durun-dostlar-defter-2.html>

KRİZ - KERİZ İLİŞKİSİ

Yaşarız yokluk günleri
Kemer sıkar kardeş bacı
Kriz kriz dedikleri
Keriz sömürme aracı

Parası olan kazanır
Mevduatlar hep katlanır
Havuz dolar hortumlanır
Vergi yükü sana kalır

Keriz diye selamlarlar
Her seçimde oy alırlar
Seçim biter oyalarlar
Kim bilir belki haklılar

Sandığın gibi değiliz
Bugün duyulmaz sesimiz
Gün ola harman ola bir
Keriz kimmiş görürüz

Işıldayan Bot/Ocak 2008 - Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112511/kriz-keriz-iliskisi.html>

SARI GOCUKLU KADIN

- TÜM ANNELERİN ANNELER GÜNÜ KUTLU OLSUN-

Başında Tokat yazması,
Üç şirin çocuğu,
Bir de sarı gocuğu ile tanınırdı,
Mahallesinde.

Düşüklerini kendisi bilir,
Fakat kimse bilmezdi.
Sessizdi.
Her sabah koşarak çıkardı işe,
Her akşam bitkin dönerdi evine.

Evde kocası karşıladı onu.
Henüz çıkarmadan sarı gocuğu,
Koklamadan sarılıp çocuklarına,
Bir sopası vardı yemekten önce.
Sonra yaşlı gözleriyle,
Sofra kurar,
Ekmek ve iş yapardı.
Ancak sopayı yumuşatır diye,
Sarı gocuğunu asla çıkarmazdı...

Kocası akşama kadar yatar,
Sopa atar,
Yemek yer,
Akşam olunca da kahveye çıkardı.
Omzunda siyah seküsü,
Elinde oltu taşı tesbih,
Ve bu gün de karısını dövmüş olmanın gururuyla,
Kubarır, kabarır,
Kendini essahtan bir adam sanırdı.
Çayları çoğu zaman hesaba yazdırırdı,
Sarı gocuklu karısının hesabına...

Sarı gocuklu kadınsa,
Önce çocuklarını koklar,
Karınlarını doyurur.
Yerlerine yatırır.
Bulaşıkları yıkar.
Çamaşır asar.
Ve kocasının ardından
En gün görmemişinden,
Küfürleri basardı içinden,
Yanakları kızararak..

Gece yarısı zil çalar,
Sarı gocuklu kadın kapıyı açar,
Sonra kocasının gönlünü yapardı.
Adam hala tespih sallardı.
Bağırır, çağırırdı.

Alışmıştı sarı gocuklu kadın,
Aldırış etmezdi ,
Morlukları da hiç geçmezdi,
Ancak hayat buydu
Kadın doğmuştu sonuçta...

Gençliği, çocukluğu köyde geçmişti,
Çok dayak hikayesi dinlemişti,
Annesinden, teyzesinden,

O da kızlarına tembihlemeliydi,
Kadın kısmı susmasını bilmeliydi...

Köyde daha zordu hayat.
Kızgın güneşin altında eksik etekler,
Tarlada çapalar la,
Ev de bitmeyen iş ve sopalarla,
Haşır neşir olunmaktaydı.

Şehirde ise fabrikalar vardı.
Yorucu oluyordu çalışmak.
Ancak, on saat kocadan ve sopadan uzak
Kalmak da vardı işin ucunda...

Aslında her iki yerde de,
Cennet annelerin ayağında,
Ve ayakların her adımında sopa vardı,
"Karnından sıpası, sırtından sopası" derdi eskiler,
Yenilerse,
Marka giydiler, giydirdiler
Kılık düzelttiler.
Sonra dövdüler.
Ne kadar olsa da, daha medeniler...

Hatta dünya emekçi kadınlar gününde,
Nutuk çekmekte,
Anneler günün de hediyeler vermekteler,
Sahibi buldukları kadınlarına...

Bu gün mahalle de bir telaş var,
Bir gazete, elden ele dolaşmakta,
Vah! Vah! Tüh! Tüh! sesleriyle bağrışmaktalar,
Renkli bir gazetenin, kara haberine.

Gazete de sarı gocuklu kadın,
Başındaki Tokat yazmasıyla,
Yerde yatmakta,
Kocası başında çömelmiş,
Kuruyan geçim kaynağına,
Hüngür hüngür ağlamaktaydı.

Haber, renkli gazete de şöyle duyurulmaktaydı;
"Dikkatsiz bir kadın pencere silerken,
Yedinci kattan düşmüş, düşer düşmez can vermişti"
Alt başlık ise;
"Kocası perişan olmuş, üç şirin çocuk öksüz kalmıştı."

Haberin hemen sağ tarafında,
Ünlü bir kadının mayolu fotoğrafı durmakta.
Etrafında meraklı bakışlar,
Kameralar, flaşlar...

İkinci sahifesinde ise,
Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı,
Ekmeğe yapılan zam,
Ünlülerin gece hayatı,
Sonra yeşil sebzelerin faydası,
Bulmacalar vs. vs.
Çoktan da çok renkli gazete de...

Sarı gocukta ise yer yer kan kırmızısı
Ayağında terlikleri yoktu,
Cennette görmedim,
Ne bileyim...

Öylece yere kapanmıştı,
Henüz hiçbir hediye alamamıştı üç şirin çocuktan,
Ne emekçi kadınlar gününde,

Ne de anneler gününde...

Belki de;
Yılın annesi seçilir gittiği yerde,
Sadece hafızalar da kalan,
Başında Tokat yazması,
Sırtında sarı gocuğu
Üç te şirin çocuğu...

Şimdi ağıtlar söylenirmiş mahallesinde;

"Sırtından çıkarmadan sarı gocuğu
Öksüz bırakıp gitti üç şirin çocuğu,
Anaların bitmez imiş çilesi
Sopa hazır az doluysa filesi" diye...

Toprak ve Kar'dan- C.EROĞLU

Aslında destan bitmezdi de, bütün anaların kutladığımız analar gününde ellerinden öpesim gelir, ancak ne kadınların çilesi, ne de sarı gocuklu kadının hikayesi tükenir. Saygılarımla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112726/sari-gocuklu-kadin.html>

Meleğin Bayramı

Bu gün bayramdı
Onun da yeni elbisesi vardı
Ninesi patik örmüştü
Dedesi harçlık vermişti
Komşudan çikolatalı şeker
Annesinden nefis börekler
Adı Melek'ti
Aile de tekti
Baba tanımamıştı
Ondan bir madalya kalmıştı
Duvarda asılı
Melek
Bayramdan sonra da okula gidecek
Belki önlüğünün eskiliğine üzülecek
Ama olsun!
Yeni patiklerini gösterecekti
Gösteriş budalası dünyaya...

Işıldayan Bot"tan bir parça - C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112868/melegin-bayrami.html>

KİM BİLİR

Ankara'da bir bar,
Her yanı pembe ışıklar.
Hava soğuk,
Gökyüzü karanlık.
Vakit gece
Nitelikliler dolu içerde.

Yanaklar pembe,
Dudaklar pembe,
Pembe dudaklardan dökülenler
Anason kokulu devrimler.
Utangaç, çekingen, güvensiz,
Belli ki eylül mağluplerisiniz.

Hava soğuk,
Gökyüzü karanlık.
Vakit gece
Boyun eğmek karanlık güce
Ya da sığınmak pembeleşmeye
Henüz ayılmadan
Kara sakallar,
Kara çarşafklar,
Kara geceler gelir.
Nitelikliler de netekim
Niteliiksizleşir.
Belki bunun içindir sarhoşluk.
Kim bilir,
Kim bilir?...

Işıldayan Bot'tan bir parça- C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112974/kim-bilir.html>

MÜFLİS

Şık bir restaurantın teras katında
İş adamlarıyla tanışmış
Şarap yudumlamış en kırmızısından
Kendini komprador sanmış

- yüzsüz-

Sonra okyanuslara açılmış
Yüzmeden yoksun
Bir kaşık suda boğulmuş
Cepte yokken parası
Ayağı yorganından çıkmış

- güçsüz-

Şu an kara kara düşünmekte
Ne yastık kalmış ne yatak
Ne de bir eser kalmış yorgandan
İflas etmiş bir adam

-müflis-

Toprak ve Kar'dan C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113133/muflis.html>

ANASON GÜNLÜĞÜ

Haydi Haydar
Ben peynir, kavun aldım,
Sen de bir şişe sar,

Gidelim yeşil ırmak kenarına.
Dolduralım gökyüzünü kadehlere.
Ben dokunurken okşayarak
Kırık sazın tellerine.
Sen de türkümüzü söyle;

“Manda yuva yapmış söğüt dalına”
Atıp bir iki kadeh daha,
Mandayı bırakıp, o dalda
Biz uçalım yıldızlara.

O yıldız senin,
Bu yıldız benim dolaşalım.
Ve dönerken ay ışığında
İki ileri, bir geri.
Yani salına salına.

Bugünü de içtik ya Haydar,
İçimizi döktük ya
Naralarınla,
Allah kerim yarına.

Işıldayan Bot'tan bir parça - C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113416/anason-gunlugu.html>

İŞİN BAŞI

Ali ile Haydar
İkisi de kafadar.
Dostlukları uzanır
Bakırköy'e kadar.

Haydar içgüveyden hallice,
Ali'ninse bütçesi dar.
Haydar oldukça sakin.
Ali ise çok hırçın.
Görenler yolunu değişir
Ali'yle karşılaşmamak için.

Ali dedim bak Haydar' a
Kimseyi uğratmaz zarara.
Sen de ondan örnek alsan,
Hani biraz uysal olsan.

Dedi ki bana Ali'yim,
Herkesin gözünde deliyim.
Haydar dostum sıcak evde
Aş-ış yoksa ben neyleyim.

Dedim, Ali haklısın sen
Duysun sana deli diyen.
Ne başın ağrırdı ne dişin,
Olsa idi senin de bir işin.

Ne diyebilirdim ki?
Haklı sözü Ali'nin
Hay! geçmişine...
Şu işsizliğin...

Işıldayan Bot' tan bir parça. C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113635/isin-basi.html>

Sonraki Aklımız

Kızıl ırmak, kızıl ırmak,
Hep coşar akarsın,
Kızillaşarak...

Akıttığın toprak,
Bakıtığın biz,
Gün gelir tükenir,
Çölleşiriz..

Aklımız gelir başa.
Başlar bir gayret
Başlar temaşa.

Ah! şu "sonraki aklımız"
Erken gelseydi,
Erozyon denilen şey
Engellenseydi.

" Her yıl bir kıbrıs kadar toprağın kaybedildiği düşünülecek olursa????

Toprak ve Kar'dan - C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113761/sonraki-aklimiz.html>

TAVUĞUN CÜCÜĞÜ

Havalanır yükseklerde gezersin,
Sızlamaz yüreğin garip ezersin,
Hak deyince ne anlar, söyle ne dersin,
Kızarmaz mı, astarsız mı, o yüzün.

Bin dereden su getirttin mazluma,
İstedin hırsız gören göz yuma,
Kıvırır çıkarsın sanki podyuma,
Bin kalıp sabunla yıkanmaz özün.

Çaldın emekleri kul hakkı yedin,
Doymadın daha çok şeyler istedin,
Kar gibi beyaza sen kara dedin,
Gönlün kör gerçeği görmez mi gözün.

Karıştı sayende sap ile saman,
Kim dilediyse de vermedin aman,
Bir gün çıkacaktır senden de yaman,
Tavuşun cücüğü sayılır güzün...

Toprak ve Kar'dan- C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113959/tavugun-cucugu.html>

AZİZ USTA

Ne bitmez tükenmez enerjin varmış
Haksızlık düşmanın haksı sevdamış
Yeller esmiş sana kavuşamamış
Tutundun yaşama sen savrulmadın

Saçlarına ak ak sevda düşmüştü
Yaşıtların bu diyardan gitmişti
Senin öykülerin hiç bitmemişti
Herkes yoruldu da sen yorulmadın

Azizdir dediler sen neşe saçtın
Örttüler gerçeği sen üstün açtın
Bir bülbül misali sevgiye açtın
Çıkar çok tatlıydı sen sarılmadın

Gün gelir anlarlar dediklerini
Çekinmedin yazdın gördüklerini
Sen sordun haksıza yediklerini
Eziyet ettiler de sen darılmadın

Kıtaları aştı tüm eserlerin
Bilinmesin dedin yattığın yerin
Küçük çocuklara kol kanat gerdin
Madımak ateşti sen kavrulmadın

Toprak ve Kar'dan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114060/aziz-usta.html>

SABIKASIZ GİTMEK

Elleri çatlak çatlaktı,
Kaşları çatık.
Bıyıkları gri, saçları ak,
Sanki gözleri yerlerinden fırlayacak.

Besbelli yoksuldu, ya da yoksundu,
Önce etrafına bakındı
Sonra yutkundu.

Bankamatik önünde duruyordu.
Kartını zorladı, zorla olmadı.
Bir küfür salladı, gün görmemişinden,
Makine ya... Anlamadı.

Parçaladı ekranını,
Kanayan yumruklarıyla,
Güvenlikçiler koştu peşinden,
Dur! Kaçma! İhtarıyla.

Öyle yorulmuştu ki;
Kaldı kan ter içinde.
Sonra sıkıştırdılar,
Düştüğü şu köşede.

Tam kıyametler kopuyordu ki;
Yaşlanan yüreğinde,
Önce tekledi; tek tek,
tık-tık, tık.
Kaldırırma düştüğünde,
Nefesi çıkmıyordu artık.

Başarısız olmuştu,
Bu ilk denemesinde,
Tesellisi,
Henüz işlememişti siciline,
Sabıkasız gidiyordu,
gittiği yere...

Işıldayan Bot'tan- C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114248/sabikasiz-gitmek.html>

Bir Ağacın Hazin Öyküsü

-Ağaç o kadar uzundu ki, ancak bu kadar kısaltabildim.-

Yere düşen bir çekirdek,
Toprağın suyunu içine çekerek,
Filizlendi.
Kurak havalarda nazlandı,
Yeşillendi yağmur damlalarıyla,
Gün dönümünden sonra boylandı.
Artık fidandı;
Kuşlarla şakalaşan,
Böceklerle kaynaşan.

Aradan geçen yıllarla ağaca döndü.
Bazen kargalar üşüştü tepesine,
Tarihi anlattılar kendilerince.
Bazen serçeler yuva yapıp,
Bir dalında konakladılar,
Cıvı cıvı sesler çıkarıp hiç susmadılar...

En tepesine göçmen kuşlar gelirdi.
Ara vermeden hiçbir bahara,
En sadıkları da leyleklerdi.
Leylekler ki uzun gagalarıyla,
Saatlerce dertleşirdi.
Ağaç bütün özüyle dinler,
Ancak sır tutmasını da, çok iyi bilirdi...

Kimi zaman rüzgârlar girerdi,
O ağacın koynuna.
Komşu ağacın dallarını,
Değdirirdi dallarına.
Bu dokunuşlardan,
Aşk doğardı aralarında.

Güzel günler yaşamıştı.
Ve her aşık oluşunda,
Pembe çiçekler açmıştı...

Bazen gölgesine gelen iki sevgili,
El ele geçirirdi saatlerini,
Güneş batar, ay da doğar,
Bazen yağmur da yağar,
Ağaçsa çaktırmadan,
Onları dinlerdi.
Anlarlar belki diye de mahcup dururdu,
Meyveleri kızarak...

Tam ömrünün çeyreğindeyken,
Üç- beş adam geldi,
Kimi tulumlu, kimi kravatlı, takım elbiseli,
İki sevgiliye benzemeyen adamlardı,
Çünkü hiç gülümsemeden bakarlardı...

Tulumlular metre tuttu.
Ağaçtan yapılan kalemlerle,
Ağaçtan yapılan kağıtlara,
Bir şeyler yazıp çizdi ötekiler.
Galiba niyetleri bozuktu...

Özsuyunu bile aktarmamıştı köklerine,
Çünkü kışa vakit vardı,

Mevsim, erken son bahardı.
Henüz sararmamıştı yapraklar...

Bir sabah gün doğarken,
Güneşi beklemekte,
Ve de üzerindeki çiğlerden kurtulmak istemekte iken,
Bir motordan gelen gürültüyle sarsıldı,
Gövdesinde gezmeye başladı, çelik dişli testere,
Canı yandı fakat ses çıkaramadı...

Ömür biçilmişti, yaratandan izinsiz,
Yıkıldı dallarıyla olduğu yere.
Kargalar üşüştü üstüne,
Gagalarken yapraklarını,
Karga sesleriyle,
Yine tarih sayfalarını anlattılar;

Haksızlıklar,
Kanlar,
savaşlar çoğunluktaydı,
Nefes almak için arada bir,
Barışlarda vardı kanlı sahifelerin gölgesinde...

Oysa yuvası yıkılan serçelerin cıvı cıvı sesleri kesilmişti,
Diğer kuşlar da yeni yuva telaşı.
Leylekler ise habersizdi,
Bir yuvalarının daha yıkılışından.

Birkaç hafta kaldı öylece, düştüğü yerde,
Can çekilmemişti henüz hücrelerinde,
Yeniden yeşillenmek istedi yaprakları,
Fakat kurumaktaydı, direnemeyen öz suları...

Kereste dediler,
Belki biçilecekti bir hızar atölyesinde,
Ya mertek,
Ya cerek,
Ya direk,
Ya da tahta.
Belki dönüştüreceklerdi kim bilir?
İsa bulup çarmıha...

Keşke dedi içinden,
Bir çeyiz sandığı olsam,
Ya da sevgililer vardı ya gövdeme yaslanan,
Hani, kumrular gibi el ele dolaşan,
Tahta bir beşik olsaydım yuvalarında,
Ve sallansaydım her "ınga" sesi duyduğumda
Kokum karışsaydı bebek kokusuna...

Ya da bir kaval olup dolaşsaydım koyun-kuzuyla,
Ya da eşlik etseydim saz olup türkülere,
Bir uzun hava çekseydim,
Koy verseydim ağıtlarımı, genç kesilmişliğe...

Ama olmadı;
Kadersizdi ağaç,
Onca açlık duyan var iken meyvelerine,
Soydular kabuklarını, anadan üryan,
Çıplaktı, şu an idam sehпасının üstünde duran,
Çıplak bir dar ağacı idi, ismi bende saklı...

Ve ne kadar acı ki; tanımıştı delikanlıyı,
Henüz tan ağarırken,
Bu kez sevgilisi yoktu yanında,
Ağacın altındaki sehpaye çıkarken.

Kuru ağaç dile geldi ve dedi ki;

İki sevgiliyi ayırmak hangi kitaba sığar,
Sonra düşündü;
Beni nasıl ayırdılardı ya kitapsızlar,
Topraktan, serçelerden, bil umum dostlarımdan...
Sonra; kuruyan gövdesinde kalan,
Son damla ile ağladı, ağladı, ağladı.
Artık damla yaş dökcek suyu da kalmadı...

Gövdesinde asılı delikanlıyla,
Henüz vedalaşamadan,
Gelen Leyleklerin kendisini aradığından
Haberdar bile olmadan,
Bir son damla ve bir yok oluştu.

Yetim kalanlar ise,
Dallarına yuva yapan serçeler, leylekler,
Kısaca kollarında yaşayan yüzlerce kuştu.
İsmi bende saklı bu ağacın romantik başlayan
Dramatik yaşamı,
Trajedik bir şekilde son bulmuştu.
Gövdesinde asılı delikanlıdan önce...

Toprak ve Kar' dan C. EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114364/bir-agacin-hazin-oykusu.html>

DOLARLAR HEY DOLARLAR!

Guantanamo'da tutsak
Elleri Kelepçeli,
İşkence görmeye hazır,
Turuncu elbiseli.
Sorgusuz,
Yargısız,
Demokrasi havarileri;
Suçu sorulmaz,
Tavır alınmaz.

Dolarlar hey dolarlar!

Guantanamo dedikleri
Yeni yüzyıl utancı.
Dikenli teller içinde,
Tükenmeyen bir sancı.
Bir cehennem ateşi,
Ucuz ölüm,
Görülmemiş zulüm,
Yürek te kalmamış
Kimse de gülüm...

Dolarlar hey dolarlar!

Dünyanın dört bir yanı,
Kayıp dolu kayıp.
İnsan olanlar için,
Ayıp mı ayıp.
Bilmeyene...

Dolarlar hey dolarlar!

Öyle bir yüzyıl ki;
Akla gelmez işleri.
Guantanamo'da imiş
Tutsakların fişleri.
Ve artık umursanmaz,
Hiroşima ölüleri.
Görenler, kör gözlerde
Yer kürenin delileri.
Gelsin di yeter ki;

Dolarlar hey dolarlar!

Hani insan hakları.
Göremedik demokratları.
Ülkesinde ki mazluma bir tek,
Kabadayı kılıkları.
Dolar haşa tanrısı,
Varsa kalmaz baş ağrısı.

Dolarlar hey dolarlar!

Yolculuk'tan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114494/dolarlar-hey-dolarlar.html>

YOLCULUK

Bu gün yola çıkalım,
Yalnız sen ve ben.
Bir de sevdamız.

Gidelim evrenin sonsuzluğuna.
Ben biletleri alayım,
Sen valizleri hazırla.

Birinci valize sevgi doldur,
Alığımızı gidersin.
Diğerine yine sevgi,
Susadıka su versin.
nc valize de sevgi koy
Dünya insanlık görsün...

Bu gün yola çıkalım,
Yalnız sen ve ben.
Bir de sevdamız.

Henüz dünyadan uzaklağmadan,
ıkalım gökyüzüne
Valizleri boğaltalım
Bağdat'ın zerine
Lübnan'a Filistin'e...

Ya da çıkalım ay'dan,
Aktaralım tüm yeryüzüne.
Özellikle de;
Silah fabrikalarına ki;
Tanığsınlar, tanığ olmadıkları sevgiyle...

YOLCULUK adlı Şiir kitabıma adını veren Şiir- C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114597/yolculuk.html>

KADER MAHKÛMU

[italik] - Bu üç perdelik bir oyundur- [/italik]

[alt_cizgi] Birinci perde; [/alt_cizgi]

-Mağdur olan ben,
-Zarar veren o.
-Affeden sen.
-Söyle neden?

“Af”sa benden dilesin,
Ya da yaratandan.
Yetkili misin?
Söyle, sen kimsin?

[alt_cizgi] İkinci perde; [/alt_cizgi]

Oysa kılına dokunsa biri,
Akla gelmeyen tüm işkenceleri,
Yaratandan korkmadan,
Yaptığın diller de dolaşır.
Farklı düşünen bunlar
Kapsam dışında kalır.

[alt_cizgi] Üçüncü perde; [/alt_cizgi]

Ceza evi boşalır.
Sokaklarda serseri,
Uzun gezmez dışarıda,
Tekrar dolar içeri.

[alt_cizgi] Hep bir ağızdan bağırırlar; [/alt_cizgi]

Adalet nerde?
Nerde ?
Nerde?
Nerde?
Bu son af derler,

[alt_cizgi] Kapanır perde... [/alt_cizgi]

Efendim güle güle.
Yeni oyunlar başlayacak
Bir dahaki sefere,
Biletler satılır tüm gişelerde.

Bu kısa bir senaryoydu,
Seyirciler doydu.
Adı üstünde zaten,
“Kader Mahkumuydu”...

Toprak ve Kar'dan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114707/kader-mahk-mu.html>

KEMÂLE ERİŞMEK KOLAYMI ÖYLE- I

[italik]

[italik]Düşün bir kez olmasaydı kurtuluş
Senin etin neydi budun kaç kuruş
Her yiğidin karı değil bu duruş
Kemale erişmek kolay mı öyle.[/italik]

Kemal bu ya, kolay kolay yetişmez,
Her adam o mertebeye erişmez,
Etiye sütlüye herkes karışmaz,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Yurdu candan üstün tutmuş bir kere,
Ölüm korkutmamış onu bir zerre,
Can katmış, ter dökmüş çıktığı yere,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Koşullar zormuş, koşul zorlamış,
Yeri gelmiş masayı yumruklamış,
Yurt sevmeyi kendine görev saymış,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Düşman güçlü, kaplamış her yanını,
O da dökmüş, ne var ise varını,
Samsun' a dek saklamışta sırrını,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Kimi teslim olmuş içten kemirir,
Yurt hastalanmış gün gün tükenir,
Düşman bulmuş hazır lokmaya erir,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Uzaktan gazel at olmuyor böyle,
Yüreğin yeter mi doğruyu söyle,
Hazırı tüketip satıyon bile
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Bağımsızlık tam olmalı demişti,
İnandı hedefe koştu erişti,
Yolu saptırıldı işler karıştı,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Kimi göstermelik kimi yürekten,
Anladık desek de yalandır hepten,
O doldurdu harcanıyor bak cepten,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Korkunç sömürüye dur diyen ilkti,
Yorgunu kaldırıp ayağa dikti,
Sen beğen beğenme zaten büyüktü,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Şu an yok ya atıp tutmak kolaydır,
Kurtuluşun dünyaya örnek olaydır,
Yurtseverlik kimi için alaydır,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Kimisine göre sade askerdi,
Oysa görüldü erişilmez liderdi,
Gün geldi tahtada başöğretmendi,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Yok çocuklar zorla ezberlemişler
Yok yanında varmış uçuk ermişler
Yok adalar boşuna verilmişler
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Oysa kul oldunuz kabul etmedi
Daha da olurdunuz ömrü yetmedi
Yanıldılar ama kinler bitmedi
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Ortam uygun olsun fırsat kollarsın
Arada bir esip boşa sallarsın
Halkın yüreğinden nasıl atarsın
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Düşün bir kez olmasaydı kurtuluş
Senin etin neydi budun kaç kuruş
Her yiğidin karı değil bu duruş
Kemale erişmek kolay mı öyle.
...../... [/italik]

Devamı gelecek

Toprak ve Kar'dan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114836/kem-le-erismek-kolaymi-oyle-i.html>

KEMALE ERİŞMEK KOLAY MI ÖYLE - II

Kaptan terkeylemiş koca gemiyi
Ezberlersin o emir verdi demeyi
Fermanlar anlatır her bir naneyi
Kemale erişmek kolay mı öyle.

On dokuz mayıstı çağlayan coştı
Mandacıya göre bu çaba boştu
Halk bağına basıp ardından koştı
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Ekmek yoktu ayaklarında çarık
Çarık bulmayanın ayağı yarık
Her birinde sevda göğsü kabarık
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Elbette eksigi vardır insandır
Şimdi elektrik o zaman tandır
Bağımsızlık gider kendini kandır
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Global dediler de içine girdin,
Kim bilir ne çok ödünler verdin,
Söyle sen Kemal'le ne idi derdin,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Tükenmeyen aşın, sıcak şöminen
Kolay elbet şimdi ahkamlar kesmen
Bilemezsin amma bilirdi ninen
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Boyun mu bükerdi yaşasa bu gün,
Put dedin aslında onunla övün,
Gözün yum da o günleri bir düşün,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Dogmatik olmadı düşünceleri,
Hedef göstermişti her dem ileri,
Paça düzeltmiş de kafası geri,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Gözün karanlıkta ışık görmüyon,
Gücün yetmez açık açık yermiyon,
Anlayan anlasın isim vermiyom,
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Kimisi kör kimi dudak büküyor
Kimi sağdan kimi soldan çekiyor
Oysa mürşidimiz ilimdir diyor
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Çağdaşlık dediği evrensel boyut
Her işi hesaplı her işi somut
Çağ başını almış sen hala uyut
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Uğraşmış ter dökmüş koymuş bir eser
Sen de çalış düzelt yanlışsa eğer
Tarihe yerleşmiş büyük bir değer
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Anti emperyalist olması yeter

İşgalciye kafa tutması yeter
Padişah etrafı düşmandan beter
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Gözler kördü açıp bugünü gördü
Neyi var neyi yok yurduna verdi
Dünyada ve yurttta barış istedi
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Şimdi eller cımbız cımbız arıyor
İşlerine gelen bir söz buluyor
Nutuk var al oku rafta duruyor
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Her kim atar ise iyi bir adım
Yanında olurum böyledir andım
Sanma ki boyuna posuna kandım
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Büyük konuşması hep moda oldu,
Demokrasi dedi copladı soydu
Hangi taş altına elini koydu
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Elbet demokrasi bize gerekli
Hukuk üstünlüğü engellenmemeli
Aş iş özgürlüktür bunun temeli
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Tarihi çarpıttın baş edemedin
Azdı emperyalizm karşı gelmedin
Yurttaşlığı bile öğrenemedin
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Edebiyat ta prim değildir kastım
Gereksiz övgüden özenle kaçtım
Üstü örtülmesin gerçeği açtım
Kemale erişmek kolay mı öyle.

Toprak ve Kar' dan - C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114938/kemal-erismek-kolay-mi-oyle-ii.html>

Yurdumun Alın Terleri

[italik]
Gül demek istedim içimden,
Bu gün de güldüremedim,
Gülemedim bayram bayram.
Güldürmediler ağız tadıyla...

Bir aklım diyor ki git!
Tut yakasından.
Anlat bütün gerçekleri,
Anadan üryan.
Ya da sok gözüne,
Tersaneler de olan bitenleri,
Karın tokluğuna dökülen onca terleri,
İşlenen en kaba cinayetleri...

Kör mü de gözün,
Gözünün içine bakarak.
Çok olsa senin de payına düşer,
Ananı da al git diye azarlanmak.

Yok! Yok!
Ben hazmedemem.
Aslında çıplak olan bu gerçekleri,
Yazmayan gazeteleri okumayayım.
Pasif bir tavır koyayım,
Desem... Kimin umurunda...

Bir aklım da diyor ki;
Yeni bir şeyler keşfet,
Uyarıcı bir şeyler;
Bahçemdeki melisaları toplasam olmaz,
O daha da uyutur.

En iyisi ısırgan otu.
En tazesinden koparıp onu,
İnsanların çıplak yerlerine sürterek,
Ya da azgın kılıç arılarını kovanından çıkarıp,
Sokaklara dökerek
Uyarmak mümkün olabilir uyuyanları...

Ya da analar ah çekmeye devam ederler.
Üç beş paçası düzgün de gelir,
Başsağlığı dilerler,
O kadar...

Sonra başka ocaklar söner,
Bir kısır döngüdür, dağlayan yürekleri.
Tatlı kârdır,
Açtıran önlemsiz tersaneleri,
Bir bir gömülmekte olsa da, kara toprağa,
Kara yazgısı çıkar kokan,
Yurdumun alın terleri... [/italik]

Toprak ve Kar' dan - C. EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115116/yurdumun-alin-terleri.html>

SEVGİLİ URSULA;

[italik] Yaşamak;
Bir kazma, bir küreği.
Ter temiz yüreği ile,
Sekiz saat, on saat,
Bazen daha da fazla,
Ter dökmek.
Sonra bir kuru soğan ve ekmekle,
Varsa nasipte,
Evine sağ salim gitmektir.

Ranzaya uzanmak,
Türkü dökmek hasretliğe,
Dut ağacından yapılmış saz ile,
Şükretmek karın tokluğuna.
Üstüne bir de keyif çayı içmektir...

Aynı zamanda hayal etmektir;
Her şeye kadir olan,
Anasını sattığım şu parayı.
Ya da daha kalıcı bir iş
İş ise aslanın midesinde,
Öyle ki;
Koskoca Ankara' da bulunabilecek,
Ve olmayan arkasından destek verecek bir dayı...

Sonra yorgun bedeninin ağırlığında süzülen,
Uykudan kapanmak üzereyken gözleri,
Bu günkü varlığına şükretmek.
Ve de başka bir şey düşünmeden,
Sarı ineği, güvercinleri ve de en azından,
Beş-altı çocuğu düşünemektir yaşamak...

Sabah gün doğmadan bir telaşla kalkıp,
Bir bardak çay yudumlamadan,
Ve geç kalmadan banliyö trenine,
Tam zamanında damlamaktır iş yerine...

Bulaşmamaktır sendikaya.
Görmemektir haksızlığı.
Kurumuş bağırsaklarıyla ter dökmektir,
Ve tabldotlarla verilen öğle aşına,
Dua etmektir sualsiz...

Yaşamak;
Bir kazma, bir küreği.
Ter temiz yüreği ile,
Sekiz saat, on saat,
Bazen daha da fazla hatta,
İş bulamamaktır aslında,
Canına yandığının piyasasında...

Düşünmek değildir yaşamak,
Sen büyüksün!
Sen bilirsin!.. Demektir...
Sosyal güvenlik istememektir hayatta,
Ve sırtını dönmektir bir mayıslarda
Biber gazı sıkıştırılmış meydanlara,
İşte sevgili Ursula,
Bizim memleketimiz de yaşam böyledir hala... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115222/sevgili-ursula.html>

NEREYE KADAR

Durdu, durdu,
Turnayı gözünden vurdu.

Hayatı paraya endeksli,
Ne akıllı ne zirdeli.

Varsa dolar, yoksa dolar,
Dolar için,
Saç baş yolar.

Ne insanlık önemli,
Ne de minnacık ar.

Bence de bu adamda,
Bir hastalık,
Bir hal var.

Teşhis;
Aç gözlülük hali
Gider toprağa kadar...

Yolculuk- C. Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115452/nereye-kadar.html>

SİNÇUAN

Bu gün hava kapalı
Gök yüzü açık gri,
Sessiz ve hırçın,
Beyazları dikelmiş, saçlarım gibi...

Uzak Asya'dan
Bir uğultu geliyor kulaklarıma.
Sallanıyor mu ne?
7,9 şiddetinde.
Oynak kalçalarıyla
Fay hattı çizgileri...

Şayet hattın üzerindeysen;
Rüşvete adı karışmış
Kamu binasından,
Uzaklaşmalısın derhal.
Ne fark eder Avrupalı ya da Asyalı' ysan.
İkisinde de aynı yıkık görüntüler,
Aynı pazar, aynı durum, aynı hal...

Acı gerçekse;
Yine en çok çocuklar;
Bizim çocuklarımız,
Dünya çocukları.
Gölcük, Düzce olmuş,
Adapazarı sanki Sinçuan ...

Toprak ve Kar'dan C. EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115685/sincuan.html>

TOKAT'LI OLMAK

Harika yerler gördüm.
Harika yerler gezdim.
Cennet koylarını, bahçelerini,
Işıl ışıl caddelerini,
En güzel yollarda dolaştım.
Denizler aştım rüya gibi.
Bulamadım Tokat gibi.

Taşı toprağı bir başka,
Baharla gelir aşka,
Behsat deresince uzanır gider
Hey gidi on beşliler.

Şu an Topçam 'da olmak vardı.
Mor menekşelerin yanında,
Bir soğuk subaşında
Seyretmeye doyamazsın
O güzeli karşında;

Bir kaşu Gij Gij,
Diğeri Haş dağı,
Gözleri yemyeşil meyvesi, bağı,
Burnu Hıdırlık 'a kadar uzanır
Dudakları Yeşilirmak
Şu zarafete bak,
Asalete bak.
Ne büyük şans Tokat'lı olmak!

Işıldayan Bot'tan - C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115815/tokat-li-olmak.html>

Aristo'dan da geri

[italik] Gökyüzünde bir yerde,
Uzayın derinliklerinde,
Bir garip ülke.

Bu sistemle tanış olmuş,
Adı beş "S" sistemi
Seçilmişlerin seçtikleri
Seçmenlerce seçildiği sistem.

Partiler varmış, sendikalar,
Hayır derneklerin de bile,
Seçilmişler oturdukları yerde,
Kalırlarmış öylece.

Padişahlık ta değilmiş haşa,
Kim geçtiyse başa,
Yaşlanırmış koltuğunda.

Koltuk rahat, koltuk yumuşak,
Oturan ayrılmayacak.
Bir elin yağda bir elin balda,
Eski Türk filmleri gibi,
Şoför, bahçıvan, uşak.

Sakın benzetmeyin birilerine,
Ozanlar da sahip çıkmaz ki,
Şu uzamış dillerine.
O diller de kesilirmiş
On yılda bir darbelerle...

Seçilmişler;
Seçerler seçmenlerini,
Seçmenler de seçecekler,
Seçilmişleri.
Beş "S" sistemi;
Tanıdık gibi.

Çoğu kez de takılmazmış delege,
Seçilmişler sıralanırmış,
En üstekilerce.
Aristo'dan da geri, ama zekice... [/italik]

Işıldayan Bot' tan bir parça C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116015/aristo-dan-da-geri.html>

MANİ

[italik] Göğün altı koca yer,
Diken değil gülü ver,
Dünya büyük, ömür kısa,
Ömür boyu gülüver... [/italik]

YOLCULUK'tan - C. EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116141/mani.html>

GELECEĞE BAKMAK

Nedendir bilmeyiz,
GeçmiŖe özlem.
Oysa giymeyiz bir çoğumuz,
Bit pazarından.

Belki gelen günlerdir,
Her geçen günü aratan.
Biz yaŖamıŖız,
Ya da çizmiŖ yaratan.
Suçlu mu aryalım, saat kaç...

Gün günü aratmasın.
Bir cezve süt daha ısıtalım,
Yeter ki aç kalmasın,
Hiç bir bebek.
Geleceğe bakalım...

Toprak ve Kar' dan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116272/gelecege-bakmak.html>

Reyting Düştü Düşüyor

Bana çok usta dedi
Kendimi usta sandım
Aldım yine kalemi
Defteri karaladım

Bir değil iki değil
Beş on devam böylece
Reyting düştü düşüyor
Karşılık vermeyince

Bir iki üç dost kaldı
Yorumdan yorulmadı
Öldün mü usta diye
Bir dönüp sorulmadı

Kendimi üstad sanıp
Aramadım dostları
Tecrübe olsun diye
Kaptırdım tüm postları

Her şey bedelli olmuş
Karşılık bekleniyor
Al gülümdü ver gülüm
Güle gül ekleniyor

Hikayeymiş ustalık
Maksat gönül almaca
Yazıyı şiir sandık
Bu nasıl kandırmaca

Belki de var bir hayır
Boş defterim doluyor
Teşvik gelirse dosttan
Ne kadar hoş oluyor

Artık zaman buldukça
Dostları dolaşırım
Kaptırdığım post gitmiş
Yenisini alırım

Maksat aynaya bakmak
Yansımayı görmeli
Seni poh pohlayana
Bir teşekkür etmeli

Bir tek seninki mi iş
Ya zaman ayırırsın
Boş vaktim az diyorsan
Böyle yalnız kalırsın

Edebiyat görmedim
Ama destan bilirim
Karalama yapmasam
Sıkıntıdan ölürüm

Selam vermezsem eğer
Sizde selam vermeyin
Açık konuştum diye
Alay edip gülmeyin

Yorum beklerim neden
Mektup yolu gözlemem

Yorumlar da hoş olsun
Korkum eleştiriden

Eleştiri dedim de
O kadar çok gerekli
Kaşın karadır diyen
Çıkmaz mı hiç yürekli

Düşünürüm varım ben
Descartes' ten bu yana
Yunus'tan etkilenip
Dörtlük gönderdim sana

Çok uzattım okunmaz
Atar aort damarım
Latife ettik diye
Dost alınmaz umarım

Bu gün de bu dizeler
Dökülür kalemimden
Dostlar sizi hep sevdim
Selamlar yüreğimden

Toprak ve Kar - C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116375/rejting-dustu-dusuyor.html>

KALEM BIRAKMAK.

[italik] Çocuklar;

Artık ben sizi yazmasam diyorum.
İnsanlar sizi duymak istemiyor, biliyorum.
Siz sokak çocuklarısınız.
Trafikte cambazlık yapar, cam siler,
Büyüklerden de bir ton dayak yer,
Bazen de vurup kaçarınız,
Daha dar sokaklara.

Zaten sattığınız ne?
Altı üstü kağıt mendil.
Oysa çoğunuzun burnu akıyor bak.
Üstünüz başınız dökük,
Anneniz örmüş süeterlerinizi,
Güneşte ağarmış, solmuş renkleri.

Yok yok ben kuşlardan böceklerden bahsedeyim.
Ya da aşk deyim,
En yapmacık kelimelerle.
Leyla ile Mecnun diyemem ya,
Temiz sevdalara rastlanmayan bu günlerde.

Artık ben sizi yazmasam diyorum.
Şiirlerde güzel durmuyorsunuz biliyorum.
Hem üzmelere hakkım mı var,
Gözleri kapalı ve sağır insanları.
Geriye kalan kaç kişi, ya da yüzde ne kadar?

Varoşlar desem hep bahtı kara.
Filistinli ise çocuk, gözleri kara ve kuş lastikli, ya da sapan.
Iraklı ise ya da Afgan,
Her an rastlamak var, bir mayın parçasına.
Ya da namusu kırık,
İşgalci askerlerin adam azmanı tecavüzlerine kurban gitmek.

Hoş şeyler değil bunlar.
İç karartır sadece.
Hem yazsam kaç kişi anlar,
Bıraksam, kalsa mı olduğu gibi karanlık geceleri.

Yok yok ben ağaçları, çiçekleri resmedeyim.
Ya da aşkımdan uykusuz kaldım deyim,
En yapmacık geceler boyu.

Çocuklar artık ben sizi yazmasam,
Bütün yazdıklarımı çöpe atsam.
Ya da başımı meyhanelerdeki bira fıçılara sokup,
Sarhoş baksam dünyanın bütün sokaklarına.

Zaten siz yetimsiniz.
Kahpe felek denilen hayattan,
Kim bilir ne silleler yemişsiniz,
Boyunuzdan kat kat fazla.

Ben size sütte yetiremem ki çocuklar, boyunuz uzasın.
Dünyanın düzeni böyle.
Çıkar önde,
İnsanlık hep geride, bırak geride kalsın.
Şu an kaldığı yerde.

Hem bu ne biçim şiir.
Herkes pembelerde dolaşıp durmakta,

Alkış almakta.
Ve tüm egemenler " onlarla gurur duymakta"
Sense çomak sokmaktasın,
Düzenin en mahrem deliğine.

Belki yüreğin yanıyor, belki merak,
Belki küçücük bir ışık sızıntısı olsun, umarak.
Yazma oğlum bu şiiri, git şu sokaktan,
En ısıltılı caddelere git.
Kalsın sokaklar yazgısıyla baş başa,
Git ve artık, göze batan kalemimi,
Uygun bir yere bırak....

Toprak ve Kar' dan - C.EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116555/kalem-birakmak.html>

Yine Güldüremedim Sevdiklerimi

[italik]

Bu gün ışıltılı caddelerdeyim.
Dedim ki;
Bir de gülmeyi, güldürmeyi deneyim.
Dostlara güller vereyim demet demet.
Sereyim dedim ayaklarına,
Kırmızı halılarda ise keramet.

Hey ulan hey!
Ne güzel ötüşüyor kafeslenen kuşlar.
Ötmesini de unutulmuşlar parentez içinde.
Ne kadar hoş kokuyor her renkten güller,
Yaprakları solmuş gösterişli vitrinde.

Bütün kaldırımlarda parlak taşlar,
Üzerlerinde, akıl almaz bir kalabalık var.
Delicesine koşuşturan,
Bir oyana bir bu yana,
Sanki üç ayak tutulmuş Anadolu Ateşi'nde.

İçerden bir haber var.
Yer yerinden oynayacak,
Ve de bütün cadde sallanacak diye.

Bir star çıkarmışlar sahneye;
Havalarda kara paralar,
Diz boyu sonradan görmelik.
Sallanan ise, oynak kalçalarmış meğer.
Oysa habersiz, ışıldayan caddenin kaldırımları.

Kaldırımlar da yine liseli çocuklar,
Cepleri harçlıklı besbelli, cıvıl cıvıllar.
Üniversiteliler ise daha bir sade,
Sirasını bilip konuşurlar, biraz da durgun.

Anne ve babalar da bir karış surat;
Bir tek gülenine rastlamadım
Koca caddede,
Zurnacı kızına talipmiş de,
Veremezlermiş gibi müsaade.

Kara düşünceler de gördüm ışıltılı caddede.
Komşunun tavuğu kaz görünse de,
Geçim derdi yapışmış koşuşturan yüzlerde.
Güldüremedim mi yine...

Caddeden içeri dalanlar,
Kaldırımında kalanlar,
Mahalleye varınca hava atanlar,
Ne kadar saklasa da,
Durum bundan ibaret,böyledir hal
Sanma ki; asayiş ber-kemal.

Bir baksana;
Eskisi gibi değil, cilve, naz.
Buralar da da gülen az,
Ay gülüm gülen az.

Taşradan mı gelmiş bu kalabalık?
Ancak beyler bıyıksız,
Ya da var - yok arası.
Kalmamış kaytan ya da palabıyık.

Hanımlar da bir değişiklik sezinledim bu kez.
Çoğalmış sanki sık mabaşlar, rahibemsi.
Ama hızlı bir tüketim,
Korkunç bir makyaj, sürmüşler hepsi.
Ah anamın gül kokulu koynu,
Olacağı buydu...

Vitrinler yine değişmiş caddelerde.
Işılıtlı cadde, adı üstünde.
Ama var bunda da bir it oyunu.
Karamanın koyunundan önce.

Çeteler türetmiş parlak kaldırımların yansıması,
Ne selam verir ne de alırlar.
Ölçemedim içimden gelerek ben de,
Caddelerin kaç adım olduğunu.

Her şey para değilmiş gardaşım, değilmiş para,
Anasını sattığımın dünyasında.
Karnım öyle acıktı ki; bak saat öğlen.
Bir şeyler koydurmaliyım ekmek arasına.

Ekmekler ki buram buram kokarlar,
Yine Anadolu'msu,
Yine en kutsalından emek var içlerinde.

Gözünü sevdiğim,
Bizim sokaklara döndüm de,
Işılıtdan başka fark görmedim ışılıtlı caddede
Yine güldüremedim sevdiklerimi... [italik]

Toprak ve kar- C.Eroğlu [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116670/yine-gulduremedim-sevdiklerimi.html>

Pazar Manisi

[italik] Çiçeklerdir en narin
Ona benzettin yarın
Bu günler cicim ayı
Aslolan güzel yarın [/italik]

Güzel yarınlar dileklerle...
Toprak ve Kar'a girecek olan mani- C.EROĞLU

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116832/pazar-manisi.html>

AMANIN BULANCAK

[italik]
Bulancaq'ın yamaçları
Fındık bahçesi
Baharla birlikte
Gelir neşesi

İskelesi uzundur
Beton direkli
Düğünler yapılır
Toplu tüfekli

Giresunla Ordunun
Ortalarında
Balıklar zıplaşır
Oltalarında

Karadeniz hırçın
Dalgası derin
Ormanların gürdür
Yaylalar serin

Gençliğim geçti
Güzelliğınle
Kalsaydın doğal
Özelliğınle

Şimdi büyüyorsun
Yeşil sökerek
Güzelliğın gölgeli
Beton dikerek

Amanın Bulancaq
Canım Bulancaq
Sahilin doldukça
Halın n' olacak

Işıldayan Bot- C.Eroğlu [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116964/amanin-bulancaq.html>

TİRİT

[italik] Çapanın ardında karık çekerken
Toprak yarıkları kapanır sandım
Toprağa tohumlar ekili derken
Köy göçüren sürdü yine aldandım

Şarkılar beklerken türkü savruldu
Saz aldı eline aşık görüldü
Söz dedi söz verdi sözler yoruldu
Sözü bir bilirdim nasıl da kandım

Ak dedim karaymış zifri karanlık
Meğer içten değil her şey yarenlik
Yüreğim bir ateş yoktur serinlik
Üfledikçe ateş korlandı yandım

Neden reva gördün hainlik ettin
Hem göründün sonra kaybolup gittin
Yağ soğan kavurup suyla erittin
Zehirmiş tirite benzetip bandım [/italik]

Toprak ve Kar'dan- C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117116/tirit.html>

ÇÜRÜK ELMA

Elmanın bir yarısı sen,
Bir yarısı ben idik.
Daldan kopardılar,
Hasat edildik.

Attılar bir ambara.
Havasız- susuz bıraktılar.
Hasret kaldık güneşe, suya.
Çürüdük...

Ama aldırma.
Hesap edemedikleri
Çok şeyler var daha.
Misal; çekirdeklerimiz.
Bakarsın, düşer de toprağa,
Çimleniriz.
Ve demlenen sevdamızı,
Bir kez daha gösteririz,
Dosta düşmana...

[italik] [alt_cizgi] Dip Not; [/alt_cizgi]

Şiirlerimi besleyen umut nehri;
Kurak zamanlarda,
Debisi azalsa da,
Hep vardır.

Yani yerim dardır umutsuzluğa,
Oynayamam.
Gönülsüz gelin misali... [/italik]
Toprak ve Kar- C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117233/curuk-elma.html>

ALENİCE

[italik]

Köyümün sırtında kalır çamlıbel.
Soğuk suları ateş söndürür.
Taş ocağı, çakıllar var her yanda.
Kamyonlar çakal güldürür.
Tozu gider, ekinlere...

Kervan da yürümez artık.
Sadece başıboş köpekler ürmekte.
İpek yolundan kalma han,
Her geçen gün örene dönmekte.
Taşları hırsızların eşliğinde...

Aman vermez ki çamlıbel.
Köroğlu' da Ayvaz' da yok.
Eskiden Bolu beyi birdi,
Şimdi delikli demir her eve girdi.
Yiğitlikte öldü mertlikte...

Denetimsiz deyneksiz gezilmekte yaylalar.
Yaylalarda parsellenmiş böylece.
Duyduğumuz, dinlediğimiz bütün büyük aşklar,
Yerini rantlara bırakmış gizlice.

Şimdi kaşarlanmış zorbalık.
Gizli saklı da değil,
Sanki büyük ve küçük balık örneği,
Her şey kılıfına uygun ve de alenice... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117513/alenice.html>

DOST PRANGASI/ PRANGALI ANI

[italik]

“Ben bu prangalara zaten alışığım
Bir al yanaklı yarime, bir de güzelim memleketime aşığım”

Bu gün yüreğim burkuldu.
Aksak aksak yazacağım.
Ne yazacağımı dahi bilmeden.

İyi - kötü de anlamını yitirmiş bende.
Sayfalar kilitlemiş defterimde.
Gözlerim de dost prangası...

Artık yıldızlar da kalmamış bu sabah.
Ancak gönlüm ferah.
Bir turna bulsam ya da esen deli yel,
Göndereceğim kardeşlik duygularımı,
Çöz diyeceğim,
Çöz artık şu paslı prangaları.

Kim bilir pranga dedim diye,
Ahmet Arif'te alınır.
Ya da memleket'e Nazım.
Oysa bize “küsmek” değil,
Sevgi ve barış lazım,
Barış lazım...

Ben incinsem de incitmem.
Öğretim öyle.
Ancak incitmemek için çok incelmişsem,
Ve koptuysa inceldiği yerden,
Varsın kopsun.

Bir daha burkulsun yüreğim.
Ve gözlerimde paslı prangalar asılı dursun,
Beklerim öylece sabahlara dek ...

Bilirim kırmanın- kırılmanın sonuçlarını dostlar.
Ancak bilmeden kırmışsam,
Alabilmem gerekir ip uçlarını.
Çözmek için ilmek ilmek.
Yoksa prangalar nasıl çözülecek...

Arif hocam sen kusura bakma.
Nerde bizde o yürek,
Nasıl ulaşabiliriz ki hasretinden eskittiğin prangana.
Başka kelime bulamadım işte,
Anlarsın ya!..

Kelime haznem kıt da biraz,
Sen şairsin, hoş görürsün yaratılanı.
Bana da nasipmiş meğer,
Prangalı bu anı... [/italik]

Toprak ve Kar'dan- C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117759/dost-prangasi-prangali-ani.html>

ASKIYA ALAMADIĞIM

Askıya aldım hayat seni.
Dolu dolu yaşamak yok bir daha.
Beden yorgun, yaş ilerledi.
Belli değil çıkacağın sabaha...

Askıya alamadığım,
Şuracığında bir sevda var.
Memlekete ilişkin.
Yare ilişkin.
Tükenmez ki tükensin.

Sevdalar ki darbelere alışkın.
Sökülmedi akıl almaz işkencelerde.
O askı hep boş kaldı,
Bırak boş kalsın...

Toprak ve Barış' tan C.Eroğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117868/askiya-alamadigim.html>

Çocuk Olan Güllühan Ana

[italik] Yıl 2008

Aylardan Mayıs ayı

Siz nerden bileceksiniz

Doksanüç doğumlu ve sekiz aylık hamile olan Güllühan'ı

Nerden göreceksiniz memleketin ücra bir köşesinde

En yakın şehre iki saatlik mesafede

Yaşanan bir başka gerçek olayı

Siz kara kaplı kitaplara bakın beyler bayanlar

Boş verin şaibeli ihaleleri

Boy gösterin kameralara poz verin profilden

Belki iki kadeh

Belki dört rekat ara verin yorgunluğunuza

Gereksiz muhalefetle uğraşacak vakit mi var

Ya da sorun mu var düzenin dümen suyunun dönen çarkında

Yok yok beyler bayanlar işler tıklarında

Misal

Tersane dedikleri şey

Hangi denize götürseniz oraya sığar

Ölümlerse alın yazgısı

Ya da

Sosyal güvenlikten yoksun mu kalmış memleket

Yasa yayınlanmadan şanslı bebekler

Başlamamışlar mı iş yaşamına

Kim demiş kaldır deyince kaldırmış kıyak emekliler

Siz tıkayın kulaklarınızı safsatalara

Sadece güvenin

İsmarlama aşk dedikodulu bilim adamlarına

Hiç önemli değil eğitimsizlikten bir bebeğin daha kadersiz doğacağı

Ya da babası olacak adamın farkında olmadan işlediği suçtan

Sekiz on yıl daha mahpus yatacağı

Ve mahpus babanın o çocuğa nasıl ve ne şekilde sevgi katacağı

Siz keyfini çıkarın beyler bayanlar

Bilmem ne renkli takımın şampiyon oluşunun heyecanını yaşayın

Açılışını yaptığınız sosyetik alışveriş merkezinin

Çiçeklere bezenen dört bir yanında

Laleler laleler laleler

Kaç milyon dolar ya da euro her neyse

Ne kadar eder

Önemli mi tarihin tekerrürü

Dönüp ihtişamına bakın

İhtişam dedim de

Siz de şık olmalısınız ünlü markalı giysilerinizle

Yeter ki rüküş olmayın

Hoca Nasrettin öğretmedi mi

Ye kürküm ye diye

Kimin ne günahı var uyduk ise hoca sözüne

Bakın çağ geliyor hızla da gelişmekte

Bir tıkla en demokratik ülkelerin yasaları

“Adı bana yabancı” her hangi bir sitede

Etrafınız son derece eğitimli insanlar

Asansörsüz bina da görmemiş her biri

Kibarlar nezaketliler çıtkırıldım lar
Varoşlarsa gkdelenlerden zaten görülmemekte
Kurcalamayın orasını burasını benim gibi

Keyfinize bakın beyler bayanlar keyfinize
Nasılsa unutkan toplumuz
Ancak şunu da arz etmeliyim ki en derin saygılarımla
Neden mahpus yatmışlığına bir türlü anlam veremeyen baba ile
Bir de ocuk anası olan
ocuk Güllühan
Pişmiş tavuğun bile başına gelmeyen şeyleri yaşadıkça
Bu günlerini unutamayacaklardır asla

Doğacak bebekse
Ayak uydurabilirse hayat şartlarına
Evcilik oynayacakmış mahpus yolu gözleyen
ocuk olan Güllühan annesiyle...

Toprak ve Barış'tan C. Eroğlu [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118056/cocuk-olan-gulluhan-ana.html>

KAALE ALMAYAN TAŞLAMA

Mazlum ile zalimi
Koyarsın bir torbaya
Sonra hakkı savunur
Dürüst olursun güya

Ali sever düldülsüz
Sevdası diken gülsüz
Çok ta pişkin ve yüzsüz
İşin gücün hep bela

Güçlüden yana tavır
Sende basıyor ağır
İşe gelmezse sağır
Olur duymazsın hala

Kar beyazsa beyazdır
Baharın sonu yazdır
Şunu kafana kazdır
Susuz kalan Kerbela

Elma armut sayılmaz
Çıkar gözün ayılmaz
Özün sözün bir olmaz
Gidip çanağın yala

Tarafsız mı ? tarafsın
Haksıza açık rafsın
Ya uyanık ya safsın
Sözün almam kaale

Toprak ve Barış' tan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118351/kaale-almayan-taslama.html>

Yazma/ma/lı Çelişkiler

[italik] Yazmalı
Al yazmalı
Al yazmalı yarım gibi
Ya da kara yazmalı
Kara yazgılı insanım gibi

Belki de
Beyaz yazmalı
Beyaz kağıdın üstüne
Yani kimse okumamalı
Yorum yapmamalı gönlünce

Evet evet
Yorum yapılmasın
Kırılmasın gönüller
Baksana
Bulutlara kaplanmış
Masmavi gökler
Yıldızlar da yok
Havadan kapılır nemler

* * *

Sabah sabah
Nerden de şairliğe kalkıştık be
Bütün nemlerin sorumlusu olduk
Sanki yağmurduk
Doluyduk
Sanki bütün anaları ben ağlattım
Sanki bütün çocukları ben aç bıraktım.

Aslında
Yazmamalı da diyeceğim
Dost bildiklerimin kelimeleri ile
Gerçi ne fark eder
Beyaz yazarsam
Beyaz kağıdın üstüne
Kaybolur gider

Kıyamam
Kıramam kimseyi
Bakmayın öyle
Bozuk düzenin gözüne gözüne
Çomak soktuğuma

Aslında
Üç beş şiir yazdım diye soyundum
Ahmet Arif
Orhan Veli
Cahit Kulebi
Ve hatta Nazım olmaya

* * *

Sen kim Ahmet Arif olmak kim
Bir tek "Haberin Var mı Taş Duvar" ı
Yazamazsın nitekim

Sanki "Cep Delik, Cepken Delik"
Kolay mıydı hemen Orhan Veli'lik

Nerden bilecektin

Zerdali Ağacının Aklının Ermediğini
Çamlıbel'li olsan ne yazar
Gidebilir misin Tokat'a doğru
Kulebi gibi tozlu yollardan

Nazım'ınsa hangisini saysam
Bir sayfası bile sana çok gelir
Memleketimden İnsan Manzaralarından

Sanki çok bilmişliğin mi var İstanbul'u
Kaç kez geçtin "Haydar Paşa Garından"

1941 de sen doğmamıştın çocuk
İnsaf et azıcık
"Köylü köyüne" derler,
Ya da
"Tak sepeti koluna
Herkes kendi yoluna"

* * *

Yazmalı
Yazmamalı
Ya da beyaz harfler kullanmalı
Bem beyaz A-4 üstüne

Yazmamalı
Yazmalı
Önce çırak olmalı
Saydığın ustalara

Sen kim şairlik kim be adam
Şair olunmaz ki ilham olmadan
Diyelim ki ilhamı buldun
Kim okuyacak yazdıklarını
Sen kaçını okudun

Aslında
Ziraat mektebinde
Bir öğretmen vardı
Yetmiş yıllık ömründe
Bir kitap çıkardı
Ve sana bakarak demişti ki;
Bu çocukta iş var
"Anarşist olmazsa
İyi şair çıkar"
Beceremedik be hocam ikisini de
Üç kitabın olsa ne yazar

Önce insanları seveceksin
Tüm insanları
Sonra bütün canlıları
Toprağını seveceksin
Memleketini

Bir de paylaşmayı bileceksin
Yalnız götürmeyeceksin
Tuttuğun kaz etini

Bir de yüreğin olacak
Ustan gibi
Orta yere koyacaksın
Okuyacaklar
Okuyacaklar
Sen doycaksın
Becereceksin şiir yazmasını

* * *

Oysa sen hala yazarsın
Ananın al yazması kadar saf
Doldurursun tüm sayfaları
Anlaşılmazsın
Neden anlaşılmadığını bilmeden
Sizce
Yazmalı mıyım
Yazmamalı mıyım ben

* * *

Yazmalı
Yazmamalı
Yazmak için her şeyden önce
İnsan olmalı
Ve ayırmamalı
Siyah beyazı
Nerde bir haksızlık var
Yüreğin orda olmalı
Haklının mazlumun yanında

Yazmalı mı
Yazmamalı mı

Ya da

Yazmamalı mı
Yazmalı mı her şeye rağmen
Cevap arıyorum ben

* * *

Artık yazmamalıyım
Cop vuran zaptiyenin
Ölçsüz rantiyenin
Önlemsiz şantiyenin çoğaldığı

Çevrenin kirletildiği
Savaşın bitirilmediği
Çocukların katledildiği
Çalanın
Çalışandan üstün görüldüğü dünyadan

Ya da yazmalıyım
Dünya ya yeni gelen bebeği
Bahar da mis kokan çiçeği
Uğruna ölünesi sevgiliyi
Gök yüzündeki parlak yıldızları
Ya da bütün mavilikleri

* * *

Mavilikleri Nazım demişti çocuklara
Motorları maviliklere sürdürmüştü

Ben yeşil desem
Özledim köyümün çimenlerini
Ya da kullanmasam ustalara rağmen
Bildiğim tüm renkleri

Bu gün hava bir yağdı bir açtı
Toprak suya muhtaçtı
Kim bilir hangi memleketin hangi evinde
Kaç çocuk daha açtı
Gözü dönmüş soyguncular yüzünden

Sonra gök kuşağı doğdu Gij Gij üstüne
Biz " ebem kuşağı" derdik köyümüzde
Küçüktük

Barış sağlanmış gibi sevinirdik dünyaya

* * *

Ahh! Haş dağına doğan sabah güneşi
Kar idim Geyras'ta erittin beni
Ahh! bir palamut toplamaya gitsem
Büyümüş müdür Topçam'ın meşesi pelitleri

Ya da seyretmektense uzaktaki güzellikleri
Ortasına gitsem Gezirliğin
Biraz çilek toplasam
Zübeyde'min reçelinden tatsam gizlice
Ve siyahlar giysem
Kilolu görmeseler beni

* * *

Yazmalı mı
Yazmamalı mı diye
Sormayacağım yine
Var mısınız Hıdırlık Köprüsünü geçmeye
Ya da Gmenek' ten yol alıp
Niksar' da Ayvaz suyu içmeye

Hey gidi on beşlilerin yollara düştüğü Tokat
Daha çok yazardım fakat
Sofra da cevizli bad bizi bekliyor
Yanında haşlanmış asma yaprağı
Bırak şu şiiri dostum
Ban ekmeğini bir de sen tad

* * *

Bu memleket te şair olmak
Kendine bir yer bulmak kolay mı
Bu kadar ustanın içinde

Al bir kırmızı Karmen
Ya da Mahlep en iyisinden
Yudumla
Yudumla da dünyada ne cevherler varmış
Bak kafan bulutlanmışken
Gr de anla

Anla ki yapmayasın
Bir daha böyle saçmalık
Ne anlar hem yazsan da
Almus Barajında ki balık

Dedik ya
Tak sepeti koluna
Bırak şu yazmalı yazmamalıyı da
Dş Karkın' ın yoluna

Selam söyle herkese
Biraz da yemlik topla, efelik topla
Taş ocağının tozlarından
Arta kalan var ise
Yeter artık kapanıyor sayfalar
İster yaz ister yazma

Toprak ve Barış' tan C.EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118465/yazma-ma-li-celiskiler.html>

YAZ/M/İYORUM

Divit kalemlerle yazardık
Yanın da bir de okka ile mürekkep
Lacivert takım
Başımızda büyükçe bir kep

Sonra dolmakalemlere yetiştik
Mürekkepler çektiğimiz
Özenle yazardık bu asil kalemlerle
Pilotlar çıkmadan önce

Gaz lambası zamanlarıydı
İlk yazdığımızda
O zamandan bu zamana
Hep yazdık ta
Değişmedi zamanlar
Işıltılı hayatlar dışında

Ben hala köyde rençberlik yapmaktayım
Aldığım buğdayla karnımı
Zar zor doyurmaktayım

Hala iplik fabrikasında işçiyim
Bildiğiniz asgari ücretli
Hani polis korumasında
Buldozerlerle gecekondusu yıkılan
Ya da mayıslarda öldüresiye coplanan

Hala sokaklardayım
Ayakkabı boyamaktayım kap kara ellerimle
Ya da köşede ki simitçiyim

Ben hala öğrencisiyim paralı öğretimin
OKS' yim, ÖSS' yim
Harcına gücü yetmeyen Üniversiteliyim.
Sonra, ÜDS, KPSS, vs vs olacağım
Ya da kahvehanenin
Ya da meyhanenin müdavimi

Ben hala mahalle bakkalıyım
Veresiye defterim kabarık

Ben hala varoşlardayım
Yeşilkartsız hastayım hastaneye gidemeyen
Bir elim böğrümde
Şans oyunları oynamaktayım diğer elimle

Ben masumum, ya da kara yazgılı
Kan yazgılı
Bir sarhoş serserinin
Günde bilmem kaç kez
Dört tekeri altında ocağı söndürülen
Kazazadeyim!! zade-zadelerden...

Ben erkeğim
Beş nüfusa on saat ter döken

Ben kadınıym işte ve evde ikinci sınıfa itilen
Şanslı isem anneler gününde
Kır çiçekleri verilen

Ben bebeğim
Beşiğimde uyurken Filistin'de ölen

Ya da Afrika'da açlıktan

Ben Amerikan çıkarlarına karşı durdum diye
Memleketinden sürülen Irak'lıyım,
Afganistan' ılıyım

Ben emperyalizme karşı Nazım
Hızır paşalara Pir Sultan
Topraĝa,  ıĝdeme Veysel
Sevgiliye Karacaoĝlanım

Aslında barıştır adım,
Çevreyi kirleten rantiyeciye
Ormana ateş düşüren gündüze - geceye düşmanım

Ben daĝlarda  i ek
Ben yaşanan acı ve tatlı her türlü bilinen ger eĝim

Ben cenazesi üst üste konulan
Ve parası zor bulunan mezarım
Bunları yaşar bunları yazarım

Senin olsun kirli paraların
Işıltılı hayatın
Seni divitle de yazmadım
Klavye de de yazmıyacaĝım
Yaz/m/iyorum
Yaz- mı- yo- rum...

Toprak ve Barış' tan C.EROĝLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118660/yaz-m-iyorum.html>

KADIKÖYDEYİM

Bilmelisin
İncinsem de incitmem
İncitemem
Kin de gütmem
Sevgilim

Bir elimde
Bir haziran çağlası
Bir elimde güllerin en goncası
Kadıköy'deyim

Barış durağında
Hasretle seni bekliyorum
Beklemekteyim

Toprak ve Barış'tan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118782/kadikoydeyim.html>

Ucuz Hayatın Büyük Aşkı

[italik] Ben bülbülüm
Gül bahçene konarım
Sen goncasın
Tac yapraklarına hayranım
Bir arı konsa kıskanır
Bir dolu vursa yanarım

Bir tanem
Nar tanem
Hayattaki tek bahanem
Pembe gülüm
Sevgilim

Biliyor musun
Bu sene kış sert geçecekmiş
Sana bir kaban alayım
En kalınından sıcacık
Eh!
Beni de koynuna alırsın azıcık

Ucuza getiririz hayatı
Malum emek ucuz
Hayat pahalı

Sırça köşkler varsın ellerin olsun
Yeter ki yar yanımda olsun

Toprak ve Barış'tan C.EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118888/ucuz-hayatin-buyuk-aski.html>

Gözümün Çırası

Bu gün pazar
Hafta sonu
Bahçeye gittim
Dildim peynir ile kavunu
Yanında üzüm suyu
İçtim
Güzeldi
Şişenin dibi geldi

Tut başımı
Başım dönüyor
Başımı döndüren
Şişe sanmıştım
Sana yanmıştım oysa
Çıra gibi
Gözümün çırası
Ya da marmara...

Toprak ve Barış'tan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119147/gozumun-cirasi.html>

Kedi

Tava benim
Balık benim
Gitsene kedi
Dikilmesin gözlerin

Yoksa yetişemeyeceğın
Bir yere mi koysam
Sen de mundar desen uzaklaşıp
Ben de iyice doysam

Yok yok yapamam
Öyle güzelsin ki
Kıyamam
Sabret
Sabret kılıçıkları kalana kadar

Bu gün iyi günümdeyim
Hayret
İnsanlığım tuttu
Oysa insanlar
Çoktan unuttu
İnsanlığımızı

Toprak ve Barış'tan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119251/kedi.html>

FAHIŐE

Asalaktı
Önce kanını emdi
Yapacağını yaptı kene
Ne keneler vardı oysa
Koskoca memlekette

Bu kez kurban
Bir kadın, Anadolu'dan
Yetmiş beşinde

Sarıklıya göre
Suçlu olan fahiőe
Bildiğiniz fahiőe
Herkes Şaştı bu işe

Giydiği el kadar etekti
Sanki teke tekti
Tarihler boyu

Asalak kene
Alacağını aldı gene
hüküm verdi
Ak cüppesiyle

Fahiőe ise
Orta da kaldı
Anadan üryan
Çırılçıplak

Namahrem ise
Bakmasana
A/salak

Toprak ve Barış'tan C.EROĞLU

Devamını kestim.İş arası Şiir, ekmek arası öğle yemeği gibi oluyor.Misafir ise umduğunu değil... Neyse kusur var ise affola

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119455/fahise.html>

KOCA YURTSEVER

Ben kim sana şiir yazmak kim
Kırk beş yıl geçti de aradan
Okuyup bitiremedik şiirlerini
Öğrenemedik nitekim.

İsmi söyleyemiyor dilim
Seni andıkça
Yüreğimde bir hasretlik
Bir sıkıntı çöküyor usta.

Sen ki hasretliği
Kimsenin yaşamadığı kadar yaşamışsın
Sen ki bir koca çınar
Dar gelmiş memleketin
Dünyaya dal kol atmışsın

Senle tanımışız memleket sevmeyi
Senle dolaşmışız Varna'da
Piraye ile birlikte hatta
Hani hapisteyken
üç metre kadar ince ipekli dokuduğun

Yüreğimizi yakan
Üç haziran ayrılığı
Yüreğlerimiz de kalansa
Sen ve çağlayan dizelerinin varlığı

Senin hasretinle
Hala işçiler ağlamaklı
Hala ormanlar kardeşliğe susamış
Hala ağaçlar da hürriyet türküsü
Ve hala motorları maviliklere sürememiş çocuklar

Güneşse
Zaptedileceğini anlamış
Bulutların arkasına saklanmış

Ama mutlaka
Ne kadar yasaklanmış kitaplar varsa
Bir bir ortaya çıkacak
Ve çıktıkça
Kara bulutlar da yok olacak
Dayanamayacaklar senin deli rüzgarına

Gözün arkada kalmasın usta
Belki yüz binimiz bir sen olmasa da
Milyonlarca oluruz
Seni okudukça

Ve sakın utanma bir daha
"Toroslardan bir kerre olsun geçemedim diye"

Artık,
Hep türkülerin söylenir oldu
Bütün denizler gibi
Akdenizde de

Hatta
Yarım kiloluğunu sevdiğin alabalık bile
Bolu'nun Abant gölünde yüzerken
Hala seni özlemekte.

Hey gidi, soğuk yaylalarına susadığım koca memleket
O kadar işe yaramadıklara kucak açmıştın da
Bir yürekli şair
Kos koca bir ustayı mı basamadın bağrına
Oysa ne kadar da sevdası vardı tükenmeyen
Sana dair.

Ancak bizde de hala senin gayretin usta
Ama olsun
Milyonda birin kadar olsak ta

Bizden sen istemiştin
Şöyle demiştin
"düşmana inat
bir gün fazla yaşamak"

Biz de bunu yapıyoruz ve de
Seni yaşatmak için yüreklerde
Bahtiyarca yaşamak istiyoruz
Kırlarında çiçek açmış memleketimizde

Tüm karalamalarımız,
Yani şiir sandıklarımız
Sana hasrettendir bilesin

Sen ki öleceğini sanıp
Avludaşlarıyla tek tek vedalaşan
Koca bir sevda seli, yurtseversin

Biz seni hiç bırakır mıyız
Yaşatmaz mıyız sonsuz mavilikler de

Toprak ve Barış' tan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119574/koca-yurtsever.html>

SERÇE

Sevgili serçe
Bu kiraz neden azalıyor
Bahçeme her gelişimde

Etrafta senden başka kimse yok
Kim gagalıyor
Öyleyse

Şu an yaz
Kışı da düşün biraz
Kim atacak önüne
Buğday tanesini

Ya da canın istediğinde
Ekmek kırıntıları için
Nasıl tıklatacaksın
Penceresini

[italik] - Bu sözleri duyan serçe mahçuplanır
- Şair ise kuşa bakıp
- İnsanlığından utanır ve de ekler; [/italik]

Yok yok şaka benimkisi
Alınma
İkimize de yeter bu kiraz
Yoksa nasıl yaşarım
Uzun bir kış,
Koca bir yaz
İşitmeden cıvı cıvı sesini

[italik] Toprak ve Barış' tan C.EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119757/serce.html>

UFOLAR

Adamlar
Simit satmışlar
Ayakkabı boyamışlar
Koca adam olmuşlar

Adamlar
Simit satıyor
Ayakkabı boyuyor
Karnını zor doyuruyor

İnsanlar
Çözememişler
Adamdan adama
Fark var demişler

Birincileri ekranda
İkincileri
Sokakta görmüşler

Sonra da
Memleketi soyup
Soğana çevirmişler

Çevirenler her an döner
Dairemsi
Laf cambazları
Kıvırır hepsi

Başlamasın kimdir diye sormalar
Kim olacak;
Say ki uzaydan gelen ufolar

Toprak ve Barış' tan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119860/ufolar.html>

KARDEŞ KAVGASI

[italik]

Bir adam
Koşuyor
Diğeri
Yavaş adımlarla
İlerliyordu

Mesafe giderek
Büyüyordu

Hangi yöne idi bu gidiş
İkisi de
Bilmiyordu

Bir tek senarist biliyordu
Gerçeklerse
Perde çekilip gizleniyordu

Bilinen seyredenlerin
Sonu bir türlü gelmeyen
Bir o kadar da anlamsız
Tempo tutturmasıydı

Bir kör dövüşü idi
Seyrettiğimiz
Çok önceden kurgulanan
Bir kardeş kavgasıydı
Hemen bitsin istediğimiz [/italik]

Toprak ve Barış' tan C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120090/kardes-kavgasi.html>

Uzun Bir Veda Gerekir miydi Kısa Ayrılıklara

Hoşça kalın / Burkulan Yüreğimi Emanet Bırakıyorum Size

Bu gün ayrılık günü dostlar
Belki üç gün belki beş gün
Daha da fazla
Dilim varmıyor bilir şair yürekleriniz
Sevimsizdir tüm ayrılıklar

Şimdi den hasretlik sardı bedenimi
Burkulan yüreğimi
Dost sayfalarınıza bırakıyorum

Uzaklara
Çok uzaklara gittiğimde
Gül toplayacağım her birinize
Gülün en pembesini ve en goncasını

Bir de kırmızı beyaz ayırmadan
En mavisinden
Kurdeleler takacağım dizelerinize
Mavi kurdele

Dostluk dostluktur dostlar
Ne fark eder sanal olsa da
Keşke tüm insanlar şiirler gibi dost kalsa
Dost kalsa da sığmasa
Dostluğa acıkmış beyaz sayfalara

Tam da size alışmışken
Zaman kısırlaşmış
Doğurganlıktan uzak
Sanki bir mengeneye sıkışmış gibi

Hayat bu dostlar
Sanki bir çengel bulmaca
Bir yamalı bohça
Tut tutabilirsen sökmeden

Tutun
Hangi yamasından tutunabilirsen
Yoksa bu gece
Tren kaçtı kaçacak

Bakmayın esmer oluşuna tenimin
Sanmayın ki tren istasyonundaki dumandandır
Yüreğimdir onu bu hale sokan
Bir sevda yangının
Tam ortasındadır

Oysa çoktandır
Gitmem gerekse de
Sayfalarınızda dolaşan buruk yüreğime
Bir türlü söz geçiremedim

Ancak şu an istasyondayım
Kısa bir aralık vermeden önce onu parçaladım
Ve her bir dostun sayfasına
Birer parça bıraktım
Bütün sevgisi ve sanal gözüken haliyle

Sizden uzakta da olsam bilirsiniz
Belki peynir ekmek değildi ama paylaştığımız

İnsan kokulu yüreğimizdi
Yürekerin en açık sözlüsü,
En duyarlısından

Ben yine şiirler döktüreceğim
Gideceğim mekanda
Sevgiliye
Ekmeğe, güle, hasrete dair

Yine kavga edeceğim
Memleketin bozuk giden her bir şeyiyle
Ve her kavgayı inadına kazanıp
Barış isteyeceğim

Kalıcı
Özde
Yurtta
Cihan da, doğada
Hayatla ilgili her alanda barış

Bir de toprağa vuracağım
Ağzı geniş ve çelikten yapılmış çapalarla
Ve en keskin tırpanla ekin biçeceğim
Gücüm kadar, bilen bilir yedi numara

Savuracağım düveni sürülmüş harmanları
Dedemden kalan tek miras
Tahtadan yapılmış sapı dövmeli eski yabayla

Daneleri ayıracağım bir bir samanından
Ama merak etmeyin
Sapla samanı karıştırmadan

Tam da size alışmışken
Zaman kısırlaşmış
Doğurganlıktan uzak
Ve sanki bir mengeneyle sıkışmış gibi dostlar

Gitmem gerekli geçici gitmelere
Elveda ise
Hani gidip te gelmemek var derler ya
Öyle de değil
Geleceğim mutlaka
Yıldızlar konmasa da kırılmış dallarıma
Döneceğim bu yolculuktan bir sabah
Toprak ve Barış'la

Karış karış dolanacağım toprakları
Rengi dahil hiçbir ayırım yapmadan getirmek için
Özlenen en beyaz barışları

Sıcak ve aydınlık güneşe yaklaştıracacağım
Kendi ekseninde fırıldaklaşmış dünyayı

Bir tek sizleri özleyeceğim dostlar
Yürekten dökülen dizelerinizi
Sanalda olsa gül kokulu yüzlerinizi özleyeceğim

Bakın,
Bıraktım tek tek sayfalarınıza
Burkulmuş yüreğimden birer parça
Her parçası emanetimdir dostlar iyi bakın

Ona,
Sevdasına,
Kavgasına,
Geçmişine, geleceğine
Ve de aldırmayın
Söz bitirmek bilmeyen,

Lafı lastikleşmiş densizliğine

Gerekirse bırakın onu
Dokuz köye de sığmamış zaten
İtin yalnızlığının içine
Barınmasın
Mis kokulu gül bahçesine dönmüş
Size ait olan onuncu köyde de

Kendinize iyi bakın dostlar yeter ki
İyi bakın kendinize

Yine fırsat buldukça dost sayfalara uğrayacağım.
Belki şiir yazamayacağım çok uzun bir zaman
Misal üç beş gün,
Belki daha da fazla,

Ama yüreğime toplayacağım yaşanan tüm sevgileri
Kır çiçekleri gibi, çiğdem gibi
Gerektiğinde tüm yeryüzünü süslemekte kullanacağım
Bahar yağmurunu bitiren gökkuşağı misali
Ve de barışa adanmış bir bayram gibi

Uzun veda gerekir miydi kısa ayrılıklara
Lakin demelerde bir eksiğim olmasın
Karanfiller açan yüreklerinize bütün selamlarım
Sevgi ile, barış ile ve de hoşça kalın
Hoşça kalın
Hoşça kalın...

Toprak ve Barış üstüne C.EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120198/uzun-bir-veda-gerekir-miydi-kisa-ayriliklara.html>

Merhaba Gül Kokulu Memleketim

Elveda derken
Yaşlar süzölmüştü gözlerimden
Oysa siz görememiştiniz dostlar
Ekranın diğeri yüzünden

Ne kadar zormuş bu ayrılıklar
Ne kadar hüznü doluymuş hasret
Oysa güller vermek isterdim ellerinize
Bir damla göz yaşı yerine

Şimdi merhaba diyorum
Bütün içtenliğimle
Gül açtı gönlüm, gülüyorum
Siz de gülmektesiniz biliyorum
Belki de gülün istiyorum
Gülmelere hasret bırakıldıysanız bir yerlerde

Şimdi sevgi zamanı dostlar
Sevgiden güzellikler doğar
Bakın kana susamış toprak
Barış suyunu ha almış ha alacak
Acıyla yaşanmış bütün sevdalardan

Artık tahammülü kalmamış kan görmeye
Artık yürekler el vermez ağıtlar söylemeye
Oynak havalar geliyor dostlar oynak havalar
Çıkında dökün tüm kurtlarınızı
Abajurlarla süslenmiş ışıklı sahneye

Bırakın şimdi hal hatır sormayı
Bakın yaklaşmaktadır temmuz ayı
Hasat zamanı
Ektiğimiz sevgileri biçelim demet demet
Barış ile sarhoş olsun bütün uluslar
İçinde de gül kokulu bizim memleket

Toprak ve Barış' tan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122174/merhaba-gul-kokulu-memleketim.html>

O Buna Değer

[italik]

Sabah yıldızı doğmadan uyanmışsan
Yüreğinin en üst köşesindeyse sevdan
Seni deli etmişse acı çektiren hasretlik
Düşlerinden eksik olmuyorsa üstelik
Bence sırlısıklam aşıksın

Kara sevda da değil seninkisi
Maviliklere açılan ferah bir pencere
Okyanuslara kavuşmak için
Köpürüp çağlayan çılgın bir dere misali
Bırak özgürce aksın

Allara bürünmüşse giydiğin ateşten gömlek
Ateşi yükseltmeye pervane olmak gerek
İşte böyle bir şeydir gerçekten sevmek
Yüreğini alev alev tutuşturan yarin ise
Bırak gönlünce yaksın

Yakan yar ise o buna değer [/italik]

Toprak ve Kar'dan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122378/o-buna-deger.html>

SEVGİ KALACAK

[italik]
Ben ayın altında
Yıllanmış şarap tadında
Sevgi ararken
Sonunda buldum

Sen ise
Para sayıyordun
Yıldızların altında
Şimdi zengin oldun

İkimizde yaşlandık
Sonunda
Üç arşın bezdir benimki
Sana ise dört arşın
İpek örtülür belki

Oysa toprak aynı toprak
İpek olsa ne olacak
Geride bırakmışsan
Bir tek sevgi kalacak
Sev - gi ... [/italik]

[italik] Toprak ve Barış'tan Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122520/sevgi-kalacak.html>

Seni Arar

[italik] Bu akşam
Yine perişanım
Yar yanımda yok

Ağrım sızım da yok
Bir tek gönül ağrısı
Başka derdim yok

Karnın tok olsa
Ne ye yarar
Sevgili yar
Kalbim değişik atıyor bak
Her küt küt etmesinde
Seni arar [/italik]

Toprak ve Kar' dan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122678/seni-arar.html>

Neden Sesini ıkarmadın Öyleyse / Fıkralı Şiir

[italik]

Ünlü bir şehrin
Yalnız ünlülere açık
Ünlü bir meydanında
Bir çocuk
Bir de ana
Karışmışlardı
Kalabalık arasına

Ünlü bir politikacı
Kürsüde nutuk çekmekteydi
Çocuksa annesinin eteğini

Aşsızlara aş
İşsizlere iş diyordu
Çocuk balon istiyordu

Bir de herkese özgürlük dedi
Anne bak
Bu daha büyük balon

Meydan alkışlarla inliyordu
Konuşma bitmişti
Alkışlar kesilmişti

Ne var çocuğum dedi
Eteğini yukarı çekerek
Anne baloncu gitti
Biliyorum yavrum dedi annesi

Neden sustun
Neden sesini ıkarmadın öyleyse... [/italik]

Toprak ve Barış'tan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122782/neden-sesini-cikarmadin-oyleyse-fikrali-siir.html>

BAKİ KALAN

[italik] Yeni bir semer

Yeni bir yular

Sanma sanadır

Bütün çabalar

Sırtında kolan

Torbanda saman

Yükleriz seni

Dayan ha dayan

Yudumla suyu

Hedefle köyü

Çüş deyi deyi

Sırtın da sopan

Böyle gelmişsin

Böyle gidersin

Kime çekmişsin

Tam anan baban

Yollar yokuştur

İnatlık boştur

Sıpan da hoştur

Sen baki kalan [/italik] [/alt_cizgi]

Toprak ve Barış'tan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122979/baki-kalan.html>

KAHVE MOLASI

[italik] Bir fincan kahvenin
Kırk yıl hatırı varsa
Kırk fincan kahve içtik
Hatırını hesapla
Ya da yorma kafanı
Bir yudum al
Sarıl bana
Sarıl bana da
Meydan okuyalım
Ömür denen hayata
Hayat bizden korksun
Her kahve molasında [/italik]

Toprak ve Barış'tan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123240/kahve-molasi.html>

KAPIDA BEKLEMEK/YARI ISLAK

[italik]
Sen gittiğinde
Kapıdan el salladım
O gün bu gündür
Kapıda kaldım

Bir ayağım yağmurda
Bir ayağım içerde
Onun içindir ki
Yarım ıslandım

Yarım yine bildiğin gibi
Söz geçiremedi diğer yarıma
Öylece bekler
Seni kapıda [/italik]

Toprak ve Kar'dan bir parça Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123349/kapida-beklemek-yari-islak.html>

YOK ETMEK / AKLIMIZIN ERDİĞİ KADAR

[italik]

Ay doğmuş dediler
Doğmuştu
Ortalığı
Çılgına boğmuştu

Hoş geldin bebek
Ay parçası
Geleceğini çaldığımız
Sendin demek

Tek kalan
Gök kuşağı
Yedi rengiyle
Senden ödünç aldığımız

Onu da yok ederdik
Yok etmesine de
Eremedi bir türlü aklımız

Toprak ve Barıştan Cemal EROĞLU] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123889/yok-etmek-aklimizin-erdigi-kadar.html>

YÜZSÜZ

Doğruya doğrudur bizim sözümüz
Dolambaç yoldan gider değiliz
Misal bir düzenbaz ben akım dese
Ak kimdir kara kim iyi biliriz

İşine gelince keman çalarsın
İşine gelmezse çamur atarsın
Tüccar düşünürsün ucuz satarsın
Yanar döner derler sana ilkesiz

Ceylan derisinden koltuğun olsa
Baban padişahı taht miras kalsa
Yağmur değil gökten insanlık yağsa
Bir damlası düşmez yüzüne yüzüz

[italik] Toprak ve Barış'tan Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124122/yuzsuz.html>

DUL AVRAT OTU

Sever
Sevilirdi
Şifa verirdi
Güzel kelimeler duyunca
Hemen erirdi

Bir gün beyaz atlı prensi
Benimle evlenir misin dedi
Bayıldı

Bal ayı
Pekmez ayı
Şeker katılmış haftalar
Geçtikçe aylar
Prens bahane arar
Armutta sap
Üzümde çöp
Baygın ayıldı

Henüz on sekizine bile girmeden
Gereği düşünüldü dendi
Dul sayıldı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124278/dul-avrat-otu.html>

DOĞA DİLİ

[italik]

Bülbül gülle konuşurken
Tanık oldum inanırsan
Bülbül güle şakırdadı
Kızardı gül yanağından

Barış için zeytin dalı
Uğurdur yonca yaprağı
Kardelenden ilham aldık
Çiçekte bulduk sevdayı

Mor menekşede asalet
Papatyadan tuttum niyet
Başka yerde aramayın
Doğadadır medeniyet

Veyselin nevrüz çiğdemi
Erken açtırır bademi
Aşıklara çiçek sunar
Kasesinde taşır demi

Ne ararsan doğada var
Sana sağlık şifa sunar
Betonu az yere gitsen
Her tarafı kekik kokar [/italik]

[italik] İşıldayan Bot'tan bir parça Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124453/doga-dili.html>

BARIŞ

[italik]
Koskoca dünya sığmışta,
Yerin göğün arasına.
Bir barışı sığdırmadınız,
Tamah edip çıkarınıza.

Siz hiç mi sevmezsınız,
Dalındaki çiçeği,
Hep bana hep bana dersiniz,
Yok mu bunun ölçeği.

Bir bebeği düşünün,
Gülücükler atarken.
Hiç mi kıpırdamaz kılınız,
Bombalar patlatırken.

Ben başkayım, sen başka,
İnanmaz mısın aşka,
Silah üretmek yerine,
İnsan olsanız keşke.

Sözüm size ey insanlar,
Söz dinlemez ki hayvanlar,
Biz barışa koşalım,
Onlar yalnız kalsınlar... [/italik]

Yolculuk' tan Cemal EROğLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124562/baris.html>

Zaman Çalan Saatler

[italik] Kimsenin suçu günahı yok
Ayrılıklarda
Maziler mazide kaldı
Onca yükün arasında
Saatler zamanımı çaldı

Giden gelmiyor geri
Ruhum daraldı
Ah şu zemberek
Bir parçalansa
Gelecek avucumda kalsa

Şekillendirebilsem
Güldürebilsem
Hep sevsem
Sevilsem
Sevgi tohumu eksem tarlaya
Islatsam yağmurla
Yeşertsem sevdaları yeniden

Bir güneş doğsa
Mavilikler içinde
Ayrılıklar olmasa bir daha
Yaşamak haz verse
Dönüp bakmadan geçmişe

Kucaklasam
Bırakmasam kollarımdan
Sarsam sarmalası
Gebe olsa uçuk düşüncelerim
Güzel geleceğe

Çiğdemler açsa koynunda
Başka ne isterim
Yıllar asılı dursa da boynumda
Yar koynunda

İzini silsem geçmişin
Geçmişini saatler çalmasa zamanın
“amanın amanın amanın” diyen
Müziğin ritmine uyabilsem
Oynasam
Oynasak

Gülsem
Gülsem
Gülsem
Gülsek birlikte

Toprak ve Barış'tan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124749/zaman-calan-saatler.html>

TEREYAĞLI İSKENDER

[italik]

İpler elinde
Silah belinde
Çalana cömert
Çalışana akrep
Dolaşmış ceplerde

Bir şiir söylenir
Vız gelir dağlar yollar
Beraber yürünür
Aşılır okyanuslar

Küçücük mü küçücük
İçi dolu fııcık
Gemicik
Gemi/cik/lerle

Gemicige kaptan
Kaptana döner
Dil döner cep şişer
Cep şişer baş döner
Üstüne bol tereyağlı
Yoğurtlu İskender

Yarasın yarasın
Sağlıklar afiyetler [/italik]

[italik] TOPRAK VE BARIŞ' tan Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/126744/tereyagli-iskender.html>

ÖZÜ SÖZÜ BİR OLMAK

[italik]

Softa al duanı kendine sakla
Özüyle sözüyle, adam ol yeter
Elim de dilim de çarpık değildir
Özüyle sözüyle, adam ol yeter

Ben adam nasıldır iyi tanırım
Ne insanı üzer ne kullanırım
Hakka adalete sevdalanırım
Özüyle sözüyle, adam ol yeter

Kaşın kara imiş saçların da ak
Özün bozuk ama sözlerin parlak
Bırak onları da gerçeklere bak
Özüyle sözüyle, adam ol yeter

Gereksinim duymam senin duana
Duan geçer olsa benzen adama
Gerçeği görmezsin güçlüden yana
Özüyle sözüyle, adam ol yeter

Gık demezsin onca haksızlık varken
Yüzün de kızarmaz hınzır överken
Yaşın kaç pes etme vakit çok erken
Özüyle sözüyle, adam ol yeter [/italik]

Toprak ve Barış'tan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/126948/ozu-sozu-bir-olmak.html>

PROMOSYONLU ŞİİR/ DİP NOTLAR HEDİYE

KARIŞIK DUYGULAR/YAKARIŞ / YAĞDANLIK

[italik] (Bu kısım şiirin hikayesidir) [/italik]

- Kana doymayan emperyalizme ve dünyadaki tüm uşaklarına
- Yağdanlık olsun diye
- Bir şiir yazmayı koymuştum kafama
- Ve karaladım sayfaları en karışık duygularla

Karışık Duygular/Yakariş

- Öyle ya şimdi güçlüden yana olmaktı moda
- Yürek mi
- Yiğitlik mi
- Köroğlu demişti ya uçtu tüfekte topla
- Şu an bir saniye de iş bağlanır
- Uçak gemileri
- Uzaktan kumandalı füzelerle
- Mertlik ise tarihe gömülü
- Şimdi rağbet uyumlu çocuklara
- Dokunma demişlerdi sana dokunmayan yılan

- Ya da usta olacaksın her işte
- Karda yürüyecek
- İzini belli etmeyeceksin
- Bir haksızlık mı gördün
- Görmezden geleceksin

- Çok dokunduysa sana
- Bir meyhaneye çöreklenecek
- Edeceksen
- Büyük lafları
- Sadece orda edecek
- Boşalan kadehlerle sindireceksin
- İçime sindiremiyorum dediklerini
- Malum alkol indirimi

- Ayıldığında
- Yine iyi çocuk numarası
- Kurban olam ben sana ey ulu
- İliğimizi sömüren
- Hangi yiğit çıkarmış lekeli suratına bir leke daha süren

[italik] (kendi lekelerinden leke sürülecek yer de kalmamış) [/italik]

- Marvin'in gözü morartılmışsa eğer
- Hakkındır bin katını öldürmen
- Ya da kim ki çıkarına çomak sokmuşsa
- Yargısız da olsa meşrudur
- Guantanamo'lar da yaptığın işkencen

- Sana kağıttan kaplan da deseler büyüksün
- Sen her şeyin en iyisini bilirsin
- Kutsallığın bir kenara
- Karıncaları bile uydulardan izlersin

- Dünya halkları varlığını sana borçludur
- Varlığımız sana armağan
- Yokluğumuz da

- Misal Kana' da çocukların üzerine yağdırdığın bombalar

- Az mı can aldı
- Ya da Iraklılar, Afganlar,
- Vietnam bir zamanlar
- Unutulmaya yüz tutmuş Hiroşima'lar
- Borçsuz kalmadı sayen de senin olan bu dünyada
- Çok şükür bizim de sempatimiz var
- Kredi açtırdık bu sayede
- Tut ellerimizden kollarımız birlikte gitse de
- Yer altında ki tüm zenginliklerimiz sana kurban olsun
- Yer üstünün ise lafı mı olur
- Bir yaramaz Mahsuni vardı hani
- Parsel parsel bölüşmüşler dünyayı derdi
- İstedğin her şey bir günde özelleştirildi
- Yeter ki süpürme
- Süpürme bizi fare deliklerine [italik]

[italik] Tam da şiir yazmayı düşünürken, hani şiirler biraz ölçülü olur, dörtlükler şeklinde sayfalarda yerini bulur düşüncesiyle özümnden, pardon sözümnden, ne diyordum ki ben, ha ! Methiyeler övgüler döküldü KARIŞIK/YAĞDANLIK adıyla kalemimden. Umarım beğenilir, bir ödül verilir ve ben de ödüllü şairler arasında olur, büyük sofralarda da yer bulurum. Ama iştahsızım... [/italik] [/italik]

KARIŞIK/YAĞDANLIK

[italik]

[italik] (Batan geminin malları bunlar; artık promosyonlu satışların gelenekselleştiği dünya da bu şiir de benim promosyonum olsun, bir alana bir bedava, üstelik hediyesi de var, biri gizlenmiş iki dip notuyla) [/italik] [/italik]

Ay ne kadar tatlı şeysin
Sömürdün kanımız emdin
Söyle yoksa şeker misin
Bizi soyup süründürdün

Ne ahenkli saçların var
Ne de güzel bakışların
Roketinden güller çıkar
Ne çok masumlar öldürdün

Bir gülersin güller açar
Gürlersin uykular kaçır
Bizleri bıraktın naçar
Topaç edip te döndürdün

Sen akıllı bir meleksin
Zavallılar neyi bilsin
Küçük balıklar gebersin
Zeka sende küp doldurdun

Ne güzel çalar ellerin
Bal gibidir zehirlerin
Kanımız akar güllerin
Yaktın ocaklar söndürdün

Methiyeler dizdim size
İstedim ki girem göze
Sana aşlar çanak bize
Yala dedin de güldürdün

Koyun olduk sen de çoban
İşbirlikçiler yalakan
Mal senin istersen yakan
Bizler düşkün sen güçlüydün

Düzen senin dirlik senin
Birliği bozmak eserin
Gıki çıkmaz ki kimsenin
Canları cana düşürdün

DİP NOT-1

[italik] Güreşte el ense
Seninse ayak oyunların meşhurdur
Sen çoban ve koyunların olduğu sürece

Hani yel alsın ağzımdan
Bir de çürümüşlüğün görülürse
İçimdeki şeytan işte
Birleşen bufalolar geldi aklıma
Madara olan ormanların kralı
Komik duruma düşen aslanlar

Şom ağızlılık benimkisi
Kaç kişi kaldı ki
Bufalolar kadar yürekli
Bizim sırtımız alışmış bir kere
Sen sür keyfini biraz daha çık üstümüze [/italik]
DİP NOT-2

[italik] İkinci dip not emperyalizmin ve onun uşaklarının
Görmeyeceği şekilde tasarlanmıştır
Şairin sözleri bir yakarıştır
Kan içiciye
Sömürücüye
Aslında bir bedduadır
"Karıştır" Anadolu deyimiyile
İnancım ise
Sadece
Resimler ve şiirler bile
Verdiler mi el ele
Tanık olacağız
Aslan denilen kralın
Muhteşem ölümüne
Hayran kalmadık mı hepimiz
Krala kafa tutan
Bufalo sürüsüne [/italik]

Toprak ve Barış'tan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129004/promosyonlu-siir-dip-notlar-hediye.html>

BİR YUDUM SUDUR HAYAT

[italik] Ne yüzyıllar geçmiş uykular da
Bak terin akıyor, soğumamış daha
Yat aydınım sen de yat
Oysa gereksinim duyduğumuz
Bir yudum sudur hayat

Ki söz de mangalda kül bırakmayan biz
Yaktık kül eyledik rant için ormanları
İntikam diye arabaları
Tehlike diye kitapları
Farklı düşünen canları
Bıraktık ateşler içinde

Ve ateşler küle dönmeli
Yer çekimi yaratılmış iyi ki
Küller toprağa düşmeli
Küller potasa
Potas çiçeklere
Yediveren güllere dönüşmeli

Sulanmış sansürlü kafalar yerine
Su vermek gerek gülün yeşereceği yere
Su vermek yangına
Su vermek küllenmiş toprağa
Dudakları kurumasin diye hayatın
Hasret bırakmamak için bir yudum suya

Karnımız tok laf ebeliğine
Sözle özün ilişkisi kopuk
İlmek atılacak cinsten de değil bu sökükle
Yama da tutmaz
Çıplak kalan kural tanımazlık
Aymazlık ta değil aslında
Tahammülsüzlük
Hoşgörüsüzlük

Marifet sanki hayatı karartmak
Çamur atmak aykırı görüntülere
Hoşlanmamak muhalif seslerden
Özgürlük adını vermek tenekeden dikili ağaca
Fotosentez yapacağına inanmak
Plastik yaprakların
Tam bizlik

Yüzyıl geçmiş olsa da üstünden
Misafir bile alamadık
Sığdıramadık ham kafalara
Sahi merak eden yok mu
Nasıl bir şey
Akıldan geçeni yazmak, yazabilmek
Nasıl bir duygudur ki tadamadığımız
Sansürsüz hayat [/italik]

Toprak ve Barış'tan Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133019/bir-yudum-sudur-hayat.html>

HALKIN GÜNLÜĞÜ

Çeteler çeteler
Neler bilirlermiş neler
Oyun içinde oyun
Varsay ki onlar çoban
Sürü dedikleri koyun

Oyun çok perdelik
Sonu gelmez
Reytingi yüksek bir dizi sanki
Bak nasıl seyreyler bizim ki;

Hamle sırası diğer çete de
Atını ileri sürdü
Fille karşılık verdi ötekisi
Piyonlar birer birer tükeniyor
Şahlar geriden izliyor

Dışarıda yangın var
Yangın ki tütütmüyor fabrika bacalarını
Yangın ki hanelerin içinde
İşsizlik diz boyu
Ekmek aslanın midesinde

Diğer çete şah çekiyor
Şimdi merak edilen
Ötekisinin hamlesi

Gözler aynanın yansımasına bakan
Bir kedi gibi
Bir sağa bir sola kayıyor
Tükenen piyonları sayıyor

Kaleler düşüyor bir bir
Çeteler hep böyle tepişir

Evin beyi seslenir; Hanım! Diye
Bu gün de akşam oldu
Artık ne bulabilirsen
Bir aş pişir.

Kanallar da arabesk havalar;

“ Çeteler çetleşiyor
Siyaset sertleşiyor
Yargı da dertleşiyor
Oy başım oy
Trinam trinam
Yine de oy oy!”

Hanım! Bir tas daha bulgur çorbası koy
Değiştir şu kanalı
Saz çalıp oynamalı;

“ Ayaklar yorgun
Adımlar durgun
Krizle vurgun
Aman paşam paşam
Gelsin lüks yaşam”

Adamlar büyük adamlar
Elbette lüks yaşayacaklar

Hanım bu çorba dünden mi kalma

Bir de Anadolu'dan türkü;

Trinam trinam
Yine de oy oy
Katla ez yapıştır
Sandığa koy
Oy trinam trinam
Yine seçilen ben olam”

Değiştir
Değiştir şu kanalı
Başlasın yarışmalar
Mehmet Ali hangi ilde
Hangi yemekler var yarışmanın menüsünde
Kim kimden elektrik almış
Lotoyu kim kazanmış.

Yine gece yarısı
Bey kanepede dalmış
Bu günü de tükettik
Bir kilere göz atsan
Kaç günlük yiyecek kalmış

Uyumak beden gereksinimi ise
Biz gereğini yerine getirmesini
En iyi bilenlerdeniz
Ah Deniz
Ah Ege
Ah Karadeniz, Akdeniz
Tüm bu olanlara tanık olan yüksek tepeler
Bağrı cephanelik ovalar
Biz “Go home” dedikçe
Çete çeteyi kovalar

İyi uykular dostlar
İyi uykular...
[italik]

Cemal EROĞLU
Toprak ve Barış'tan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/190687/halkin-gunlugu.html>

YILDIZLARLA DANS ET

Suya sabuna dokunmayacaksan bu gün
Bırak dokunma
Kalsın ellerin kir pas içinde

Sen de eller gibi
Ağaçlar de, çiçekler de,
Kuşlar de, böcekler de,
Ötekiler tüm burukluğuyla kalsın içinde...

Ya da iki methiye diz
Soyup soğana çeviren yöneticilere
Yağ mı bulamadın, kıtlık mı var
Sen misin yaşayan bu memlekette sadece

Dokunma suya sabuna
Neyine gerek kıyıların talanı
Coşa gelip kimseler köpürmesin
Ürkmesin korkak bakışlar bu gün de

Bak elin oğluna
Sevgilisini takip koluna
Kontürüm tükenmesin diye çaldırıp kapatırken
Ve gözünün önünde işlenen
İş cinayetlerine de sesini çıkarmazken
Mutluluktan uçuyor

Ve şayet yönlendirilirse esen rüzgardan
Bir kahraman edasıyla ağzını açıyor
Sonra yine sus pus
Ve de zehirlerden arta kalan kelebekler...

Sana gelince,
Elin tüm satılmışlığını
Memleketin batmışlığını
İşe aşa özgürlüğe hasreti
Rant yüzünden yakılan ormanları
Asgari ücrete bile hasret çalışanları
Bırak bir gün de

Futbolcu transferlerinden bahset
Ya da al cebine şu harçlığı
En gözde gece kulüplerinde
Sabaha kadar danset yıldızlarla
[italik]

Toprak ve Kar'dan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/191431/yildizlarla-dans-et.html>

HAYAT BİLMECESİ

Önce

Alçak dağları yarattı
Sonra kolları sıvadı
Yüce dağları yaratmak için

Yücelere erişmeden
Yapayalnız kaldı
Dağlar kaydı denize
Şimdi oldu bir cüce

Boşuna dememişler
Hayat denilen şeyin
Yaşanan anı gerçek
Geleceği bilmece...

TOPRAK VE KAR'DAN
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/193380/hayat-bilmecesi.html>

SUSUZ VE SABUNSUZ ŐİR

Bakmayın benim
Suya sabuna
Dokunmayın dediğime

Susuz da yapamam,
Sabunsuz da

Kim sever ki pislifi
Yukarılarda uçuşan
Leş kargalarından başka...

toprak ve barış'tan

Cemal EROĞLU[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194864/susuz-ve-sabunsuz-siir.html>

HAYATIN TADI

Sen Yağış Beklersin
Bir lodos gelir
Dağıtır yağmur bulutlarını
Bir başka bahara bırakırsın
Yeşeren umutlarını

Olsun
Yeter ki bitmesin umutların
Yeter ki solmasın yeşil yaprakların
Alışsın
Alışsın suyu kıt yaşamaya

Bana sorarsan
Dayanmalısın
Koy vermemelisin kendini
Yaşamak;
Aynı zamanda
Direnmek değil mi

Varsın
Tersine uçuşsun kuşlar
Varsın kanadı kopsun karıncanın
Varsın rüzgar yere yapıştırsın
Buğday tanelerini

Gün gelir
Gün doğar
Yine ayaklanır başaklar
Yine sevgiliye selam götürür
O güzelim turnalar

Ey! varla yok arası hayat
Olmasa idi bu çelişkilerin
Kalır mıydı
Sende bulduğumuz
Aşure kadar anlamlı bu tad

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/198493/hayatin-tadi.html>

SORU CEVAPSIZ İSE...

[italik]
Adam Uçak yapmış
Ben uçuyorum

Adam kitap yazmış
Ben okuyorum

Adam nutuk atıyor
Ben dinliyorum

Adam oyun oynuyor
Ben bakıyorum

Adam musluk yapmış
Ben açıp kapıyorum

Adam üretiyor
Ben ne yapıyorum

"TOPRAK VE KAR" dan
Cemal EROĞLU
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/198951/soru-cevapsiz-ise.html>

KİLİT

[italik]
Bir metal parçası sanmayın onu
Anahtarı meçhul bir kilit bu
Gönül kapısını kilitlemiş
Yüreğinin kapısını
Sevgi kapısını...

Haydi acı çekmeye alıştık diyelim
Ya ekmek kapısı
İşyerleri
Fabrikalar...

Bir krizin kilidinden
Fırsat uyanlar
Anahtar saklayanlar
Çilingirciyi kovanlar, kovalayanlar
Aç bırakanlar

Atın, atın nutuklarınızı
Meydanları kapatın panzerlerinizle
Rahat uyuyun siz,
Sırça köşklerinizde
Nasılsa kış uykusundadır emek

Ama sizde çok iyi biliyorsunuz
Çiğdemler açacak
Dallar filizlenecek
Denizler daha da mavileşecek
Yine bahar gelecek
Ve bir bir foyalarınız ortaya dökülecek

Saklayın, saklayın
Gümüş saplı anahtarlarınızı
Saklayın en korunaklı kasalarınıza
Dikin başına en gözü pek nöbetçilerinizi

Ancak;
Korkunun yoktur derler ecele faydası
Ama, en iyi siz bilirsiniz;
Hiçbir şeye benzemez ekmek kavgası
Nasırlı ellerle, nasıl yapılmışsa kilitler
Yine nasırlı ellerle sökülecekler [/italik]

TOPRAK VE BARIŞ-
CEMAL EROĞLU

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/199206/kilit.html>

TESPİTİ DELAİL

Bak, artık
Kara düzen değil oyuncular
Kestiği rolün hakkını vermekteler
Bakışlar
Mimikler harika
Dillerinden adeta bal damlamakta

Ancak kılavuza gerek yok görünen köyde
Bellerine kadar çamura batmakta

Arkasında vinci olanlar
Çıkarılmakta
Durulanmakta
Tekrar çamura batmakta
Tekrar durulanmakta

Eee! senaryolar böyle yazılmakta
Oyunlar, raconuna göre oynanmakta

Kurtarıcı alacak gücü olmayanlar ise
Bir battı mı
Bir daha çıkamamakta çamurdan
Batalıkta kaybolmakta

İzleyiciler!..
En masrafsızını
En argosunu takip etmekte filmlerin
Koltuklar ceylan derisi de olsa
Ev sahibi olmuş tükürülen çekirdeklerin

Ne yana baksan çamur
Ne yana baksan atık

Dürüstlük mü?
Dört duvar arasında
Etrafa doluşan çamurla arasında
Kapalı bir kapı bulunmakta

Sokağa çıkamamakta
Korkmakta
Korkutulmakta
Rolünü de hakkıyla yapamamakta
İzlenmemekte haliyle
Sessiz, çekingen, edilgen durumda
bulunmaktadır...

TOPRAK VE BARIŞ- CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/199353/tespiti-delail.html>

FOTOĞRAF VE HESAP

Her dört gençten biri işsizmiş
Biri askerde, nöbette
Biri babasının dükkanına gidip gelmekte
Bir diğeri tanıdığıının yanında
Zaman öldürmekte
Biri bildim bileli
Sınav sınav gezmekte

Komşunun kızı kaçak çalışıyor
Kuzenin askerden gelen oğlu
Asgari ücretli
Gemicik sahibi olan da var amma genç yaşta
Şu işsizlik hesabı
çok karışık besbelli

Evdeki hesap uymasa da çarşıya
İnanmak zorundasın
Açıklanan rakama
Çünkü, rakam resmi
Resmi amma, az da değil hani

Hey gidi hey!
Her tarafından bereket fişkırın toprak
Anadolu, Trakya
Doğu- batı,
Kuzey-güney
Artık utanıyorsun bu hesaptan
Sana layık görünen fotoğrafa bakarak

TOPRAK VE BARIŞ-
CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/200085/fotograf-ve-hesap.html>

UTANSIN

T(i)renin vagonu arka arkaya
Yan yana gelmezler, raylar utansın
El ele yürümek ayıp sayılmış
Ayıp diyen bayan, baylar utansın

İlle de ayrıksı durmak mı gerek
İlle de sırtından vurmak mı gerek
Dereler çağlıyor bak bükülerek
Irmağa akmayan çaylar utansın

Olmaz mı dünyada bir dost dost ile
Olmasa desise olmasa hile
Birlikte yürünse kalkıp menzile
Döneklige dönük huylar utansın

Düşün bir kez kendi beyninle düşün
Böyle miydi senin evvelki düşün
Yakanı kaptırma zor olur için
Akla abes gelen şeyler utansın

Arkan önün aynı, sağın ve solun
Aydınlık olacak düşünen yolun
Dosta hasret kalmaz elin ve kolun
Yine anlamamış toylar utansın

Toprak ve Barış
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/200580/utansin.html>

BİR BAŞKADIR KENDİ EVİN

Geçen yıl, bahar başlarında
Karlar henüz erimeye başladığında
Tokat Artova yolunda
Güldür güldür akan bir çeşme başında
Avuçlarımızla
Kana kana su içmiştik

İlerde bir çoban 13-14 yaşında
Sarı yağmurluğunu geçirmiş başına
Koyunları otliyordu

İki çoban köpeği kulaklarını dikmiş
Bize bakıyordu
Zil sesleri karışıyordu koyun seslerine

Ve kırlara serpilmiş sarı çiğdemleri görünce
Kendimizden geçmiştik
Hatırladın mı sevgilim

Sonra dayanamayıp
Arabanın bagajından bir tornavida alıp
Birkaç çiğdem sökmüştük

Genişten almıştık topraklarıyla
Kökleri zarar görmesin diye
Sonra koymuştuk onları
Kağıttan yaptığımız kaseye

Ben direksiyon sallamıştım
Sen çiğdemleri tutuyordun
O zarif ellerinle

Aldık, götürdük bahçemize
Toprağı ile birlikte dikmiştik özene bezene
Can suyunu da vermiştik haliyle

Birkaç gün geçtiğinde
Başlamışlardı tac yaprakları büzüşmeye
Sonra kaybolup gitti sanmıştık

Yanılmıştık
Geçenlerde bahçeye gittiğimde
Sarı sarı açmışlardı çiğdemler yine
Sarmaşık gülün dibinde

Sevinemedim
İçim burkuldu aniden
Boğazıma bir şeyler takılmıştı
Üzerlerinde göz yaşına benzer damlalar vardı
Mutlu değillerdi belli ki
Kırlardaki gibi
Bir şeyler eksikti
Bir şeyleri eksikti

Aslında gübre de vermiştim en organiğinden
Sularını da eksik etmemiştim fakat
Boyunları bükük
Yaprakları yere döküktü
Kimbilir çektikleri
Belki de hasretlikti

Mesela kır kokusu yoktu
Koyun melemesi de duymadım
Köpeklerde hırlamıyordu kulaklarını dikip
Güldür güldür akan o çeşme de akılmıyordu

Demem o ki sevgilim
Öksüz gibilerdi bahçemizde
Biraz şenlendireyim diye
Çoban olup kavalı aldım elime
Hüzünlü bakışlarını yine değiştiremedim
En ahenkli nağmelerimle

Bir daha seveceksek kır çiçeklerini sevgilim
Yeniden kırlara gidelim, kırlara gidelim
Kendi evinde daha mutludur çiğdemler
Bize yeter bahçemizdeki mis kokan güller

Hatırlar mısın
Ben Urfa'daydım
Sen de Tokat'ta
O zaman teknoloji de gelişmemişti
Bir telefon bir günümüzü alırdı
Sana mektup yollardım
Sen de bana gönderirdin gül yapraklarıyla
Ve o mektupları beklerdik haftalarca

Şimdi çiğdemleri görünce
O günler geldi aklıma
Yıldızlara bakardım
Ve inanırdım senin de
Aynı yıldıza baktığına

Bir başkadır kendi evin
Kimse ayrılmasın toprağından
Göçe zorlanmasın kimseler
Ne Iraklılar, Ne Afrikalılar, Ne Filistinliler
Ve de çiğdemler..

TOPRAK VE BARIŞ'TAN
CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203003/bir-baskadir-kendi-evin.html>

HALA SEVMESİNİ BİLİRİM

[italik]
Üç gün üç gece
Üç metrelik hücrede
Aç, susuz, uykusuz kaldım
İnan ki sevgilim
Bu günkü kadar aldırmadım

Şimdi parsellenmiş topraklar
Her yanda iki yüzlülük var
Gördüğün her şey satılık
İtibar iç güzelliğine değil
Varsa kılık
Yoksa kılık

Yoksulluk açlık bir yanda
Diğer yanda kol bastılar
Ve uykuda bastılar baş kaldıranı
Çürüttüler sol yanını
Yani yüreği yüreksiz ettiler
Ortalıkta cirit atar
Cirit atar yüreksizler

Kalan sağlar mı
Gidenleri görmez olmuş
Kulakları duymaz olmuş
Uymuş, uydurulmuş, uyuşmuş

Şimdi bakma aldırışıma
Alışık olmalısın başkaldırışıma
Pes etmek yakışmaz bize sevgilim
Ben hala sevmesini bilirim
Bilirim yaşamak için
Ölmesini de...

toprak ve kar'dan
Cemal Eroğlu [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203392/hala-sevmesini-bilirim.html>

KİRLENMESİN KARANFİLLER

Kirli elleri
Tutar karanfilleri
Atar kalabalığa
Balkonlara sokağa

O güzelim karanfiller
Kirli paralarla demetlenmişler
Sırtarak atıyor
Bak şu pişkin yüzsüzler

Manzara hiç hoş değil
Üzülür sevgililer
Utancından kızarır
Kırmızı karanfiller

Utanma karanfilim sen
Kirli olan sen değilsin
Tutan eller kirli ise
Gidip onlar temizlensin

Bilmez misin o bir çiçek
Çiçekle örtülmez gerçek
Bari karanfiller kirlenmesin
Çek arabanı sokağımdan çek

Toprak ve Kar' dan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203796/kirlenmesin-karanfiller.html>

KALDIRIMLAR

Önce pırıl pırıldır
Ayağınızla gelir bütün çamurlar
Ne kirli çamaşırlara tanık olmuştur kim bilir
Dili olsa da söylese şu kaldırımlar

Kaldırım deyip de geçmeyin
Renk renk dizilmişlerdir cadde kenarlarına
Her zaman kucak açar onlar
Soğukta titreyen sokak çocuklarına

Hiçbir günahı yoktur kaldırımların
Kaldırım mühendisi de derler işsizlere
Kimi yerde işgal edilirler
Kendi malı sanan dükkan sahiplerince

Pırılıtlısı da vardır çamur görmeyen
En pahalı ayakkabıların altında
İnsanlar hep onu suçlarlar
Özensizce ayakları kaydığında

Bakmayın onların sessiz duruşuna
Yıpranıp ta desenleri bozulduğunda
Bir bakarsınız silah olur
Hak isteyen işçiler coplandığında

Ah şu kaldırımlar bir dile gelse
Temizlense bütün çamurlarından
Söylese üstünde yapılan gerksiz dedikoduları
Anlatsa kaldırımda yaşanan en güzel aşkları

Bir de ateş olup ısıtsa tüm çocukları
Gösterse insanlara insanın insanlığını
Siz kaldırımsız yaşayabilir misiniz dostlar
İncitmeyin öyleyse taş sanıp ta onları

Toprak ve Kar'dan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/204436/kaldirimlar.html>

KARA SEVDA

[italik] Bu sevda
Kabına sığmayan sevdadır
Arkasında dünyaları kucaklayan
Engin bir yürek vardır

Yürekteyse
Su gibi bir sevgi
Temiz ve berrak
En yüksek şelalelerden akar gibi
Şarıl şarıl
Ama hiç durmayarak

Sevgi denilen şey
Göklerden daha da yüce
Gülle bülbülle izah edilemez
Benzer ilahi güce

Bu nedenledir ki yücelerde dolaşır
Dağların doruklarında
Öyle sevda ki
Bir kara sevda

Esen yel gibidir dorukların havası
Coşturur gönlümü yar
Bir senin bakışın
Bir de memleket sevdası

Toprak ve Kar'dan
Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/209498/kara-sevda.html>

MANZARA ÖZLEMİ

[italik]

Karanlık tabloları sevmem ben
Ağacın yeşili olmalı resimlerde
Bir de köpürmüş akarsular bulunmalı
Akmalı dereleri aşarak gönlünce

Güneşin kızılığ ı yansımış
Engin ve mavi bir gökyüzü olmalı
Gökyüzünde cıvıl cıvıl uçan kuşlar
Özgürce kanat çırpmalı

Ve küçük beyaz bulutlar da olsun isterim
Kim bilir günün herhangi bir saatinde
Susuzluktan çatlayan tüm dudaklara
Can verir düşen yağmur damlalarıyla

Bir tek duvarlar bulunsun istemem tabloda
Güneşi, ışığı keserler haliyle
Bu nedenle yıkasım gelir tüm duvarları
Maviye bulanmış fırça darbeleriyle

Oynayan çocuklar da olsun mümkünse
Zevkle seyretsin onları anneleri
Kan kırmızısı olmasın zeminlerde
Barut kokmasın resimlerin içinde

Şövaleml hazır
Fırçalarım, tinerim, boyalarım da
Lütfen bir haber verin hasret kalan ressama
Böyle bir manzara bulunduğunda

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/218872/manzara-ozlemi.html>

TUT ELİMİ

Toprak kabarmış
Toprak tavında
Can erikleri çağla
Merhaba diyor ayva çiçekleri
Yeşillenen bahara

Bir de elimi tutsan
Elini tutsam sıkıca
Birlikte yürüsek güneşe
Yürüsek çimlerin üstünde
Selamlaşak baharı

Biz de eksek sevgimizi
Tavındayken toprak
Sulasak, susuz bırakmasak
Aşlasak tüm yabancı çöğürleri
Sevgiyle barışık kılsak

Halayına karışsak işçilerin
Mendil sallasak gökyüzüne
Doyasıya baksak maviye
Güllerini koklasak baharın

Olmaz değil mi
Sana ateş bana barut demişler
Kardeşi kardeşe düşürmüşler
Halt etmişler bir tanem
Halt etmişler

Ne sen ateşsin, ne de ben barut
Bak nasıl yeşerecek sevdamız
Yeter ki sen elimi tut
Tut elimi...

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/228699/tut-elimi.html>

SAHİ URGANCILAR

Fidanlar kökünden kurusun diye
Urgan geçirip dalın kırdınız
Bak onlar yaşıyor yıllar geçse de
Sahi urgancılar neydi adınız

Üç yürek çataldı sizler yüreksiz
Bağımsızlık dediler sizler nettiniz
İnanıdı Aslandı bir yiğit Deniz
Sahi urgancılar neydi adınız

Yurdu sevmişlerdi kaytarmak varken
Halkım demişlerdi ipe giderken
Kimler emir verdi neydi acelen
Yağlı urgancılar neydi adınız

Emperyalizme bir karşı duruştu
Devrimle çağladı halk ile coştı
Verilen karara dünyalar şaştı
Sahi urgancılar neydi adınız

Yargısız infaza karar vermiştin
Yasa kural artık benim demiştin
Yüklediğin suçu sen işlemiştin
Yağlı urgancılar neydi adınız

Hıdır ellez günü dilekleri var
Saygı duyulması yürekleri var
Kalemler kırılmış verilmiş karar
Sahi urgancılar neydi adınız

Yiğitler kolay mı yetişir sandın
Filolar dayandı onlara kandın
Oysa uyardılar bak sen aldandın
Sahi urgancılar neydi adınız

Sevgi seli denizlere taşıyor
Bugün soframızı kim paylaşıyor
Asıl sizler ölü onlar yaşıyor
Sahi urgancılar neydi adınız

Toprak ve Kar'dan . C.Eroğlu
Önceden yayımlamıştım.Ancak bir kez daha yayımlama gereksinimi duydum.Saygılarımla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/229515/sahi-urgancilar.html>

[KOKUŞANLAR- YAKIŞANLAR

[italik] [italik]

İnsanlığı bir cüzdana koymuşlar
Cüzdan cepte kalmış sıkışıp durur
Vahşete çok cömert davranan alem
Bir deri içinde kokuşup durur

Çıkarla insanlık bir gözde durmaz
Alışmış soymaya o gözler doymaz
Dünyayı yem görür canlıdan saymaz
Her asır birkaç kez kakışıp durur

Sevgi der ozanlar gülüp geçerler
Her yan bade dolu zehir içerler
Fil olur tepişir çayır ezerler
Kul olanlar boş boş bakışıp durur

Gün gelir kar etmez topu tüfeği
Ne efendi arkalar, ne kalır beyi
Kula kulluk etme çalıştır beyni
Niye kardeş kardeşe takışıp durur

Yollar labirentse biri insanlık
Diğer yollar savaş sicil kabarık
Sevgiyle sulansın çatlak hem yarık
Çağlayanlar coşar akışıp durur

İsyan yürektendir ferman dinlemez
İnsan kul hakkına el dahi sürmez
Darağacı bile yoldan döndürmez
Tac olur başlara yakışıp durur [/italik] [/italik]

TOPRAK VE BARIŞ'tan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/258185/kokusanlar-yakisanlar.html>

ZAMANE AŞKLARI

[italik]

Yürekten gelmeli derlerdi aşk
Ya da gönülden
Karşılıksız sermeli sevgiyi
Sevgilinin ayaklarının altına
Ah! Leyla
Ah' Mecnun
Kerem ile Aslı
Şirin ve Ferhat
Tarihte kalanlar
Günün aşkları sadece rant
Artık kör değil gözü aşkın
Varsa yoksa menfaat
Sat anasını
Babasını sat
Köprüyü, tüneli
Ne bulursan sat
Şimdiki çocuklar çok akıllı!
Artık aşklar kırk yamalıklı

Yamalık vurulmuş aşk
Çatlamış karpuz gibidir
Ne kadar sarsan da yaralarını
Ya kokuşur
Ya çürür...
[/italik]

TOPRAK VE BARIŞ'TAN

Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/260555/zamane-asklari.html>

GÜL GÖRDÜN YA KAYA KORUĞUNDA

Pıtrak gibi batar
Gülün dallarındaki diken
Oysa pembesi gözüken tomurcuktur
Gülü sevdiren
Sen de sevdim diyebiliyorsun bir tanem
Onca dikene rağmen

Bense zorlanıyorum
Senin güzel ruhunu tarif etmekten

Şair olsam ne yazar
Bu güzellik karşısında
Felsefeci olup tanımlayabilmeliyim
Satırların sonun da;

Mesela;
“Güzel olan
Güzelliği görebilmektir”
Ya da;
“Özümüz insan
İnsanlığa önce sevmektir” desem
Anlatabilmiş olur muyum sence
Hemen cevap vermen gerekmez
Ben anlarım gözlerinin ışıldadığını görünce

Her şeyin başı sevgi derler ya bir tanem
Sen de “gül gördün ya kaya koruğunda”
Dikenlerine hiç aldırmadın ya gülün
Ne kadar güzel bakışların
Gül kokar
Gözlerin ışıldadığında...

Toprak ve Kar' dan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/262502/gul-gordun-ya-kaya-korugunda.html>

ÇÖZÜMSÜZLÜK ÇÖZÜMÜ

[italik] [italik]

Sorun çözecekmiş, sorun yaratan
Ellağam Yaradan yutar sanıyor
Yumaklar karışıp kördüğüm olmuş
Yaralar çok taze hala kanıyor

Önce gölge etme uzak dur hele
İşin gücün yalan, dolan ve hile
Pabucu ters giydirdin şeytana bile
Madımak ateşte hala yanıyor

Adın batsın zalim soyadın talan
Açılım maçılım her şeyin yalan
Kaç çocuk gördün gemisi olan
Kör gözünü açtı artık tanıyor

Samimiyet senin kitaba sığmaz
Kitap kitap olsa insan ayırmaz
Essah baba olan evlat kayırmaz
Kimi lüks içinde kimi donuyor

Öğretin bu değil çözümsüzlük çok
Komşun aç olsa da senin karnın tok
Bilir misin sen de halk ta niye yok
Kuru ekmeğini suya banıyor

Ha! banarsan bala parmağın yala
Kolun uzun uzat hem sağa sola
Paçayı da düzelt düş haydi yola
Hala ye kürküm ye başa konuyor

Ama dayın bir gün yere düşerse
Sen de sendellersin inan birlikte
Bilirsin atılır düşene tekme
İşte gerçek çözüm dünya dönüyor [/italik]

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/262603/cozumsuzluk-cozumu.html>

TAŞIN ALTINDA OLSA ELLER

[italik]

Kömür gözlüm
Biliyorsun ömür
Bir bardak su içimi
Oysa sen yanımdaysan
Ferahlık kaplar içimi

Şimdi bırak
Yaşamın gerçeklerini bir yana
Takma kafanı soyguna talana
Sen mi çare olacaksın dünyanın
Bütün sokak çocuklarına
Diyemiyorum

Bir milyona çıkmış
Dünyada ki aç insanların sayısı
Çok çok verse de paylaşsak
Bahçemizdeki kayısı
Kaç ağacımız daha olsa yeter
Bilemiyorum

Kara gözlüm
Biliyorsun dünya yalan
Yalan yer etmiş iliklerine kadar
Bir sermaye bulsak mesela
Altın asansörlü bir yalı kadar
Kaç ekmek alınır
Çözemiyorum

Kömür gözlüm
Aslında
Her şey şu tuttuğumuz taşın altında
Çoğalsa da taşın altındaki eller
Bak neler olacak
Taş yuvarlandığında... [/italik]

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263312/tasin-altinda-olsa-eller.html>

DEPREMİN ARKASI

[italik] Düşlerinin en güzel yerinde,
Gençleri ve bebeleriyle
Öldüler.

Ölülerin yüzleri
Tozdu, topraktı.
Kimileri betonların altından çıkarılacaktı.
Birisi, çok şükür diyordu
Tek bacağına kaybettiğine.

Kaderdi!
Kaderleri üç torba çimento,
Beş on kilo demirdendi
Çalınanlar.

Depremın arkası
Ucuz bir yaşam.
Ve beleşten mezarlıklar;
Öldürülen şehirlerde
Yedi katlı apartmanın dibinde.

CEMAL EROĞLU - İŞILDAYAN BOT'tan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/264961/depremin-arkasi.html>

DURAN ABİ

[italik] Ah! be Duran abi
Şu omuzlarına yazık değil mi
Nasıl kaldırabilirdin düşünmedin mi
Dünyayı sarsan yükü

Hani köyde iken tezek toplardın
O zaman iki öküzlü kağnılar vardı
Tekerleri döndükçe
Yağ da çalsan gıcırdardı

Henüz düşmemişti omuzlarına yükler
Öküz bu, besiliyse tonları çeker

Bir tırpan sallardın fişş sesiyle
Yarışamazdı köyde kimse seninle
Öğle oldumu yenirdi azık
Bir de suyu dikedin kafana testiyle

Yormazdı seni beden yorgunluğu
Nasıl da alırdın erken yatıp uykuyu

Önce drenaj kanalı vurdular çayıra
Herkes çayırını döndürdü tarlaya
Gün geldi samanlıkta kalmadı kes
Karın doymayınca şehre yöneldi herkes

Yine başı çeken sendin Duran abi
Bu baş Kızık Halayındaki gibi kolay değildi
Ellik gibi
Biraz ileri ileri, biraz da geri geri
Maksat kurtarmaktı köylük yerden
Çoluk-çocuk, bebeleri

İsmail ustayı unutabilir misin hiç
Koca şehirde o oldu sana destek ve güç
Önce harç karmayı öğretti çimento ve kum ile
Köyde dökemezdin kerpici bile

Sonra sıvacı, kalıpcı
Gün geldi oldun sen de usta başı

Büyük kızları göndermedin okula
İkisi de evlendi
Karıştırdı seni toruna

Üçüncü kız biraz okusun dedin
Bir züppeyle kaçacağını nerden bilirdin
Bakamaz oldun bir kimsenin yüzüne
Ne kadar özlem duymuştun köydeki haline

Büyük oğlan okumadı
Kendine yapacak bir işte bulamadı
Sen sıkıntıdan uyuyamaz
O kaldırımlarda sabahlardı

Organize işlere karışmış dediler
Su testisi geldi aklına
Hani su yolunda kırılırdı ya
Bir gece kapına
Soğuk bedenini getirdiler

İşte o gün daha da kararmıştı dünya

Kalmamıştı beklentin hayattan
Omuzların çökmüş dayanamamıştın
Artık küsüp içine kapanmıştın

Küçük oğlanın diploma töreni de heyecanlandırmamıştı seni
Yıkılmıştın duran abi
Kimse çekemezken enseni

Yavaş yavaş anasonla tanıştın
Baktın dünya dönüyor
Sen de döndün alıştın
Bir geriye bak ne kadar da çalıştın
Çalışan kazanır mı? Kaybeder mi
Hep şaştın

Hep derdin ki;
Ya Allah, Ya Muhammed Ya Ali desem
Bir beyaz ata binsem
Sürsem maviliklere atımı
Yeniden yaşayabilsem hayatımı
Köy de kalırdım

Şimdi köye götürüyoruz seni
At ile değil ama
Sürekli kalmaya
Vagonunda tabut yüklü araba
İçinde sen
Yaşlar dökülüyor bak gözümde

Ah! be Duran abi
Omuzlarına yazık değil mi
Kaldıramadı bak
Şehrin kokuşmuş yükünü [/italik]

Ah! Be Duran Abi'den bir bölüm
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266120/duran-abi.html>

DURAN ABI-2

[italik]

Hatırlar mısın bir gece
Romatizma sağ bacağımı sarmıştı da sinsice
Oynatamamıştım ayak parmaklarımı
Nasıl mahçup olmuştum dördüncü kattan
Beni sırtına alıp indirince

Sanki omuzlarındaki yük azmış gibi
Öz abim gibi
Hatta özden de öte
Yani çevrene de verirdin
Bir tek can veren değildin
Tuğla ile brikete

Ben seni gülle yazamazdım
Ya da bülbüle buse de konduramazdım densiz densiz
Ya da tuvalime pembe boya hakim olamazdı yaşadıklarında
Yaşamın acımasız çıplaklığında
Farklı renklerde vardı şüphesiz

Olduğu gibi aktardım
Belki sevimsiz
Hatta biraz da kırparak
Dobra dobra aktarabilirdim ancak
Yakışmazdı dalga geçer gibi
Bir yana bakıp, diğer yana göz kırparak

Hani diyorum belki çıplak kalacak kelimeler
Belki üşüyecekler çetin koşullarda
Ama anlaşılın istedim
Olduğu gibi görünsün gökyüzü
İşim yoktur gizemli bulutlarda

İstedim ki anlaşılmaz olmasın cümleler
Özün gibi, saf katışıksız
Seni saray çocuğu gibi anlatmak
Cenazede fıkra anlatmak gibi yakışıksız

Hiç unutmam Duran abi
İşten yorgun argın gelmiş
Satr'ıyı sormuştun
Senin büyük kız
Altı aylık Gümenni
Elindeki çantalar çok ağırdı besbelli
Kalkıp koşmuştun hemen
Takıp ayaklarına kapıda duran kelikleri

Bilirsin o zamanlar
Kadına değer veren kaç adam çıkar senin gibi
Bilmem mi senin asık yüzünün arkasında
Şefkat dolu incecik bir ruh var

Şimdi o ruh bedeninden ayrılmış
Gökyüzünden aleme bakar
Alemi diken sarmış
Ara da bir gül kokar...

Duran Abi'den
Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266473/duran-abi-2.html>

DURAN ABİ-3

[italik]

Ah be Duran Abi

Hatırlar mısın Almus Baraj Gölünü

Sen göstermiştin bana

Aslan sütü eksik olan ala balığın

Güveçte mahsun mahsun bakan gözünü

Aslında çok ta içmezdin

Bir kadeh derdin

Dost için en fazla bir kadeh daha

Sonra sitem ederdin

Bunca yükü sana yıkan Allah'a

Ahh bu evlat acısı

Yüzün gülse de içindeydi sancısı

Sen bizim, şu kırmızı Çıtak'la Tombak'ı bilirsin hakket

Öyle akıllılardı ki insandan kat kat

Düven de dişlemiştik seninle fakat

Ben küçüktüm

Yakışmaz derdin erkek olana ağlamak

Seni köye götürdüğümde

Gözlerime toz kaçmış bak, toz kaçmış bak

Gerçekten toz kaçmış

Biliyorum sen duymuyor, görmüyorsun artık

Toz falan da yok ortalıkta

Ne kadar rahatlatıyormuş bir bilsen harman yerinde

Bağıra bağıra ağlamak

Duran Abi'den

Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266796/duran-abi-3.html>

FATMA NİNE BAHÇESİNDEN SESLENİR

[italik]

Bu gün yapayalnız gittim bahçeye
Şeftali meyvesi dökülür yere
Böğürtlenler salkım salkım kararmış
Uzanmadım dalına sen yoksun diye

Hüzünlüydü asma yapraklarıyla
Karadut akıyor zannedersin kan
Koca cevizin bir dalı kırılmış
Sanki göz yaşları dalından akan

T(ı)rabzon hurması yem yeşil hala
Yanında vez, taflan ile muşmula
Nar incecikçe narin duruyor
Nemden kara leke sevdiğin elma

Hiç sorma sen armut ile ayvayı
Çok susuz bırakmış o Salih dayı
Zeynep yengende şeker yükselmiş
Geribolu ile bozmuş kafayı

Ahududular var boynunu eğmiş
Çilek dal kol atmış, sıra birleşmiş
Kekik kokuları sarmış her yanı
Her şey sakın sanki melisa içmiş

Güller budanacak kırmızı sarı
Biçemedim boyu çıkmış çayırı
Naneler çiçeğe kalkmış bir kere
Otlanmış sebzelerin yoktur hayırı

Yolun kenarında uzun mazılar
Kızılıklar yine meyve vermedi
Kiraza karıştı o güzel çamlar
Dalların budadım fayda etmedi

Güz eriklerine bak dalları yerde
Kargalar konuyor dutun üstüne
Vişneyle kayısının zamanı geçti
Fındıklarda tek tük vardı bu sene

Torunum bahçeyi çok çok severdin
Meyveyi dostlarla paylaşak derdin
Leylaklar çiçekler selam yolluyor
Bahçe bahanedir seni özledim

Ayrılık zoraki geçim derdi var
Yüreğimi acı hüzünler sarar
Fatma nine bahçesinden seslenir
Sen gittin sararır bahçeler bağlar

Toprak ve Kar ' dan
Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/267499/fatma-nine-bahcesinden-seslenir.html>

GÜNDEMDEKİLER

[italik]

En derin saygılarla
Çıktılar arenaya
Hangi el hangi cepte
Müneccim ol da anla

Derin derine karşı
Karıştı Pazar çarşı
Biri trampet çalar
Diğeri mehter marşı

Sap samana karıştı
Daneler dışarıda
Özgürlük türküleri
Kesilir mi yarıda

Biri la dır biri lo
Her biri Banker Bilo
Bak pazara dökülmüş
Güvensiz artık alo

Pay ararlar pastadan
Emir büyük ustadan
Amaç tedavi değil
Organ almak hastadan

Onlar tepişe dursun
Yine işsizdir Dursun
Temel balığa çıkmış
Su bulanık ne bulsun

Oturup ta izleriz
Kapışırılar gözleriz
Gündeme gelmek için
Daha çok mu bekleriz

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/293331/gundemdekiler.html>

ÖMÜR DEDIĞİN

[italik]
Nefes almakla başlar ömür
Ağlamakta vardır içinde gülmekte
Sevinmekte vardır, üzülmede
Hiç düşünmediğin yollarda yürümekte

Ancak her yolun bir sonu vardır
Kimisi yaşanmadan biter
Sessiz, sedasız,
Kimi sağlık dolu ve tadındadır

Ölmek ya da yaşamak
Canı olan herkes tadacak
Kaçış yok eli tırpanlı melek(!)ten
Hangi bilet var mutlak sabaha çıkaracak

Ancak;
Kolay kolay teslim olmak yok
Bir kadeh daha almalısın şu demden
Bir şiir daha yazmalısın
Bir kitap, beş kitap, on kitap
Aşık olma o meleğe
Yoksa olursun bitap

Ölüm umutların tükendiği yerdir
Borcun ise çokça yollu verilecek bir serdir
Kısa imiş uzun imiş fark etmez
Ömrü uzatacak varsa
O da güzel eserdir...

Cemal EROĞLU
Toprak ve Barış'tan [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295279/omur-dedigin.html>

ÇENELİ/ÇENESİZLER

[italik]

Bir adam
Çenesini tutuyor durmadan
Düşmesin diye

Diğeri
Çenesi açık
Bakıyor öylece
Yıllardır dinlediği oysa
Hep aynı söylenece

Birisi
Çok konuşuyor
Bakmayın çenesizliğine

Kürsüdekinin ki
Düşük mü ne
Bilmem ki nasıl geçer
Bu kadar palavrayla dört sene [/italik]

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295651/ceneli-cenesizler.html>

DOLMA İÇİ

[italik]

Açalım mı
Açmayalım mı
Açıp ta kaçmayalım mı
Bir barışçıl kuş olup
Göklere uçmayalım mı

Toplanıp, toplanıp geldiler
Açmaya karar verdiler
Açılım için soğuk bir gün
Her yanı iyice gerdiler

Önce bir kat açıldı
Sonra bir kat, bir kat daha
Her yaprağın içi yaprak
Bildiğiniz lahana

Biri dersim, dersim dedi
Ders almamış besbelli
Diğerleri kem küm ederken
Tezgahta lahana bitti

Sofra bom boş baka kaldık
Aylar oldu aç kaldık
Lahanayı görünce
Sarma yapılacak sandık

Ah be güzel ana
Bu iş düşer yine sana
Ne bilirler sarmayı
Dolma içi hazırlasana

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295913/dolma-ici.html>

KAPIMIZ AÇTIK SEVGİYE

[italik] Acı bizim sevinç bizim
Dünya geniş hepimizin
Paylaştıkça güler yüzün
Yüzümüz açtık sevgiye

Kara demem beyaz demem
Kul hakkı mı asla yemem
Görmedimse gördüm demem
Gözümüz açtık sevgiye

Lale çiğdem gül karanfil
Her bir insan bir değer bil
Birbirinden üstün değil
Gönlümüz açtık sevgiye

Gecelere چراغ tuttuk
Kötülük nedir unuttuk
Birlik olup lokma yuttuk
Soframız açtık sevgiye

Sazın telinde kitabım
Özüm neyse o hitabım
Aşkın narından bitabım
Elimiz açtık sevgiye

Sevgi insan sevgisidir
Diğerleri tuz biberdir
İnsan isen buyur da gir
Kapımız açtık sevgiye [/italik]

toprak ve kar'dan
Cemal EROĞLU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298151/kapimiz-actik-sevgiye.html>

MEYHANEDE MATEMATİKSEL GÜNDEM

[italik]
Cam soğuk olur
Buz gibidir bardaklar
Can cana içerler
Gelmiş geçmiş bütün dostlar
Öyle ya;
İçmenin de bir adabı var

Adam gibi içeceksin
Amaç muhabbet ise
Yavaş yavaş demleneceksin
Demlendin
Yani demini aldıysa bedenin
Sendelemeden kalkıp gideceksin

Zaten başımız dönüyor gündemden
Açılımla başlıyor her sabah
Kaç can daha kaybedilmiş
Haberin var mı domuz gribinden

Aşının altında ne var
Kaşı neden çatık insanların
Kaç dereden su akar bilir misin
Kaçından zehirli atık

Kaç ürünün KDV'si pırlanta gibi
Kaç dubleden sonra görülür
Şişenin dibi

Hangi holding krizi fırsata dönüştürmüş
Kaç eczane iflasın eşliğinde
Kaç çocuk taşımali eğitimde
Klimasız serviste üşümüş

Kaç milyon euro, dolar
Kaç bavula sığar
Hangi şans oyununu oynarsan
Talih sana da çıkar

Ya da ne zamandan beridir kursaklarımızda dolaşır
Ne kadar zararlıdır GDO'lar

Kaç alevi vardır "çalıştay" da
Suyu keşfedebildiler mi Venüs'te Ay'da
Yurdun dört bir yanını asfalt kaplamış
Donatamamışız demir ağıyla, ne fayda

Grup grup olmuşlar bir yandan
Biri ağzını açsa
Anlaşılmıyor ki şak-şaktan
Biri ak dediyse diğeri siyah
Öyle ya , kim ölmüş ki yalandan

Barış güvercini uçuracakmış birileri
Güvercinler kurşundandır besbelli
Kanat takmamışlar ki güvercine
Kimileri de zafer işaretiyle
Barış'a balta hazırlamışlar yine

Bunların derdi değil ki barış
Matematiksel bir hesap varsa orta da
 $x-y = E/F$

O da çıkardır,
Hesabı yapılan
Milim milim, karış karış

Hadi içelim
E/F var
Efe kalmamış efelikte
Kahpelikse suyun yüzünde
Halkın "H" sini mi kullanacaklardı
Artık düşünme
Nerden bileceksin ki yasak- yasak değil
Hangi uğraş, hangi düşünce

Bak taş yağmuru gibi gündem
Bir sıcak oluyor
Kan ter içinde kalıyorsun
Bir bakmışsın buz kesip donuyorsun
Sakın açma telefonunu
Adam yerine konuysan belki
Sen de dinleniyorsun

Dinlen biraz
Uzanıp dinlenen
Telefonda dinlenenden daha özgürdür
Bir de derler ki
Hürdür yurttaş, yurttaş hürdür

Hadi içelim
Can cana
Kim ne kadar değer veriyor ki insana

Biri Dersim diyor
Dersini iyi almış
Kim onurlu, hangi onur
Artık adamlıkta, insanlık ta kalmamış

Biri güya demokrat
Hangi memlekette görülmüş
Keyfe uygun saltanat
Sat oğlum, ne bulduysan sat
Bırak öteki balıklara da kalsın yem
Az at oğlum biraz az at

Bak tembih ediyorum
Başım dönüyor
Bacaklarım dolaşık
Hangi ünlüler ne kadar
Hangi ünlülere aşık

Bu aşklar
Uzun süreceğe benzemiyor pek
Kerem ile Aslı mı
Ferhat ile Şirin mi oldunuz
Sanki mübarek

Bir de futbol takımları var
Hangi futbolcu kaç para
Hangi teknik direktör ne kadar
Hangi yorumcu ne demiş
Hangisi daha çok bilmiş
Kim kimle bahse girmiş

Ya da boğaz kesen testerenin dişleri kaç adet
Kaç kurşun atılmış bu gece
Ne günlere kaldık
Nasıl insanlar olduk
Medet Ya Ali medet
Çözümü zor bilmece

Şimdi gündemmiş bunlar
Sağanak olmuşta yağar
Saat geçmez biri biter
Bir bomba daha patlar

Oysa Hiroşima'dan beri
Yasaklanacaktı bombalar
Kimine saz çalmak yasak
Kimi kulağının dibinde davul çalar

Sigara yasaklandı biliyorsun
Belki efkarlanıyorsun
Oysa dışarı çok soğuk
Hayvanlar bile sokağa çıkmıyor
Sen bir fırt olsun çıkıyorsun

Olsun
Sağlık olsun
Egzoz dumanları arasına
Kömürün karasına alıştık
Biz pestisit de yesek bir şey olmaz
Acı patlıcanı da kırağı çalmaz

Oysa çalan çalıyor
Çalışana da bir kuru ekme
Biraz da muhabbeti kalıyor gündemin

Mesela;
Kaç kişi tadabilmiştir sabah kahvaltısında
Kavuna eşlik eden şu beyaz peynirden
Bak belimize kadar işsizlik batağı
Kim bahsediyor senin benim halimden

Çok şükür ki dünya yalan
Bir yudum al, biraz daha oyalan
Dünyanın gerçek sahiplerine
Helal kılınmış sanki
Kitabına uydurulur derler hep soygunla talan

Aç be meyhaneci
Çok mu uzattık muhabbeti
Sazlar susmuş
Işıklar söndürülmüş
O kadar seslenmiştim meze diye
Şimdi, başımda dikilmektesin bütün personelinle

Al, götür bir yudum da sen
Hani adam gibi içecektik
Can cana diyecektik
Sendelemeyecektik
Duvarlar fırıldak gibi dönüyor neden

Tutma kolumdan be meyhaneci
Şurdan şuraya gitmem
Sana elveda demeden

Elveda meyhaneci, elveda,
Sigara içen mi var yoksa dışarıda
Bu ne rezalet, bu nasıl bir pis hava
Elveda, elveda...

Toprak ve Barış'tan
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298492/meyhanede-matematiksel-gundem.html>

Yansam da ana gibi yanamam

Ah! Be anam
Yansam da ana gibi yanamam bilirim
Bilmediğim
Beş-altı belki sekiz ana
Hangi taşı basacak
Evlat diye bağrına

Beş-altı belki sekiz sönen ocak
Oğul senin yerin nasıl dolacak
Hangi bayrak hüzünlenmeden
Üstünde dalgalanacak

Sazak'ta hava dumanlı
Sis kaplamış her yanı
Nasıl ayırt edebilirsin ki bu pusta
Dostu düşmanı

Kalleş bir pusu
Yağan kurşunlar
Beş-altı belki sekiz can
Yetmedi mi ödenen bedel
Kelkit çayı bile kan akıyor kan

Ne zaman gezecektik demokratik bir ülkede
Göğsümüzü gere gere
Ne zaman

Yüreklere sevgi yerine yangın düşmüş
Sönecek türden değil
Bak ana kuzularına
Cansız bedenleri yerde yatıyor
Cansız, masum, çok üşümüş

Hangi göz yaşı
Hangi feryat geri getirebilir gidenleri
Hangi insan evladı sıkabilir
Can taşıyan bedenlere
Böyle iğrenç mermileri

Ah! Be anam
Yansam da ana gibi yanamam
Göğsümde şiddetli bir ağrıdır yutkunduğum
Bütün kurşunlar sanki bedenime saplanmış
Artık istesem de atamam
Atamam...

TOPRAK VE BARIŞ'TAN
CEMAL EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/303899/yansam-da-ana-gibi-yanamam.html>

Sulamayla kuru kütük yeşermez

[italik] Meyveyse amaç fidan dikmeli
Dikilen fidana suyun vermeli
Çiçek rengin ayırmadan sevmeli
Sulamayla kuru kütük yeşermez

Bir olmak benzetmek olursa eğer
Bir hiç olur senden gayrı tüm değer
Her biri ayrı tat sunar meyveler
Sulamayla kuru kütük yeşermez

Hala aynı kafa hortum çekersin
Kırar döker bir de üste çıkarsın
O kuru kütüğe su mu dökersin
Sulamayla kuru kütük yeşermez

Aylardır sulandı, sulandırıldı
Altı boş sözlerden medet umuldu
Oysa boştu başak ondan dik durdu
Sulamayla kuru kütük yeşermez

Kuru kütük su döktükçe çürüyor
Çürükten beslenen kurt seviniyor
Yıllardır denedin yine olmuyor
Sulamayla kuru kütük yeşermez

Seten taşı gibi fır fır dönersin
Bulgur değil insanları ezersin
Barış değil sen barışı bozarsın
Sulamayla kuru kütük yeşermez

O kütükte bir zamanlar ağaçtı
Haşere koymadı kucagın açtı
Hınzır hızar gelip gövdesin biçti
Sulamayla kuru kütük yeşermez

Halat sende organ sende ip sende
Sevgi ilaç ise zehir var kinde
Burnun yukarıda ne var ensende
Sulamayla kuru kütük yeşermez

Bırak şu inadı insanı dinle
İnsanlık tek çözüm bas yüreğine
Tüfek can yaşatmaz gül al eline
Sulamayla kuru kütük yeşermez [/italik]

TOPRAK VE BARIŞ'TAN
Cemal EROĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/305863/sulamayla-kuru-kutuk-yesermez.html>

BORAN'IMA

Hoş geldin torunum
Hoş geldin Boran
2 Ocak geceme doğan ışıktın
Ay sandım bir an

Bir gül goncası gibi mis kokun
Işıl ışıl gözlerinle bak
Bak ta yüreğime dokun
Bilemezsin nasıl da okşanır ruhum
Benim güzel oğlum

Bakışları ne kadar da anlamlı
Dedesinin torunu tatlı mı tatlı
Tüm bebekler gibi saf ve temiz
Ağlaması, gülmesiyle
Ailemize neşe kattı

Sanki torunum değil de ben doğdum
İkinci baharıma
Hoş geldin Boran'ım
Uzun ve sağlıklı yıllar dilerim sana

Cemal EROĞLU

www.cemaleroglu.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332532/boran-8217-ima.html>